

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
مرکز سلامت محیط و کار

دانشگاه علوم پزشکی تهران
پژوهشکده محیط زیست

راهنمای

مواجهه با جنوه در محیط کار

الزامات، دستورالعمل ها و رهنمودهای تخصصی مرکز سلامت محیط و کار

مرکز سلامت محیط و کار

پژوهشکده محیط زیست

تابستان ۱۳۹۴

نام کتاب: راهنمای مواجهه با جیوه در محیط کار

تهیه کننده پیش نویس: دکتر محمدجواد عصارى

ناشر: پژوهشکده محیط زیست

تاریخ و نوبت چاپ: تابستان ۹۴ نوبت اول

سرشناسه: عصارى، محمدجواد، ۱۳۴۶ -

عنوان و نام پدیدآور: راهنمای مواجهه با جیوه در محیط کار: الزامات، دستورالعمل ها و رهنمودهای تخصصی مرکز سلامت محیط و کار / تهیه کننده محمدجواد عصارى، فرین فاطمی؛ [به سفارش] مرکز سلامت محیط و کار، پژوهشکده محیط زیست.

مشخصات نشر: تهران: وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، معاونت بهداشتی، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۸۸ ص: مصور.

شابک: ۹۷۸۶۰۰۶۹۳۷۳۲۸

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: واژه نامه

یادداشت: کتابنامه

موضوع: جیوه - - پیش بینی های ایمنی - - دستنامه ها

موضوع: ایمنی صنعتی - - دستنامه ها

موضوع: بهداشت صنعتی - - دستنامه ها

شناسه افزوده: فاطمی، فرین، ۱۳۶۰ -

شناسه افزوده: ایران. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی. مرکز سلامت محیط و کار

شناسه افزوده: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران. پژوهشکده محیط زیست

شناسه افزوده: ایران. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی. معاونت بهداشتی

رده بندی کنگره: ۱۳۹۴ ۹۶/ج ۲۴۵ TP

رده بندی دیویی: ۶۶۱/۰۶۶۳

شماره کتابشناسی ملی: ۳۹۶۲۳۶۶

تاریخ درخواست: ۱۳۹۴/۰۶/۲۳

تاریخ پاسخگویی:

کد پیگیری: ۳۹۵۷۳۱۱

- عنوان: راهنمای مواجهه با جیوه در محیط کار

- کد الزامات: ۱-۱۶-۰۹-۲۰۲۰۵۰۲۰۵

- تعداد صفحات: ۸۸

مرکز سلامت محیط و کار:

شهرک قدس - بلوار فرحزادی - بلوار ایوانک - ساختمان مرکزی وزارت بهداشت، درمان و

آموزش پزشکی - بلوک A - طبقه ۱۱- واحد شمالی

تلفن: ۸۱۴۵۴۱۲۰

<http://markazsalamat.behdasht.gov.ir>

پژوهشکده محیط زیست دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران:

تهران - خیابان کارگر شمالی - نرسیده به بلوار کشاورز - پلاک ۱۵۴۷ طبقه هشتم

تلفن: ۸۸۹۷۸۳۹۹-۰۲۱، دورنگار: ۸۸۹۷۸۳۹۸-۰۲۱

<http://ier.tums.ac.ir>

تهیه کننده راهنما:

آقای دکتر محمد جواد عصاری

از سرکار خانم مهندس فرین فاطمی که در تهیه این راهنما همکاری داشتند صمیمانه سپاسگزاری می گردد.

فهرست:

۱	۱- مقدمه
۲	۲- هدف
۳	۳- اصطلاحات و تعاریف
۴	۴- خواص فیزیکی، شیمیائی و بیولوژیکی جیوه
۴	۴-۱ جیوه عنصری
۷	۴-۲ ترکیبات جیوه
۹	۵- منابع تولید جیوه
۱۰	۶- انتشار جیوه در هوا
۱۱	۷- راه های مواجهه با جیوه
۱۱	۷-۱ هوا
۱۲	۷-۲ آب آشامیدنی
۱۲	۷-۳ غذا
۱۳	۷-۴ سایر موارد
۱۳	۷-۵ اهمیت نسبی راه های مواجهه با جیوه
۱۶	۸- مصارف صنعتی و غیر صنعتی جیوه
۱۷	۸-۱ تولید و مصرف سوخت
۱۷	۸-۲ تولید فلزات و مواد خام
۱۷	۸-۳ تولید مواد شیمیائی
۱۸	۸-۴ محصولات حاوی جیوه
۱۸	۸-۵ مصارف متفرقه
۱۹	۸-۶ جیوه موجود در زباله و فاضلاب
۱۹	۹- مواجهه شغلی با جیوه
۲۰	۹-۱ مواجهه با جیوه در دندان پزشکی

۲۱	۱۰- کینتیک و متابولیسم جیوه
۲۱	۱۰-۱ جذب
۲۲	۱۰-۱-۱ جیوه عنصری (Hg^0)
۲۳	۱۰-۱-۲ ترکیبات معدنی جیوه ۱ ظرفیتی (Hg^+) و ۲ ظرفیتی (Hg^{2+})
۲۳	۱۰-۱-۳ جیوه آلی
۲۳	۱۰-۲ توزیع
۲۳	۱۰-۲-۱ جیوه عنصری (Hg^0)
۲۴	۱۰-۲-۲ ترکیبات معدنی جیوه ۱ ظرفیتی (Hg^+) و ۲ ظرفیتی (Hg^{2+})
۲۵	۱۰-۲-۳ جیوه آلی
۲۵	۱۰-۳ حذف
۲۵	۱۰-۳-۱ جیوه عنصری (Hg^0)
۲۶	۱۰-۳-۲ ترکیبات معدنی جیوه ۱ ظرفیتی (Hg^+) و ۲ ظرفیتی (Hg^{2+})
۲۷	۱۰-۳-۳ جیوه آلی
۲۸	۱۱- سمیت و خطرات جیوه
۲۹	۱۲- اثرات زیان آور جیوه
۲۹	۱۲-۱ جیوه عنصری
۳۲	۱۲-۲ ترکیبات معدنی جیوه (II)
۳۳	۱۲-۳ متیل جیوه
۳۴	۱۳- ارزیابی ریسک جیوه در انسان
۳۴	۱۳-۱ ارزیابی مواجهه
۳۶	۱۳-۲ گروه های جمعیتی حساس
۳۶	۱۳-۳ بخار جیوه
۳۷	۱۳-۴ ترکیبات معدنی
۳۷	۱۳-۵ متیل جیوه

۳۸	۱۴- حدود مجاز مواجهه شغلی
۳۸	1-14 PELs - OSHA
۳۸	2-14 RELs - NIOSH
۳۸	3-14 TLVs - ACGIH
۳۹	4-14 OELs
۴۰	۱۵- فوریت های پزشکی
۴۰	۱۶- درمان مسمومیت با جیوه
۴۱	۱۷- کنترل مواجهه با جیوه
۴۲	1-17 تحلیل ایمنی پروژه
۴۲	2-17 کنترل های مهندسی
۴۳	3-17 کنترل های مدیریتی
۴۳	1-3-17 ارزیابی خطر
۴۴	2-3-17 وظایف واحد HSE
۴۴	3-3-17 آموزش
۴۵	4-17 روش ایمن کار با جیوه
۴۶	5-17 برچسب زنی و ذخیره سازی
۴۷	6-17 بسته بندی و حمل و نقل
۴۸	7-17 جمع آوری و دفع پسماندهای حاوی جیوه
۴۹	8-17 پایش کارگران در مواجهه با جیوه
۴۹	1-8-17 پایش هوای محیط کار
۴۹	1-1-8-17 تکنیک های اندازه گیری گونه های جیوه در هوا
۵۰	2-8-17 پایش بیولوژیک
۵۱	1-2-8-17 جیوه در ادرار
۵۲	2-2-8-17 جیوه در خون

۵۳	۱۷-۸-۲-۳ شاخص های بیولوژیکی مواجهه
۵۴	۱۷-۸-۳ پایش های پزشکی
۵۵	۱۷-۸-۳-۱ ارزیابی پزشکی قبل از شروع به کار
۵۶	۱۷-۸-۳-۲ ارزیابی های پزشکی دوره ای
۵۷	۱۷-۸-۳-۳ ارزیابی های خروج از کار
۵۷	۱۷-۸-۳-۴ دور نمودن شاغلین از مواجهه
۵۹	پیوست ها
۷۶	مراجع

پیشگفتار

جیوه از جمله عناصر فلزی است که کاربرد وسیعی دارد و به علت اثرات سمی شناخته شده در انسان و همچنین تجمع زیستی آن در زنجیره غذایی، از آلاینده های پرخطر شغلی و زیست محیطی به شمار می رود. بر همین اساس سازمان ملل متحد با حضور نمایندگانی از ۱۳۹ کشور جهان؛ کنوانسیون منع استفاده از جیوه مینا را تصویب نمود. کشور جمهوری اسلامی ایران نیز با توجه به عضویت در این کنوانسیون و پذیرش آن، ملزم به انجام تعهدات مربوطه در خصوص حذف تدریجی جیوه تا سال ۲۰۲۰ بر اساس جدول اجرایی شده است. برای نیل به این هدف ضروری است در گام نخست، شناخت صحیح و کاملی از وضعیت بکارگیری جیوه در کشور فراهم آورد، تا بتوان نسبت به تبیین روش های جایگزین و یا برنامه ریزی جهت کاهش مصرف آن اقدام نمود.

در راستای حصول به هدف فوق و همچنین ارتقاء سطح آگاهی کلیه کارشناسان بهداشت حرفه ای، کارفرمایان، شاغلین صنایع مرتبط، پزشکان فعال در صنعت و سیاستگذاران سیستم های بهداشتی-درمانی، راهنمای حاضر تحت عنوان «مواجهه با جیوه در محیط کار» تهیه و منتشر گردید. به منظور دسترسی بیشتر کاربران، این راهنما بر روی تارگه های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (وبدا)، معاونت بهداشتی، پژوهشکده محیط زیست دانشگاه علوم پزشکی تهران و مرکز سلامت محیط و کار قرار می گیرد. در انتها وظیفه خود می دانم از زحمات کلیه دست اندرکاران تهیه و تدوین این راهنما صمیمانه تشکر و قدردانی نموده و بدینوسیله از کلیه متخصصین، کارشناسان و صاحب نظران ارجمند دعوت می شود تا با ارائه نظرات و پیشنهادات خود این مرکز را در تکمیل این راهنما و همچنین تدوین راهنما در رابطه با دیگر مواجهات آسیب رسان شغلی یاری نمایند.

دکتر خسرو صادق نیت

رئیس مرکز سلامت محیط و کار

۱- مقدمه

جیوه به علت پایداری در محیط زیست و تجمع زیستی در زنجیره غذایی، از خطرناک ترین آلاینده های زیست محیطی بوده و در برخی کشورها مانند ژاپن و عراق سابقه ناخوشایندی از خود بر جای گذاشته است. جیوه و ترکیبات آن توسط سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا^۱ (EPA) در فهرست III آلاینده های خطرناک هوا^۲ (HAPs) قرار گرفته است. این سازمان همچنین در سال ۲۰۰۵ قانون هوای پاک جیوه را صادر کرد، تا بدینوسیله با ایجاد استانداردهای عملکردی، با کنترل انتشار جیوه، به تصفیه پایدار آن کمک کند. برنامه زیست محیطی سازمان ملل^۳ (UNEP)، نیز تلاش فوق العاده ای در شناسایی و کمی سازی آلودگی جیوه در سراسر جهان انجام داده، و با استقرار برنامه جیوه، به کاهش ریسک مواجهه کمک کرده است. میزان واردات این فلز در ایران از ۶۶۰۰ تن در سال ۱۹۹۸ به ۱۲۲۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۹ افزایش یافته است.

جیوه، فلزی است که در دمای اتاق شکل مایع یا بخار دارد، اما بسته به تغییرات دما و فشار، ممکن است در حالات فیزیکی و اشکال شیمیایی مختلفی وجود داشته باشد. از لحاظ فیزیکی، گونه های جیوه گازی بر ترکیبات ذره ای موجود در هوا غلبه دارد. جیوه گازی به سه دسته گروه بندی شده است: (۱) جیوه عنصری، (۲) جیوه غیرآلی و (۳) جیوه آلی. با توجه به گرایش جیوه به انجام تعامل بیولوژیکی، به طور کلی پیش بینی تغییرات غلظت و اشکال شیمیایی این فلز دشوار و پیچیده می باشد. تشکیل گونه های مختلف جیوه، یک پارامتر مهم در درک چرخه های جوی و انتشار و رسوب آن در جو می باشد. جو یا هوای موجود در محل مسیر اصلی انتقال جیوه از منابع و انتشار به محیط های مختلف می باشد. رها شدن جیوه به داخل جو در سال ۱۹۸۰، حدود ۶۰۰۰ تن برآورد شده است. غلظت های جیوه در جو، در نتیجه فعالیت های انسانی به ویژه سوزاندن سوخت های فسیلی و زباله های شهری دچار تغییر شده است.

منابع تولید جیوه شامل منابع نقطه ای (واحدهای صنعتی) و منابع انتشاری (موتورهای احتراق داخلی در کلان شهرها) می گردد. انسان از طریق رژیم غذایی، آب، هوا و مواجهه شغلی در معرض جیوه قرار می گیرد. جیوه آلی موجود در غذا، منبع اصلی مواجهه با این فلز در بیش تر افراد است. آب های سطحی به طور طبیعی میزان بسیار کمی جیوه دارند که از کاربردهای صنعتی، پزشکی و تحقیقاتی جیوه و ترکیبات آن ناشی می شود. متیل جیوه شکل بسیار سمی جیوه است که اغلب به

^۱ Environmental Protection Agency

^۲ Hazardous air pollutants

^۳ United Nations Environment Program

وسيله ميكروارگانيسم هاي موجود در آب، خاک و بافت بدن ماهي ها ساخته مي شود. مسموميت از طريق خوردن ماهي هاي آلوده يكي از بزرگ ترين منابع مسموميت با جيوه براي اكثر مردم است. بيشترين ميزان جيوه معمولاً در بدن ماهي هايي تجمع پيدا مي كند كه در اقيانوسها زندگي مي كنند و وزن بالايي دارند (مانند ماهي تون و شير).

كنترل جيوه فلزي با توجه به خواص منحصر به فرد آن، بسيار مشكل است. جيوه فلزي وقتي كه در معرض هوا قرار مي گيرد، مي تواند تبخير گرديده، وارد هوا شود و در اثر استنشاق جذب بدن گردد. با افزايش دما، جيوه با سرعت بيش تري وارد هوا مي شود. افزايش دما از 18°C به 26°C ، فشار بخار جيوه را دو برابر مي كند. جذب جيوه از طريق پوست، چندان قابل ملاحظه نيست. اگر جيوه نشت پيدا کرده به طور كامل پاك نشود، به آساني در اطراف پخش مي گردد. قطرات جيوه مي تواند در فضاهای کوچکی مانند درزهای سطوح و زیر ناخن تجمع يابد. حذف اين قطرات لغزنده از سطوح كار و يا پوست، بسيار مشكل است. در صورت بروز آلودگي با جيوه، بخار جيوه ايجاد شده مي تواند در كل محيط كار منتشر، و سبب آلوده شدن محيط اطراف كارگر گردد. قطرات كوچك جيوه فلزي از طريق كفش، لباس، مو و اشياء ديگر نيز مي تواند در اطراف محل كار، ماشين، و خانه پخش گردد.

اين دستورالعمل باتوجه به الزامات قانوني وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشكي و مطابق با ماده ۹۸ و تبصره ۲ ماده ۶۹ قانون كار، در راستاي صيانت از سلامت نيروي كار و ارتقاء بهداشت و ايمني محيط كار تهيه و تدوين گرديده تا بتواند كارشناسان بهداشت حرفه اي و ساير كارشناسان مرتبط با حوزه بهداشت، ايمني و محيط زيست كه براي انجام موثر برنامه هاي ايمني و بهداشت به چنين اطلاعاتي نياز دارند را در مديريت صحيح ريسك مواجهه با جيوه ياري نمايد. اميد است رعايت كنترل هاي توصيه شده در اين دستورالعمل، گامي موثر جهت پيشگيري از اثرات بهداشتي سوء ناشي از استفاده و يا ريخت و پاش جيوه توسط شاغلين و يا دانشجوياني كه با اين فلز سر و كار دارند، باشد.

۲-هدف

هدف از انتشار اين دستورالعمل عبارت است از:

- ارائه گزيده اي از اطلاعات در زمينه شناسايي، ارزيابي و مديريت مواجهه با جيوه با استفاده از آخرين منابع علمي موجود
- ارتقاء آگاهي، نگرش و مهارت پزشكان طب كار، كارشناسان بهداشت حرفه اي و همچنين كارگران

- و کارفرمایان در خصوص مواجهه با جیوه در محیط کار
- جلوگیری از اثرات زیان آور مواجهه با جیوه بر سلامت انسان در شاغلین
- ارزیابی و کنترل سیستماتیک مواجهه با جیوه و ترکیبات آن
- هشدارها و کنترل های مدیریت ایمن فلز جیوه

۳- اصطلاحات و تعاریف

در این دستورالعمل از اصطلاحات و واژه های زیر استفاده شده است:

جیوه: این واژه به انواع گونه های جیوه شامل جیوه عنصری، جیوه معدنی و کلیه ترکیبات آلی حاوی جیوه اطلاق می گردد.

جیوه عنصری گازی: جیوه عنصری گازی^۱ (Hg^0GEM)، با فراریت بالا، که به سرعت از حالت مایع تبخیر شده و به این ترتیب، شایع ترین شکل جیوه در جو را ایجاد می کند.

جیوه معدنی: گونه های مهمی مانند، HgO ، HgCl_2 ، HgBr_2 و $\text{Hg}(\text{OH})_2$ که معمولاً به آن ها جیوه گازی فعال^۲ (RGM) و یا جیوه (II) اطلاق می گردد، این شکل، جیوه گازی اکسید شده^۳ (GOM) نیز نامیده می شود.

جیوه آلی: این واژه به جیوه ترکیب شده با مولکول های حاوی کربن، مانند ترکیبات منومتیل جیوه (HgCH_3) و دی متیل جیوه [$\text{Hg}(\text{CH}_3)_2$] اطلاق می گردد.

محیط کار: محوطه یا ساختمان اصلی انجام کار و محل های جنبی (غذاخوری، نمازخانه و...) که جهت استفاده، تردد و یا تجمع کارگران حین کار در نظر گرفته شده است.

منبع: قسمتی از فرایند تولید که منشاء ورود آلاینده به محیط کار است.

پایش هوا: اندازه گیری غلظت جیوه در هوای تنفسی شاغلین در مواجهه با جیوه مطابق روش های استاندارد موجود نظیر طیف سنجی جذب اتمی بخار سرد

حد تشخیص^۴ (LOD): حداقل میزان یک آلاینده که با یک روش تجزیه خاص، قابل شناسایی باشد.

پایش بیولوژیک^۵: اندازه گیری غلظت جیوه در خون یا ادرار افراد در مواجهه با جیوه

اقدامات کنترلی: برنامه ریزی و مستندات مورد نیاز برای کلیه عملیات مهندسی، تحقیق و آموزش، به منظور کاهش میزان مواجهه با جیوه

^۱ Gaseous elemental mercury

^۲ Reactive gaseous mercury

^۳ Gaseous oxidized mercury

^۴ Limit of detection

^۵ Biological monitoring

خطر بالقوه: پتانسیل آسیب رسانی به سلامتی
ریسک: احتمال آسیب رسانی به سلامتی
ارزیابی ریسک: ارزیابی خطرات بهداشتی در افراد در مواجهه با جیوه
وسایل حفاظت فردی^۱: تجهیزات و لباس هایی که جهت حفاظت از سلامتی کارگر در مقابل مواجهات محیط کار استفاده می شود.
پایش پزشکی: ارزیابی وضعیت سلامت افراد در مواجهه با جیوه با روش های بالینی و پایش بیولوژیکی
حدود مواجهه شغلی^۲: میانگین غلظت یک آلاینده هوا در طول یک دوره زمانی معین در محیط کار جذب: روشی که به موجب آن یک ماده می تواند وارد بدن گردد.
آمالگام: مخلوط یا آلیاژ جیوه با فلزات دیگر مانند نقره، طلا، مس و روی
حوضچه یا سینی جمع آوری: وسیله مورد استفاده جهت جمع آوری ریخت و پاش های جزئی سیستم اعصاب مرکزی (CNS): بخشی از سیستم عصبی، شامل مغز و نخاع
مانومتر: ابزاری که برای اندازه گیری فشار گازها و بخارات استفاده می شود.
مکنده جیوه: نوعی مکنده طراحی شده ویژه جهت جمع آوری ایمن ریخت و پاش جیوه
پسماندهای جیوه: به باقیمانده عنصر جیوه در اشیاء، مواد حاوی جیوه یا ترکیبات جیوه ای اطلاق می گردد.

۴- خواص فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی جیوه

۴-۱ جیوه عنصری

جیوه عنصری (Hg^0)، علی رغم فلز بودن، در درجه حرارت طبیعی به حالت مایع است. این ویژگی منحصر به فرد، علاوه بر وزن مخصوص و هدایت الکتریکی بالایی که به جیوه بخشیده، سبب استفاده گسترده آن در صنعت و انواع دستگاه ها و تجهیزات آزمایشگاهی شده است. این کاربردها شامل لامپ قوس الکتریکی جیوه، لامپ های نئون و فلورسنت، دیگ های بخار جیوه، الکترودهای مورد استفاده در الکترولیز، یک سو کننده های قوس الکتریکی، انواع باتری ها، سوئیچ ها، دماسنج ها، فشارسنج ها، رطوبت سنج ها و سایر تجهیزات مربوطه می گردد. غیر از جیوه عنصری، اشکال دیگری از جیوه که کاربرد گسترده ای داشته و یا در محیط زیست یافت می گردد

¹ Personal protective equipment

² Occupational exposure limit

عبارتند از: ترکیبات جیوه معدنی (II)، مانند هیدروکسید جیوه (II) ($\text{Hg}(\text{OH})_2$)، سولفید جیوه (II) (HgS) و کلرید جیوه (II) (HgCl_2) و اشکال جیوه آلی شامل گونه های متیل جیوه، مانند منو متیل جیوه (CH_3HgX)، که در آن X، تعداد یون های غیر آلی، مانند Cl و OH و دی متیل جیوه ($(\text{CH}_3)_2\text{Hg}$) می باشد. در یک جایگاه آلوده، ممکن است اشکال مختلف جیوه وجود داشته و تحت برخی از شرایط زیست محیطی، این ترکیبات می تواند از گونه ای به گونه دیگر تبدیل گردد. رفع آلودگی اشکال مختلف جیوه به روش های مختلفی نیاز دارد. بنابراین، آگاهی کامل از فرایندهای فیزیکی، شیمیایی، هیدرولوژیکی، کانی شناسی و بیولوژیکی موثر بر انتقال و سرنوشت جیوه در محیط زیست، گام اول و کلیدی در تلاش های موفق با هدف رفع آلودگی می باشد. این آگاهی پایه و اساسی برای انتخاب یا توسعه موثر تکنیک های رفع آلودگی و بازسازی ارائه می کند. جیوه موجود در جو اغلب به شکل بخار جیوه عنصری است. مهم ترین خواص فیزیکی و شیمیایی جیوه عنصری در جدول ۱ ذکر شده است. خواص فیزیکی یک ماده به ویژگی هایی نظیر بو، رنگ، چگالی، نقطه ذوب و نقطه جوش اشاره دارد، که در ترکیب شیمیایی ماده تغییری ایجاد نمی کند. جیوه عنصری، فلزی سنگین به رنگ سفید نقره ای است که در دمای معمولی محیط و فشار اتمسفر مایع است. فشار بخار فلز جیوه شدیداً به دما وابسته بوده و تحت شرایط محیط به آسانی تبخیر می شود. نقطه ذوب جیوه $38/87^\circ\text{C}$ ($-37/97^\circ\text{F}$)، و نقطه جوش آن 357°C (675°F) است. جیوه عنصری همچنین بسیار چگال است، به طوری که چگالی آن تحت شرایط محیطی، $13/5$ برابر آب است. این چگالی بالا، فشار بخار اشباع بالا و نیز کشش سطحی پایین، آزاد شدن فوری جیوه عنصری در سطح زمین را توجیه می کند. انجمن ملی حفاظت از آتش، قابلیت اشتعال خاصی برای بخار جیوه قائل نشده است. مهار آتش سوزی مربوط به بخار جیوه باید خلاف جهت باد و از حداکثر فاصله ممکن انجام پذیرد. منطقه خطر ایزوله گردیده، و از دسترسی پرسنل غیر ضروری ممانعت گردد. در هنگام مبارزه با آتش سوزی ناشی از بخار جیوه، آتش نشانان بایستی به مجموعه ای کامل از لباس های محافظ و تجهیزات تنفسی انفرادی مجهز گردند. خواص شیمیایی به ویژگی های ناشی از واکنش های شیمیایی بین یک ماده با مواد دیگر اشاره دارد. یکی از مهم ترین خواص شیمیایی اشکال مختلف جیوه، ظرفیت های آن ها می باشد. جیوه می تواند در سه حالت اکسایش وجود داشته باشد: Hg^0 (فلزی)، Hg_2^{2+} (مرکورو) و Hg^{2+} (مرکوریک). خواص و رفتار جیوه به حالت اکسایش آن بستگی دارد. ظرفیت جیوه در سلامت و ایمنی انسان، در آگاهی از انتقال و سرنوشت جیوه و توسعه فن آوری های موثر در بازسازی، نقش مهمی دارد. جیوه

موجود در آب، خاک، رسوبات یا موجودات ذره بینی (تمام محیط ها به جز جو) بیش تر به صورت املاح معدنی و اشکال آلی جیوه می باشد. اطلاعات مربوط به حلالیت جیوه عنصری و ترکیبات جیوه، به ویژه در آب، در آگاهی از انتقال و سرنوشت جیوه مهم هستند. در مقایسه با سایر ترکیبات جیوه، جیوه عنصری نسبتاً در آب نامحلول است (به قسمت بعدی برای ترکیبات جیوه نگاه کنید). پتانسیل ردوکس^۱ یکی دیگر از پارامترهای کلیدی چرخه بیوشیمیایی جیوه می باشد.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی جیوه فلزی

خصوصیات فیزیکی	
عدد اتمی	۸۰
شعاع اتمی	۱۵۵ Å
حجم اتمی	۱۴/۸۱ cm ³ /g-atom
وزن اتمی	۲۰۰/۵۹
نقطه جوش	۳۵۷/۷۳ °C (۶۷۵ °F)
نقطه جوش / افزایش فشار	۰/۰۷۴۶ °C/torr
هدایت (حرارتی)	۰/۰۲۲ cal/sec/cm ³ .°C
زاویه تماس	۱۳۲ درجه
چگالی	۱۳/۵۴۶ g/cm ³ در ۲۰ °C (۰/۴۸۹ lb/in ³ در ۶۸ °F)
ضرب پخش	۰/۱۱۲ cm ² /sec
آرایش فضائی الکترون	[Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ²
ظرفیت حرارتی	۰/۰۳۳۲ cal/g در ۲۰ °C (۰/۰۶۰ Btu/lb در ۶۸ °F)
ثابت قانون هنری	۰/۰۱۱۴ atm m ³ /mol
کشش دو وجهی (Hg/H ₂ O)	۳۷۵ dyn/cm در ۲۰ °C (۶۸ °F)
پتانسیل یونیزاسیون (اولیه)	۱۰/۴۳۷ eV
پتانسیل یونیزاسیون (ثانویه)	۱۸/۷۵۱ eV
نسبت فراوانی ایزوتوپ	۱۹۶ (۰/۱۵)، ۱۹۸ (۹/۹۷)، ۱۹۹ (۱۶/۸۷)، ۲۰۰ (۲۳/۱)، ۲۰۱ (۱۳/۱۸)
نقطه انجماد	۳۸/۸۷ °C (۳۷/۹۷ °F)
بو	ندارد
ضرب انعکاس	۵۵۰۰ Å ٪۷۱/۲ در نور
مقاومت ویژه (حرارتی)	۹۵/۸ × 10 ⁻⁶ ohm/cm در ۲۰ °C (۶۸ °F)
فشار بخار اشباع	۰/۱۶ N/m ² در ۲۰ °C (۶۸ °F)
وزن مخصوص	۱۳/۵۴۶ در ۲۰ °C (۶۸ °F)
کشش سطحی (در هوا)	۴۳۶ dyn/cm در ۲۰ °C (۶۸ °F)
مقدار تبخیر (فقط در هوا)	۰/۰۰۷ mg/cm ² .hr. برای ۱/۵۰ cm ² قطره در ۲۰ °C (۶۸ °F)
گرانروی	۱/۵۵۴ cp در ۲۰ °C (۶۸ °F)

¹ Redox potential

ادامه جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی جیوه فلزی

خصوصیات شیمیایی	
$\text{Hg}^{2+} + 2\text{e}^- = \text{Hg}(l)$ برای E^0	۰/۸۵۴ V
$\text{Hg}_2^{2+} + 2\text{e}^- = 2\text{Hg}(l)$ برای E^0	۰/۷۸۸ V
$2\text{Hg}^{2+} + 2\text{e}^- = 2\text{Hg}_2^{2+}$ برای E^0	۰/۹۲۰ V
الکترونگاتیویته	۱/۹۲ (مقیاس پائولینگ)
حلالیت در آب:	$60-80 \mu\text{g/L}$ در 20°C (68°F)
در بنزن:	$2000 \mu\text{g/L}$ در 20°C (68°F)
در دی اکسان،	$7000 \mu\text{g/L}$ در 20°C (68°F)
در اسید نیتریک:	"محلول"
ظرفیت	.

۲-۴ ترکیبات جیوه

غیر از جیوه عنصری، اشکال دیگری از جیوه که کاربرد گسترده ای داشته و یا در محیط زیست یافت می گردد عبارتند از: ترکیبات جیوه معدنی (II)، مانند هیدروکسید جیوه (II) ($\text{Hg}(\text{OH})_2$)، سولفید جیوه (II) (HgS) و کلرید جیوه (II) (HgCl_2) و اشکال جیوه آلی شامل گونه های متیل جیوه، مانند منومتیل جیوه (CH_3HgX)، که در آن X، تعداد یون های غیر آلی، مانند Cl^- و OH^- و دی متیل جیوه ($(\text{CH}_3)_2\text{Hg}$) می باشد.

در جداول ۲ و ۳ به ترتیب خواص اصلی برخی از ترکیبات معدنی و آلی جیوه ذکر شده است. اطلاعات مربوط به حلالیت برخی ترکیبات (معدنی و آلی) مهم جیوه در جدول ۴ ذکر شده است. علی رغم دسترسی به اطلاعات کمی در خصوص حلالیت در آب جیوه عنصری و بسیاری از ترکیبات معدنی جیوه، در خصوص حلالیت ترکیبات آلی جیوه در آب، اطلاعات مختصری موجود بوده و به اطلاعات کیفی محدود می گردد. در اثر ترکیب شدن منومتیل جیوه با آنیون های معدنی با الکترونگاتیویته بالا مانند فلوراید، نیترات، سولفات، فسفات ترکیباتی تولید می گردد که حلالیت آن در آب و الکل بیش تر و در حلال های غیرقطبی (مانند بنزن) کم تر است، در حالیکه در ترکیب شدن آنیون های حاوی هیدروکسید با الکترونگاتیویته پائین با منومتیل جیوه، عکس این موضوع صادق است.

حلالیت یک پارامتر اساسی درگیر در تشکیل آمالگام بین جیوه عنصری و فلزات مختلف می باشد. در شرایط محیطی، نقره، طلا، مس، روی و آلومینیوم در حضور جیوه عنصری مایع یا گازی به آسانی تشکیل آمالگام می دهند. با این حال به جز روی، حلالیت این فلزات در جیوه عنصری نسبتاً کم است. حلالیت روی در جیوه، $2/15 \text{ g}$ در 100 g جیوه است، در حالیکه حلالیت طلا در جیوه تنها

g ۰/۱۳ در ۱۰۰g جیوه است. حلالیت نقره، مس و آلومینیوم حتی از طلا نیز پایین تر است. با این حال، این میزان حلالیت کافی است تا تنها مقدار کمی از جیوه عنصری مایع یا گازی، برای خوردگی یا شکنندگی لوله ها و شیرهای ساخته شده از آلیاژ مس، آلومینیوم و فولاد کفایت کند. احتمال خوردگی ناشی از جیوه عنصری در فلز گالوانیزه که حاوی روی می باشد، حتی از این نیز بیش تر می باشد. آمالگاماسیون طبیعی جیوه با مواد معدنی فلزی یا تجهیزات فلزی موجود در نزدیکی محل نشست، می تواند انتقال و سرنوشت جیوه عنصری در محیط طبیعی را تحت تاثیر قرار دهد.

جدول ۲- خصوصیات ترکیبات معدنی انتخابی جیوه

وزن مولکولی (gr/mol)	نقطه جوش (°C)	چگالی در ۲۵ °C (g/cm ³)، (۷۷ °F)	نقطه ذوب (°C)	
HgCl ₂	۲۷۱/۵۰	۵/۶	۲۷۶	
Hg(NO ₃) ₂	۳۲۴/۶۰	۴/۳	۷۹	
HgO	۲۱۶/۵۹	۱۱/۱	در ۵۰۰ °C (۹۳۲ °F) متلاشی می شود	
HgS (سیاه)	۲۳۲/۶۶	۷/۷۰	در ۵۸۳/۵ °C (۱۰۸۲ °F) تصعید می شود	
HgS (قرمز)	۲۳۲/۶۶	۸/۱۷	در ۳۸۶ °C به HgS سیاه تبدیل می شود	

جدول ۳- خصوصیات ترکیبات آلی انتخابی جیوه

وزن مولکولی (gr/mol)	نقطه جوش (°C)	چگالی در ۲۵ °C (g/cm ³)، (۷۷ °F)	نقطه ذوب (°C)	
CH ₃ HgCl	۲۵۱/۰۹	تبخیر در ۱۰۰	۴/۰۶۳	۱۷۰
(CH ₃) ₂ Hg	۲۳۰/۶۶	۹۶	۳/۰۶۹	
(C ₂ H ₅) ₂ Hg	۲۵۸/۷۱	۱۵۹	مایع ۲/۴۴۴	

جدول ۴- حلالیت ترکیبات جیوه در آب در ۲۰ °C (۶۸ °F)

ترکیب	حلال	حلالیت
Hg ⁰	آب	۶۰-۸۰ µg/L
HgF ₂	آب	هیدرولیز می شود
HgCl ₂	آب	۷۰۰۰۰۰ µg/L
Hg ₂ Cl ₂	آب	۲۰۰۰ µg/L
HgBr ₂	آب	۶۲۰۵۰۰ µg/L
HgI ₂	آب	۵۸۰۶۰ µg/L
HgO	آب	۵۳۰۰۰ µg/L
Hg ₂ O	آب	خیلی ناچیز
HgS	آب	~۱۰ µg/L

۵- منابع تولید جیوه

جیوه از طریق قابلیت گازرئائی طبیعی توسط بخار جیوه ای که از قبل در سطح زمین جمع شده، ایجاد شده و به شکل بخار عنصری (Hg^0) داخل جو منتشر می گردد. تولید و انتشار طبیعی این فلز، سالانه بین ۲۷۰۰ و ۶۰۰۰ تن تخمین زده می شود، که منشاء برخی از آن ها به فعالیت های انسانی در گذشته برمی گردد. منابع انسانی جیوه متعدد، و گستردگی جهانی دارد. در کل، میزان جیوه آزاد شده ناشی از فعالیت های انسانی در جو در سراسر جهان، سالیانه حدود ۳۰۰۰ تا ۲۰۰۰ تن تخمین زده می شود. با این حال، باید خاطر نشان نمود که در برآورد میزان گونه های جیوه وارد شده در جو، عدم اطمینان قابل ملاحظه ای وجود داشته و مقدار جیوه آزاد شده در جو ناشناخته است. جیوه توسط استخراج معادن و ذوب سنگ معدن سینابار تولید می گردد. معدن جیوه آلمادن^۱ در اسپانیا با تولید بیش از ۱۰۰۰ تن در سال، حدود ۹۰٪ از کل تولید اتحادیه اروپا را به خود اختصاص داده است. چرخه جهانی جیوه، انتشار Hg^0 از زمین و آب های سطحی به جو، انتقال Hg^0 در جو در مقیاس جهانی، تبدیل احتمالی به گونه های محلول ناشناخته، و بازگشت به زمین و آب با فرایندهای رسوبی مختلف را شامل می گردد. اعتقاد بر این است که رسوب احتمالی جیوه در اقیانوس ها سبب ایجاد سنگ معدن سینابار می گردد. بخشی از جیوه غیرآلی، به Hg^{2+} اکسید شده و در اثر متیله شدن یا سایر راه ها به متیل جیوه تبدیل می شود. تصور می گردد که متیلاسیون در نتیجه واکنش غیر آنزیماتیک بین Hg^{2+} و ترکیب متیل کوبالامین (آنالوگ ویتامین B۱۲) که توسط باکتری ها انجام می گردد، تولید شود. این واکنش عمدتاً در سیستم های آبی صورت می گیرد. باکتری های فلور طبیعی روده انواع گونه های آبی، از جمله ماهی قادر به تبدیل یون جیوه به ترکیبات متیل جیوه (CH_3Hg^+) به میزان بسیار کم می باشند. متیل جیوه به انباشته شدن در بدن ماهی و پستانداران دریایی تمایل زیادی داشته و در بدن گونه های صیادی بزرگ در بالای زنجیره غذایی آبی، به بالاترین حد غلظت خود رسیده و در نتیجه وارد رژیم غذایی انسان می گردد. برخی میکروارگانیسم ها قادر به دمتیله کردن CH_3Hg^+ ، و برخی نیز Hg^{2+} را به Hg^0 احیا می کنند. بنابراین میکروارگانیسم ها نقش مهمی در سرنوشت جیوه در محیط زیست و در نتیجه مواجهه انسان ایفا می کنند.

^۱ Almaden

۶- انتشار جیوه در هوا

این موضوع توسط لیندویست^۱ و همکاران بررسی شده است. در حال حاضر سطوح زمینه ای جیوه در تروپوسفر نیمکره شمالی 2 ng/m^3 تخمین زده شده است. این سطوح در لایه‌های بالای تروپوسفر تنها کمی پایین تر است، اما موارد اندازه گیری گزارش شده محدود است. متوسط محدوده غلظت جیوه کل ناشی از فعالیت های صنعتی، در جو مناطق دور افتاده اروپا از جمله مناطق روستایی جنوب سوئد و ایتالیا، در فصول تابستان و زمستان به ترتیب $2-3 \text{ ng/m}^3$ و $3-4 \text{ ng/m}^3$ گزارش شده است. متوسط غلظت جیوه در هوای شهرها معمولاً بالاتر است، این مقادیر به عنوان مثال، در ماینز^۲ آلمان، و مناطق شهری ایتالیا، 10 ng/m^3 گزارش شده است. اندازه گیری‌های جداگانه، طیف گسترده ای از مقادیر را پوشش می دهد. این محدوده در همان منطقه شهری ایتالیا، $2-3 \text{ ng/m}^3$ بوده است. در اتحادیه اروپا، محدوده های زیر برای جیوه موجود در جو به ثبت رسیده است: مناطق دور افتاده $0.1-6 \text{ ng/m}^3$ ، مناطق شهری $0.5-10 \text{ ng/m}^3$ و مناطق صنعتی $20-50 \text{ ng/m}^3$. غلظت جیوه جوی در مناطق صنعتی یا مناطقی که از قارچ کش های جیوه به طور گسترده استفاده شده، به عنوان نقاط بحرانی گزارش شده است. فوجی مورا^۳ سطوح جیوه هوا در نزدیکی مزارع برنجی که از قارچ کش های جیوه استفاده شده را 1000 ng/m^3 و این مقادیر را در نزدیکی یک بزرگراه شلوغ در ژاپن، 1800 ng/m^3 گزارش نموده است. مقادیر جیوه هوا در نزدیکی معادن جیوه و پالایشگاه ها تا $1500-600 \text{ ng/m}^3$ نیز بالا می رود. داده های کمی در خصوص گونه های جیوه در جو موجود است. تشکیل گونه های جیوه جهت درک سرنوشت آن در محیط زیست (به عنوان مثال، جیوه تا چه حد دور منتشر خواهد شد) مهم است. به طور کلی Hg^0 در جو نسبتاً پایدار و مدت اقامت تروپوسفری آن ۱-۲۱ سال برآورد می گردد (جدول ۵). با این حال، فرض کلی بر این است که بخار جیوه فلزی، شکل غالب است. جانسون^۴ و برامان^۵ حضور ترکیبات آلی جیوه جوی در خلیج آلوده در فلوریدای ایالات متحده آمریکا را بسیار زیاد گزارش نمودند. در مورد اخیر، بخار جیوه ۵۰٪، بخار هالید و منومتیل جیوه به ترتیب ۲۵٪ و ۲۱٪، و دی متیل جیوه تنها ۱٪ از کل جیوه گازی محاسبه گردید. نسبت حلالیت در آب کل جیوه گازی، به طور متوسط ۱۰-۵٪ است. تمام مطالعات منتشر شده تا به

^۱ Lindqvist

^۲ Mainz

^۳ Fujimura

^۴ Johnson

^۵ Braman

امروز نشان می دهد که میزان ذرات جیوه، از ۵٪ کل جیوه موجود در جو کم تر است. با این فرض که جیوه کل عمدتاً بخار جیوه فلزی باشد، زمان ماندگاری ۳-۰/۴ سال داشته و به همین دلیل در سطح جهان توزیع شده است. زمان ماندگاری شکل محلول در آب ممکن است تنها چند هفته باشند. شکل محلول در آب و جیوه ذره‌ای نیز زمان ماندگاری کوتاهی دارند، هر چند این موضوع تنها برای بخش کوچکی از کل جیوه محاسبه می گردد، با این حال در حمل و نقل و فرآیندهای رسوبی مهم می باشند. علاوه بر این، امکان تبدیل برخی از اشکال نامحلول در آب جیوه موجود در جو، به محلول در آب نیز مطرح شده است. هیچ داده ای در خصوص آلودگی هوای محیط داخلی به علت بخار جیوه در دسترس نیست. حرارت دادن جیوه فلزی و اشیاء حاوی جیوه در منزل، باعث مرگ و میر و مسمومیت شدید می گردد. شکسته شدن منبع ترموستات جیوه ای در محفظه رشد مورد استفاده جهت نوزادان نارس، سبب افزایش سطوح بخار جیوه نزدیک به مقدار حد آستانه مجاز شغلی در این محفظه شده است. مواجهه با بخار سطوح جیوه آزاد شده از رنگ لاتکس ترکیبات حاوی جیوه با ماندگاری زیاد، می تواند تا $1500-300 \text{ ng/m}^3$ نیز برسد. آلودگی هوای داخل ناشی از ترموستات حرارت مرکزی و استفاده از جاروبرقی مکنده به دنبال شکسته شدن دماسنج و غیره را نیز نباید از نظر دور داشت. انتشار جیوه از آمالگام پرکننده دندان که اخیراً توسط کلارکسون^۱ و همکاران بررسی شده، نشان می دهد که بخار جیوه آزاد شده از سطوح آمالگام به داخل دهان، منبع اصلی مواجهه با جیوه غیرآلی در جمعیت های عمومی است.

جدول ۵- مدت اقامت گونه های مختلف جیوه در جو

ردیف	گونه های جیوه	علامت اختصاری	انتشار در هوا (%)	مدت اقامت در جو	واکنش پذیری
۱	جیوه عنصری گازی	GEM, Hg (0) یا Hg°	>۹۵	۱ ماه تا ۱/۵ سال	بی اثر
۲	جیوه گازی فعال	RGM	<۱	۱ روز تا ۱ هفته	خیلی واکنش پذیر
۳	جیوه متصل به ذرات	Hg_p	<۱	۱ روز تا ۱ هفته	واکنش پذیر
۴	جیوه آلی		<۳ از TGM		واکنش پذیر

۷- راه های مواجهه با جیوه

۷-۱ هوا

جیوه موجود در جو و آمالگام، مهم ترین منابع مواجهه انسان با بخار جیوه از راه هوا می باشند. با فرض غلظت های روستایی 2 ng/m^3 و غلظت های شهری 1 ng/m^3 ، در نتیجه استنشاق، روزانه حدود 32 ng در مناطق روستایی، و حدود 160 ng در مناطق شهری، جیوه وارد جریان خون

^۱ Clarkson

بالغین می شود (نرخ جذب ۸۰٪). بسته به تعداد پرکردگی های دندان با آمالگام، برآورد مقدار بخار جیوه ای که روزانه از این طریق جذب می گردد، به طور متوسط بین ۱۷۰۰۰-۳۰۰۰ ng متفاوت می باشد. غلظت جیوه اندازه گیری شده در هوای تنفسی در محدوده ng/m^3 ۶۰۰۰-۱۰۰۰ و هنگامی که تنفس صرفاً از طریق بینی انجام شود، کم تر از ng/m^3 ۱۰۰۰ می باشد. با این حال، برخی از محققین به این نتایج تردید داشته، و با انجام بررسی مجدد، مصرف جیوه روزانه ناشی از پرکردگی های دندان را حدود ng ۲۰۰۰ تخمین می زنند.

۷-۲ آب آشامیدنی

جیوه موجود در آب آشامیدنی، معمولاً در محدوده ng/l ۱۰۰-۵، و مقادیر متوسط آن حدود ng/l ۲۵ می باشد. اشکال مختلف جیوه در آب آشامیدنی، به خوبی مورد مطالعه قرار نگرفته، اما احتمالاً Hg^{2+} گونه غالبی است که به صورت شلات شده با لیگاندها، در آب موجود می باشد.

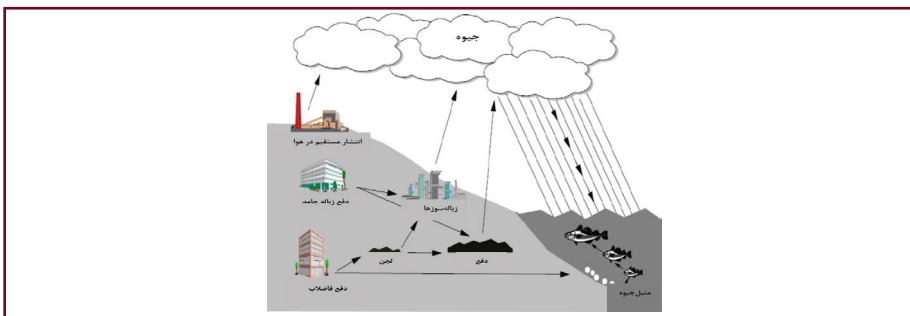
۷-۳ غذا

اغلب غلظت جیوه در بسیاری از مواد غذایی زیر حد تشخیص (معمولاً ng/g ۲۰ وزن تر) می باشد. ماهی و پستانداران دریایی منابع اصلی جیوه عمدتاً به شکل ترکیبات متیل جیوه (۹۰-۷۰٪ کل جیوه) می باشند. غلظت طبیعی جیوه در بافت خوراکی گونه های مختلف ماهی، بسته به عواملی مانند pH، پتانسیل اکسیداسیون، سن و اندازه ماهی، طیف گسترده ای بین ng/g ۱۴۰۰-۵۰ وزن تر را تشکیل می دهد. ماهی های صیاد بزرگی مانند کوسه، قزل آلا، ماهی تن و همچنین شیرماهی و نهنگ های دندان دار بالاترین غلظت متوسط جیوه را دارا می باشند.

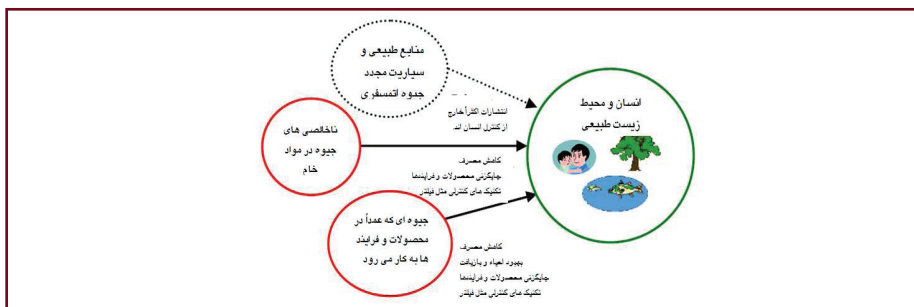
۷-۴ سایر موارد

علاوه بر این، مواجهه با ترکیبات آلی جیوه از طریق استفاده از کرم های روشن کننده پوست و سایر داروهای حاوی جیوه نیز رخ می دهد. از تیومرسال^۱ (به میزان μg ۱۰۰ در هر تزریق) برای حفاظت واکسن و ایمونوگلوبولین استفاده می شود. منابع انسانی انتشار، تجمع زیستی و راه های کنترل جیوه در محیط زیست، در اشکال ۱ و ۲ نشان داده شده است.

^۱ Thiomersal

شکل ۱- منابع انسانی انتشار و تجمع زیستی جیوه

شکل ۲- منابع اصلی انتشار و راه های کنترل جیوه

۷-۵ اهمیت نسبی راه‌های مواجهه با جیوه

افزایش جمعیت، تقاضا برای تولید محصولات گوناگون را به دنبال داشته است. رشد اقتصادی، پیشرفت صنایع و مدرن تر شدن تکنولوژی، علاوه بر تحولات مثبت ایجاد کرده در زندگی بشر، مشکلاتی را نیز برای او به همراه آورده است. فلز جیوه که از طریق صنعت وارد آب دریا می گردد، یک تهدید جدی برای محیط زیست و سلامت افراد بوده و لذا تا حد امکان باید مقدار آن را در پساب ها کاهش داد. جیوه به صورت گازی از منابع طبیعی و فعالیت هایی نظیر سوزاندن پسماندهائی مانند اکسید جیوه (HgO) موجود در باتری های معمولی مستعمل (که برای جلوگیری از خورده شدن الکترود روی استفاده می شود) در کوره های شهرداری ها، احتراق زغال سنگ و مازوت حاوی مقادیر کم جیوه، استفاده در صنایع الکترونیک (سوئیچ الکتریکی و لامپ های بخار جیوه) و استخراج فلزات قیمتی سریعاً تبخیر، و به صورت بخار وارد اتمسفر می شود. این منابع جیوه جوی، امروزه رقیب مواد خروجی از آتشفشان هاست که قبلاً منبع عمده جیوه معلق در هوا بود، محسوب می شود. جیوه در هوا اغلب به شکل گاز است و مقدار اندکی از آن، به ذرات معلق متصل است. جیوه گازی معلق در هوا می تواند مسافت های زیادی را در اتمسفر

طی کرده و پس از شسته شدن به وسیله بارش، در خاک و آبراه ها رسوب کند. تخلیه فاضلاب های صنعتی کارخانه های کاغذسازی، PVC و کلرآلکالی، مهم ترین منابع آلودگی آب ها به جیوه می باشد. استفاده از ترکیبات آلی جیوه به صورت انواع قارچ کش ها در کشاورزی، از منابع مهم متیل جیوه است. این ترکیبات در نتیجه تماس با خاک شکسته شده و جیوه آن در نتیجه اتصال با گروه های گوگرددار در خاک های رس، و ماده آلی آن نیز به صورت ترکیبات نامحلول، وارد محیط زیست می شوند. هر چند فعالیت های انسانی بیش ترین منابع بالقوه ایجاد جیوه در محیط زیست هستند، اما باید توجه داشت که طبیعت نیز خود یکی از این عوامل بالقوه ایجاد جیوه می باشد، وجود جیوه در بدن شمشیر ماهی های دور از منابع صنعتی، به جیوه حاصل از های آتشفشانی نسبت داده می شود. به دلیل متنوع بودن زمینه های طبیعی جیوه، تفريق سطوح طبیعی و تجاری در هر بخش از محیط دشوار است. از طریق رخدادها و شرایط آب و هوایی مانند رسوبات طبیعی، فعالیت های آتشفشانی، فرسایش زمین و طوفان ها، سالیانه حدود ۵۰۰۰ تن جیوه وارد دریا می شود. از طرفی ۵۰۰۰-۴۰۰۰ تن از جیوه معادن (در حدود نصف تولید جهانی سالیانه از ۹۰۰۰ تن) در دریا، خاک و اتمسفر رها شده و در ارگانسیم های حیاتی تجمع می یابد. مقدار جیوه در آب های غیر آلوده 1 ng/l و میانگین برداشت روزانه جیوه کل جمعیت های عمومی در آمریکا از هوا $0.4 \text{ } \mu\text{g/day}$ و از آب $0.5 \text{ } \mu\text{g/day}$ برآورد شده است.

مکانیسم هایی که جیوه به وسیله آن ها وارد زنجیره غذایی می شود به طور کامل شناخته شده نیستند و ممکن است در میان اکوسیستم ها متفاوت باشند، که در این رابطه برخی باکتری ها نقش مهمی را بازی می کنند. باکتری های موجود در محیط زیست که در پروسه سولفات هستند، جیوه را از فرم معدنی غیرآلی گرفته، و آن را به واسطه فرایند متابولیکی به متیل جیوه تبدیل می کنند. تغییر جیوه معدنی به متیل جیوه مهم است، زیرا سمیت آن بیش تر شده و لذا ارگانسیم ها زمان طولانی تری را برای حذف متیل جیوه نیاز خواهند داشت. باکتری های حاوی متیل جیوه ممکن است به وسیله سطوح بالاتر در زنجیره غذایی مصرف شده و یا توسط باکتری به داخل آب دفع شوند، که در آن جا سریعاً به وسیله پلانکتون ها جذب شده و پلانکتون ها نیز به وسیله سطح بعدی در زنجیره غذایی مصرف می شوند. به این دلیل که حیوانات متیل جیوه را سریع تر از آن که دفع کنند، انباشته می کنند، لذا غلظت بالاتری از جیوه توسط حیوانات در هر سطح از زنجیره غذایی مصرف می شود، از این رو غلظت های کم متیل جیوه در حیوانات به ویژه ماهی و پرندگانی که ماهی مصرف می کنند، به آسانی غلظت های بالقوه مضر ایجاد کرده و در نهایت در بدن انسان تجمع می یابد. برداشت جیوه از غذاهای فاقد ماهی، $3/6 \text{ } \mu\text{g/day}$ و در صورت مصرف ماهی $6/6 \text{ } \mu\text{g/day}$ گزارش شده است.

مواجهه انسان با سه شکل عمده جیوه موجود در محیط زیست به طور خلاصه در جدول ۶ نشان شده است. اگر چه انتخاب مقادیر داده شده تا حدودی به صورت دلخواه انجام گرفته، با این حال، این جدول چشم اندازی از اهمیت نسبی مسیرهای مختلف مواجهه را ارائه می کند. انسان ممکن است از طریق شغلی و مناطق خیلی آلوده، با مقادیر زیادی از سایر اشکال جیوه مانند ترکیبات آریل و آلوکسی آریل که به طور گسترده ای به عنوان قارچ کش استفاده می شوند، مواجهه داشته باشد. جذب جیوه از آب آشامیدنی حدود 50 ng/day می باشد که عمدتاً به شکل Hg^{2+} بوده و تنها بخش کوچکی از آن جذب می شود. جذب روزانه متیل جیوه ناشی از مصرف ماهی و فرآورده های آن در طول هفته ها یا ماه ها، به طور متوسط بین 4700 ng - 2000 ng تخمین زده می شود. به علت نزدیکی سطوح جیوه کل موجود در بسیاری از مواد غذایی به حد تشخیص، و عدم شناخت کامل گونه های شیمیایی و پیوند لیگاند جیوه، برآورد جذب جیوه غیرآلی از مواد غذایی دشوار است. جذب جیوه کل از رژیم غذایی، در گروه های سنی مختلف بیش از چند سال اندازه گیری شده است. در بررسی سازمان غذا و داروی ایالات متحده آمریکا^۱ (FDA) (۱۹۸۴-۱۹۸۶)، جذب روزانه جیوه با توجه به گروه سنی، برای نوزادان ۱۱-۶ ماهه، 310 ng ، برای کودکان ۲ ساله، 900 ng و برای بالغین 3000 ng - 2000 ng اندازه گیری شده است. در بررسی های انجام شده در بلژیک، جذب جیوه کل از تمام مواد غذایی، بین 13000 ng - 6500 ng برآورد شده است.

جدول ۶- تخمین میزان جذب روزانه ترکیبات جیوه باقی مانده بر حسب نانوگرم (ng)

تخمین میزان جذب روزانه ترکیبات جیوه (باقی مانده) ^a			
محیط	بخار جیوه	ترکیبات معدنی جیوه	متیل جیوه
جو	^b ۴۰-۲۰۰ (۳۰-۱۶۰)		
غذا: ماهی	۰	^d ۶۰۰ (۶۰)	^d ۲۴۰۰ (۲۳۰۰)
غیر ماهی	۰	۳۶۰۰ (۳۶۰)	۹
آب آشامیدنی	۰	۵ (۵۰)	۰
آمالگام دندان	۳۸۰۰-۲۱۰۰۰ (۳۰۰۰-۱۷۰۰۰)	۰	۰
کلیه موارد	۳۹۰۰-۲۱۰۰۰ (۳۱۰۰-۱۷۰۰۰)	۴۲۰۰ (۴۲۰)	۲۴۰۰ (۲۳۰۰)

a. مقادیر داخل پرانتز مقادیر باقی مانده حاصل از پارامترهای فارماکوکینتیکی است. به طور مثال، ۸۰٪ بخار استنشاق شده، ۹۵٪ متیل جیوه خورده شده و ۱۰٪ جیوه معدنی.

b. با فرض غلظت هوا 10 ng/m^3 و حجم تنفس روزانه 20 m^3 .

c. از غلظت سایرگونه ها در مقابل بخار جیوه جهت اهداف مقایسه ای، صرف نظر شده است.

d. فرض بر این است که ۸۰٪ کل جیوه موجود در بافت های ماهی خوراکی به صورت متیل جیوه و ۲۰٪ آن به شکل ترکیبات معدنی جیوه می باشد. میزان جذب جیوه، به طور قابل ملاحظه ای در بین افراد مختلف یک جمعیت متفاوت است. در برخی جوامع که منبع اصلی تأمین پروتئین، ماهی می باشد، مقادیر جذب ممکن است چندین برابر از مقدار برآورد شده بیش تر باشد.

^۱ Food and Drug Administration

۸- مصارف صنعتی و غیر صنعتی جیوه

جیوه در صنایع به سه شکل فلز، ترکیبات آلی و معدنی استفاده می شود. ترکیبات آلی جیوه شامل گروه های هیدروکربنی آروماتیک یا آلیفاتیک و ترکیبات معدنی جیوه معمولاً شامل نمک های جیوه نظیر کلریدها یا اکسیدهای جیوه می باشد. از فرم فلزی جیوه در ساخت گاز کلر و سود سوزآور، دماسنج های جیوه ای، پرکننده های دندان پزشکی، مخازن فشارسنج، انواع باتری ها، رنگ های پلاستیک، لامپ های فلورسنت و تهیه کرم های ضد آفتاب، ضد عفونی کننده و انواع پماد استفاده می گردد. از جیوه معدنی نیز در ساخت آفت کش ها، مواد ضد عفونی کننده، باتری های خشک و مواد نگاه دارنده موجود در بعضی ترکیبات دارویی استفاده می شود. یکی از کاربردهای مهم جیوه، ساخت آمالگام^۱ می باشد. آمالگام، آلیاژ جیوه با فلزات یا ترکیبات فلزی است. به عنوان مثال، آمالگامی که برای پر کردن دندان به کار می رود، آلیاژی به نسبت برابر از جیوه مایع و مخلوط نقره و قلع است. از سال ۱۵۷۰ تا سال ۱۹۰۰، از آمالگام جیوه برای استخراج نقره استفاده می شد که به ازای هر گرم نقره، یک گرم جیوه وارد جَو می کرد. امروزه هم در برخی کشورها برای استخراج طلا از آمالگام جیوه استفاده می کنند، به این ترتیب که با افزودن جیوه به خاک معدنی حاوی مقادیر کمی طلا یا نقره، با تشکیل آمالگام آن را استخراج کرده و سپس با گرم کردن، جیوه را تبخیر می کنند. در برخی از کارخانجات کلرآلکالی، از طریق الکترولیز، محلول آبی کلرید سدیم را به محصولات تجاری کلر و هیدروکسید سدیم تبدیل می کنند.

یکی دیگر از مصارف عمده جیوه، تولید لامپ بخار جیوه یا لامپ های کم مصرف می باشد. این لامپ ها باعث صرفه جویی در مصرف انرژی شده و طول عمر بیش تری دارند. این لامپ ها، مصرف را ۴ تا ۶ برابر لامپ های معمولی، بهینه می کنند، اما به دلیل وجود جیوه، جزء زباله های خطرناک هستند و در صورتی که همراه با زباله های دیگر و به روش سنتی دفع شوند، موجب آلودگی محیط زیست خواهند شد. در برخی کشورها قرار دادن این لامپ ها همراه سایر زباله ها جریمه های سنگینی دارد، اما متأسفانه در کشور ما در این زمینه اقدامات و اطلاع رسانی مناسبی صورت نگرفته و مراکزی هم برای جمع آوری زباله های خطرناک وجود ندارد و حتی روی بسته بندی این لامپ ها نیز هیچ هشدار دهنده درباره خطرناک بودن بخار جیوه ذکر نشده است.

استفاده از جیوه و ترکیبات آن در قارچ کش ها، با توجه به تأثیر خاصیت سمی جیوه بر موجودات

^۱ Amalgamation

زنده، اهمیت زیادی دارد. در کشاورزی ترکیبات آلی جیوه به منظور پوشش های دانه ای به کار برده می شوند تا از رشد قارچ روی بذور کشاورزی جلوگیری کنند. ترکیبات جیوه در لوازم بهداشتی و آرایشی به عنوان کرم های زیبایی، محافظ پوست و جلوگیری از آکنه به کار می روند، ۶ تا ۱۰ درصد وزن این فرآورده ها را کالومل (کلرید جیوه) تشکیل می دهد. از آن جایی که ترکیبات جیوه به راحتی جذب پوست می شوند، سازمان نظارت بر مواد غذایی و دارویی آمریکا (FDA) استفاده از این ترکیبات را در فرآورده های بهداشتی منع کرده است. مصارف صنعتی و غیرصنعتی جیوه را می توان به صورت زیر دسته بندی نمود:

۸-۱ تولید و مصرف سوخت

- احتراق زغال سنگ در نیروگاه های بزرگ، خصوصاً در بویلرهای گرمایی ۳۰۰ مگاوات به بالا
- کاربرد نفت سنگین و کک نفتی
- احتراق گازوئیل، بنزین، نفت، کروزن، گاز طبیعی و زغال چوب
- استخراج و تصفیه نفت و گاز طبیعی

۸-۲ تولید فلزات و مواد خام

- تولید روی، مس و سرب از کنستانتره
- فرایند تولید و استخراج اولیه فلز جیوه
- استخراج طلا به روشی غیر از ملغمه با جیوه
- تولید آلومین از بوکسیت (آلومینیوم) و فلزات آهنی (آهن و فولاد)
- معدن کاری طلا با ملغمه کردن جیوه (از سنگ معدن، از کنستانتره و از پساب)
- تولید سیمان، مقوا و کاغذ

۸-۳ تولید مواد شیمیایی

- تولید مواد شیمیایی و پلی مرها
- تولید کلرآلکالی با سلول های جیوه
- تولید استالدئید با کاتالیست جیوه
- تولید منومر کلرید وینیل با کاتالیست جیوه

- تولید کلرید و هیدروکسید سدیم
- تولید اسفنج پلی اوره تان با استفاده از کاتالیست

۸-۴ محصولات حاوی جیوه

- دماسنج های جیوه ای (پزشکی، هوا، آزمایشگاهی و صنعتی)
- سوئیچ های الکتریکی و رله های حاوی جیوه
- منابع نوری حاوی جیوه (لامپ های مهتابی، لامپ های فشرده و کم مصرف جیوه ای)
- باتری های حاوی جیوه
- فشارسنج ها و انواع گیج های حاوی جیوه
- آفت کش های حاوی جیوه
- رنگ های حاوی جیوه
- کرم های روشن کننده پوست و صابون های با مواد شیمیایی حاوی جیوه
- استفاده در دندان پزشکی (پرکردن دندان با آمالگام، تهیه آمالگام و دفع پسماندهای مربوطه)
- باتری های حاوی جیوه (مانند باتری اکسید جیوه، باتری ساعت، باتری های تخت، قلمی، پرمگنات و غیره)
- سلول های حاوی جیوه (مانند دکمه ای، قلمی آلکالین، اکسید-نقره و انواع سلول های جیوه-روی)

۸-۵ مصارف متفرقه

- تولید توده های سبک وزن مثل مهره های رسی برای کاربردهای ساختمانی
- آراستن دانه های گیاهی با مواد شیمیایی حاوی جیوه
- نیمه رساناهای تشخیص پرتو زیر قرمز
- مصارف آموزشی
- پمپ های خلاء حاوی جیوه
- استفاده از جیوه به عنوان خنک کننده در برخی سیستم های سرماساز
- استفاده در دباغی ها
- پیگمان سازی
- انواع خاصی از برگه های چاپی رنگی

- مواد منفجره (فولمینات جیوه در چاشنی بسیاری از فشنگ ها)
- مواد آتش بازی
- در تولید برخی اسباب بازی ها

۸-۶ جیوه موجود در زباله و فاضلاب

- فاضلاب ها و پسماندهای یونیت های دندان پزشکی (بزرگ ترین منبع)
- فاضلاب های صنعتی و خانگی
- فاضلاب بیمارستان ها، آزمایشگاه ها، مدارس و دانشگاه ها
- تصفیه فاضلاب و بازیافت جیوه (محصول ثانویه)
- پسماندهای شهرداری و عمومی، پسماندهای خطرناک، پسماندهای پزشکی، لجن فاضلاب
- تل انبار کردن و دفن غیر رسمی پسماندهای شهری و عمومی
- سوزاندن پسماند به صورت روباز (در منطقه دفن یا به صورت غیر رسمی)

۹- مواجهه شغلی با جیوه

در حال حاضر بیش از ۶۰۰ شغل وجود دارد که با جیوه مواجهه دارند. برخی از این مشاغل عبارتند از تولید وسایل اندازه گیری (مانند دماسنج ها و فشارسنج ها)، لامپ های الکتریکی، باتری ها (به ویژه باتری های آلکالاین تا قبل از سال ۱۹۹۶)، ترموستات ها، لامپ های فلورسنت و نئون، رنگ های لاتکس قدیمی، آینه ها، دیگ های بخار، اکسیداسیون ترکیبات آلی (به عنوان کاتالیست)، استخراج طلا و نقره از سنگ های معدنی، یک سوکننده های جریان برق، تولید کلر و کاغذ، آمالگام های دندان پزشکی، گریس، رنگ های محافظ چوب، مواد منفجره، فتوگراف ها، حشره کش ها، قارچ کش ها، تولید فولاد، تعمیر دستگاه های هواشناسی، کلیدهای الکتریکی بی صدا، زباله سوزها، آب کاری، چرم سازی، تاکسی درمی، نیروگاه های زغال سوز و گازسوز، عملیات آزمایشگاهی مرتبط با جیوه، خنک کننده های راکتورهای هسته ای، نقاشی، جواهرسازی و غیره. مواجهات شغلی با جیوه در ایران، عمدتاً در واحدهای کلرآلکالی، صنایع پتروشیمی، معادن جیوه، کارخانه های تولید دماسنج، معادن طلا و کلینیک های دندان پزشکی رخ می دهد.

مواجهه شغلی با بخار جیوه متعاقب تنفس، دارای پتانسیل قوی ایجاد اثرات بهداشتی از طریق جذب از ریه ها، می باشد. شدت مواجهه با جیوه به تعدادی از عوامل مانند دوز، سن فرد در

معرض (حساس ترین جنین است)، مدت زمان مواجهه، راه مواجهه (مانند، استنشاق، بلع و تماس پوستی)، و وضعیت سلامت فرد در معرض بستگی دارد. که می تواند شامل اثرات کوتاه مدت، علائم برگشت پذیر (مانند، لرزش، تغییرات احساسی، بی خوابی، تغییرات عصبی و عضلانی، سردرد، اختلال در حس، تغییرات در پاسخ های عصبی و اختلال در عملکرد آزمون عملکرد شناختی. علاوه بر این، و جدی تر، می تواند باعث آسیب های بهداشتی شدید یا غیرقابل برگشت (مانند: نارسایی کلیوی و تنفسی، و در موارد شدید، حتی مرگ) گردد.

۹-۱ مواجهه با جیوه در دندان پزشکی

آمالگام، آلیاژ جیوه فلزی با یک فلز دیگر شامل قلع و نقره بوده و حدود ۱۵۰ سال است که در دندان پزشکی کاربرد دارد. اگرچه آمالگام از نظر زیبایی نسبت به ترمیم های هم رنگ دندان در سطح پایین تری قرار دارد، ولی همچنان به دلیل هزینه کم، طول عمر، دوام، مهر و موم کردن، آسان بودن مراحل کارکرد و پرداخت، برای کاربرد مستقیم به عنوان ماده ترمیمی در دندان های خلفی خصوصاً در مناطق تحت استرس، ترجیح داده می شود. در سال ۲۰۰۱ ترمیم های آمالگام برای ترمیم حفرات تحت نیرو در دندان های خلفی، توسط بیش از ۷۵٪ از دندان پزشکان در انگلستان و ۵۴٪ از دندان پزشکان در آمریکا مورد استفاده قرار گرفته است.

دندان پزشکان و تکنسین های دندان یکی از گروه های در معرض خطر مواجهه شغلی با آمالگام بوده و چون جیوه در دمای اتاق تبخیر می شود، هنگام آماده سازی، خارج کردن و یا پرداخت دندان پر شده، در مواجهه با بخارات جیوه می باشند. اگر چه بعضی از مطالعات حاکی از بی خطر بودن مواجهه مزمن با جیوه در دندان پزشکان می باشد، ولی گروهی دیگر از مطالعات اثبات کرده اند که آمالگام عوارض قابل توجهی روی سلامت دندان پزشکان ایجاد می کند. مهم ترین فاکتورهای موثر در افزایش میزان مواجهه دندان پزشکان با جیوه عبارتند از: میزان قطرات جیوه فلزی و باقی مانده های ذرات آمالگام در محل کار، آماده سازی، جای گذاری و برداشتن ترمیم های آمالگامی، برش و تراش آمالگام، پرتاب تصادفی ذرات، آمالگام هایی که برای مصرف کنار گذاشته شده اند، روش مخلوط کردن آمالگام، پولیش کردن آمالگام، نشستن از کپسول آمالگام حین آمالگام سازی، نوع آمالگام مصرفی، برداشتن اضافات جیوه تازه مخلوط شده با دست، آمالگاماتورهای مکانیکی، کندانسورهای اولتراسونیک، عدم استفاده از ساکشن با مکش بالا^۱ هنگام برداشتن آمالگام های

^۱ High Vacuum

قدیمی، استفاده از استریلیزاسیون خشک (فور) و بخار جیوه برخاسته از روی زمین، تهویه و نوع پوشش کف. علاوه بر موارد ذکر شده، افزایش سابقه کار و عمر مطب، رعایت استانداردهای بهداشتی مانند عادات شستشو و تمیز کردن وسایل، سن و سابقه کار دندان پزشک، ساعات کار در هفته و تعداد ترمیم ها در هفته، از عوامل دیگری است که در میزان مواجهه دندان پزشکان با جیوه دخالت دارد. تماس پوست با آمالگام نیز می تواند باعث جذب جیوه گردد. اگر چه این مواجهه اندک است ولی به مرور زمان باعث تجمع جیوه در بدن می شود. در ضمن استفاده از ماسک و دستکش خطر مواجهه را به طور کامل از بین نمی برد.

۱۰- کینتیک و متابولیسم جیوه

کینتیک جیوه شامل مراحل جذب، انتشار، متابولیسم و دفع بوده و به میزان زیادی به شکل جیوه (عنصری، ترکیبات معدنی یا آلی) جذب شده بستگی دارد. به طور مثال آمالگام که حاوی ۶۰-۴۵ درصد جیوه و ۳۰ درصد نقره بوده و به عنوان ماده ترمیمی در دندان پزشکی به کار می رود، یک سم است اما نمی تواند برای ما خطرناک باشد، زیرا اتم های نقره به سختی اتم های جیوه را نگاه می دارند. همچنین کلرور مرکورو ($HgCl$) که هر مولکول آن دو اتم جیوه و دو اتم کلر دارد، یک دارو است. در حالیکه کلرور مرکوریک ($HgCl_2$) که هر مولکول آن یک اتم جیوه و دو اتم کلر دارد، یک سم است. فولمینات جیوه که هر مولکول آن یک اتم جیوه، یک اتم اکسیژن، یک اتم ازت و یک اتم کربن دارد، خطرناک بوده و خیلی زود منفجر می شود. همچنین هر مولکول مرکوروم که در گذشته برای معالجه زخم ها به کار می رفت، نیز دارای یک اتم جیوه است.

۱۰-۱ جذب

جیوه از طریق دستگاه تنفس، دستگاه گوارش و پوست می تواند وارد بدن شود. اصلی ترین راه جذب جیوه در مواجهات شغلی، استنشاق هوای آلوده یا تماس پوستی در محیط کار دندان پزشکی، خدمات بهداشتی، صنایع شیمیایی و غیره می باشد. در حالیکه خوردن ماهی و حلزون های صدف دار آلوده به متیل جیوه، استنشاق بخارات موجود در هوا، کوره های زباله سوز و صنایعی که سوخت حاوی جیوه را می سوزانند و رها شدن جیوه ناشی از خدمات دندان پزشکی و بهداشتی- درمانی، راه های مهم مواجهه جمعیت های عمومی با جیوه می باشند. جیوه معدنی (جیوه عنصری و ترکیبات معدنی) از طریق رسوبات طبیعی، زباله ها و فعالیت های انفجاری، وارد آب یا خاک،

و از طریق سنگ معدن، سوزاندن زغال سنگ و زباله و پساب صنایع وارد آب می شود. فرم آلی جیوه نیز از طریق فضولات بعضی کارخانجات وارد محیط زیست شده و توسط میکروارگانیسم های آب و خاک به متیل جیوه تبدیل می شود، سپس وارد بدن ماهی و سایر آبزیان می گردد و نهایتاً توسط انسان مصرف می شود. این ترکیبات به علت حلالیت در چربی زیاد، در مقایسه با ترکیبات معدنی جیوه سمی تر می باشند. جذب ترکیبات جیوه معدنی از دستگاه گوارش بسیار ناچیز است. مهم ترین راه مواجهه شغلی با جیوه، استنشاق بخار جیوه می باشد. در حالیکه پر کردن دندان با آمالگام و همچنین جیوه آلی موجود در منابع غذایی دریایی، منبع اصلی مواجهه در جمعیت های عمومی است. ریه ارگان هدف اصلی در طی تماس حاد با بخار جیوه بوده و تماس به مدت چند ساعت می تواند ایجاد برونشلولیت و پنومونیت کند، جیوه از ریه ها به جریان خون نفوذ کرده، سپس از سد خونی- مغزی^۱ (BBB) گذشته و آسیب شدیدی به CNS می رساند. جیوه از تمام فلزات، فرارتر و بخار آن کاملاً سمی است. شکل فلزی جیوه محلول در چربی است و بعد از استنشاق به آسانی از طریق آلوئول ها وارد جریان خون می شود. بلع املاح غیرآلی جیوه به صورت حاد، در طی چند ساعت باعث ایجاد گاستروانتریت، کلاپس قلبی- عروقی، نکرور حاد توبولی در کلیه و مرگ می گردد. حدود ۱۰٪ املاح معدنی جیوه از دستگاه گوارش جذب می شود و با ایجاد HgS در روده، باعث کند هوشی می گردد، این مورد سابقاً جهت بیمارانی که برای درمان یبوست از بلعیدن جیوه استفاده می کردند، مصداق داشته است.

۱۰-۱-۱ جیوه عنصری (Hg^۰)

استنشاق راه مهمی برای مواجهه با Hg^۰ محسوب می شود، به طوری که حدود ۸۰٪ از بخار جیوه استنشاق شده در جریان خون باقی مانده و از این طریق در بافت ها توزیع می شود. مقدار جیوه وارد شده از طریق استنشاق با بینی یا دهان یکسان است. جذب پوستی ناشی از مواجهه انسان با بخار جیوه ناچیز بوده و با سرعت متوسط $0/24 \mu\text{g}/\text{m}^2$ در دقیقه از پوست جذب می شود. این مقدار فقط ۲٪ جذب جیوه هم زمان با جذب ریوی را تشکیل داده و فقط نیمی از جیوه جذب شده از راه پوست، می تواند مانند جیوه سیستمیک رفتار کند. جذب جیوه عنصری در دستگاه گوارش ضعیف است (کمتر از ۰/۰۱٪ در موش صحرایی)، البته افزایش سطح جیوه خون انسان بعد از بلع تصادفی چند گرم فلز جیوه اندازه گیری شده است.

^۱ Blood Brain Barrier

۱۰-۲ ترکیبات معدنی جیوه ۱ ظرفیتی (Hg^+) و ۲ ظرفیتی (Hg^{2+})

ته نشینی و جذب ذرات معلق جیوه معدنی استنشاق شده، به اندازه ذرات و حلالیت بستگی دارد. هیچ داده ای در این خصوص برای انسان گزارش نشده است. مورو^۱ و همکاران با انجام مطالعه ای در سگ گزارش کردند که ۴۵٪ از ذرات معلق اکسید جیوه (II) (با قطر متوسط $0.16 \mu m$) ته نشین شده، در کم تر از ۲۴ ساعت و مابقی با یک نیمه عمر ۳۳ روزه پاک می گردد. حدود ۱۵-۱۰٪ از یک دوز خوراکی غیر سمی جیوه (II) از جدار دستگاه گوارش افراد بالغ جذب شده و در بافت های بدن آنان باقی می ماند. جذب از دستگاه گوارش کودکان، احتمالاً بیش تر است.

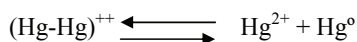
۱۰-۱-۳ جیوه آلی

در خصوص جذب ریوی دی متیل جیوه گازی و ذرات معلق ترکیبات منو متیل جیوه، اطلاعاتی وجود ندارد. با توجه به موارد مسمومیت انسان از طریق استنشاق و توانایی عبور سریع این ترکیبات از غشای سلولی، به نظر می رسد که بخش زیادی از آلکیل جیوه استنشاق شده به جریان خون جذب شود. ترکیبات آلکیل جیوه تقریباً به طور کامل از دستگاه گوارش جذب شده و در بدن باقی می مانند. برخی از ترکیبات متیل جیوه احتمالاً از طریق پوست جذب می شوند.

۱۰-۲ توزیع

۱۰-۲-۱ جیوه عنصری (Hg^0)

پس از مواجهه با بخار جیوه، فلز جیوه عنصری به صورت فیزیکی در خون حل می شود. در عرض چند دقیقه، جیوه موجود در گلبول های قرمز توسط واکنش کاتالیزی آنزیم کاتالاز، سریعاً به یون Hg^{2+} اکسید می شود. واکنش اکسیداسیون Hg^0 به Hg^{2+} در بدن و محیط های آبی مطابق شکل زیر است:

مکانیسم بیولوژیکی این اکسیداسیون، توسط آنزیم کاتالاز در حضور پراکسید هیدروژن انجام می گیرد. البته در حیوانات واکنش احیای Hg^{2+} به Hg^0 نیز دیده می شود. Hg^0 تمایل زیادی جهت تبدیل شدن به متیل جیوه دارد، که در این صورت به راحتی از غشاء سلولی و سد خونی- مغزی عبور نموده و پس از اکسید شدن به Hg^{2+} ، در حد وسیعی اعمال سمیت می کند.

^۱ Morrow

پس از مواجهه کوتاه مدت با بخار جیوه، حداکثر غلظت جیوه در گلبول های قرمز در کم تر از ۱ ساعت دیده می شود، در حالیکه سطوح پلاسمائی پس از حدود ۱۰ ساعت به حداکثر می رسد. قبل از اکسیداسیون، Hg^0 به آسانی از غشای سلولی مواعی مانند خون، مغز و جفت عبور می کند. پس از اکسیداسیون، یون های Hg^{2+} (یا کمپلکس ها) از طریق خون در بدن توزیع می شود. کلیه ها و مغز، ارگان های هدف اصلی برای جایگزینی جیوه پس از مواجهه با بخار جیوه می باشند، نمک های غیرآلی جیوه عمدتاً در کلیه تجمع می کنند. مصرف الکل، جذب یا حذف جیوه را تغییر می دهد، که احتمالاً به علت مهار کاتالاز است. بنابراین مقدار جیوه موجود در گلبول های قرمز خون افرادی که قبل از مواجهه با جیوه الکل مصرف کرده باشند، به طور قابل توجهی کاهش می یابد. بخار جیوه مکرراً در تمام بدن توزیع شده و به آسانی از سد خونی-مغزی و جفت عبور کرده و در شیر و سایر مایعات بیولوژیک ظاهر می گردد.

۱۰-۲-۲ ترکیبات معدنی جیوه ۱ ظرفیتی (Hg^+) و ۲ ظرفیتی (Hg^{2+})

کلیه جایگاه اصلی تجمع جیوه غیرآلی است. در حالیکه این ترکیبات در سلول های غشای مخاطی دستگاه گوارش نیز، تجمع پیدا می کنند، البته بخش قابل توجهی از این تجمع، حذف شده و هرگز به گردش خون عمومی نمی رسد. جیوه (II) موجود در خون، به طور مساوی بین گلبول های قرمز و پلاسما تقسیم می گردد. در گلبول های قرمز، جیوه عمدتاً به گروه های سولفیدریل مولکول هموگلوبین و همچنین به گلوپتایون متصل می گردد. توزیع بین بخش های مختلف پلاسما-پروتئین، با دوز و زمان مواجهه تغییر می کند. جیوه (II) به میزان محدودی در موانع خون، مغز و جفت نفوذ می کند. با این حال، جیوه (II) در جفت، غشاهای جنینی و مایع آمنیوتیک تجمع می یابد.

میزان جذب از خون، در اندام های مختلف به طور گسترده ای متفاوت است، بسته به میزان حذف از ارگان های مختلف، توزیع جیوه در بدن و ارگان های مختلف به طور گسترده ای با دوز و زمان پس از جذب تغییر می کند. در هر حال تحت هر شرایط، کلیه بهترین جایگاه جیوه در بدن پس از مواجهه با جیوه (II) می باشد. جیوه دو ظرفیتی معدنی می تواند متالوتیونین را کاهش دهد، بخش زیادی از جیوه محلول در کلیه ها به متالوتیونین متصل می گردد. علاوه بر این، یون جیوه غیرآلی احتمالاً با سلنیوم کمپلکسی ایجاد می کند، که چربی دوستی آن از یون های خود جیوه بیش تر بوده و با توجه به مطالعات تجربی، به میزان معینی از غشاهای بیولوژیکی عبور می کند.

۱۰-۲-۳ جیوه آلی

متیل جیوه از طریق جریان خون به تمام بافت ها در بدن توزیع می گیرد، فاز اولیه در حدود ۳ روز کامل می شود. جز گلبول های قرمز که غلظت جیوه آن ۲۰-۱۰ برابر غلظت پلاسمایی است، الگوی توزیع بافتی مواجهه با جیوه آلی از جیوه غیرآلی بسیار یکنواخت تر است، متیل جیوه به آسانی از موانع خون مغز و جفت عبور می کند. متیل جیوه در جنین، خصوصاً در مغز انباشته و تغلیظ می گردد. مانند سایر اشکال جیوه، بالاترین غلظت بافتی در کلیه ها جایگزین می گردد، هر چند مقدار جیوه کل ته نشین شده ممکن است در عضلات بیش تر باشد. مطالعات تجربی نشان داده که کینتیک و حذف متیل جیوه تفاوت هائی را در دو جنس نشان می دهد. در پایان فاز اول توزیع، در یک لیتر خون یک فرد بالغ با وزن ۷۰ کیلوگرم، حدود ۱٪ متیل جیوه یافت می شود. نسبت غلظت در مغز به خون، حدود ۵ به ۱ است. با فرایند شکل گیری رشته های مو، متیل جیوه در مو تجمع می یابد. در زمان ورود جیوه به مو، نسبت غلظت خون به مو در فرد، حدود ۲۵۰ به ۱ می باشد. متیل جیوه تحت تاثیر تغییرات زیستی در روده، به جیوه غیرآلی تبدیل می گردد.

۱۰-۳-۳ حذف

۱۰-۳-۱ جیوه عنصری (Hg^0)

پس از مواجهه کوتاه مدت با بخار جیوه، حدود یک سوم از جیوه جذب شده بدون تغییر از طریق بازدم دفع می گردد، در حالی که باقی مانده عمدتاً از طریق مدفوع حذف خواهد شد. پس از مواجهه طولانی مدت (چند سال)، مقدار حذف از طریق ادرار و مدفوع برابر خواهد شد. انجام مطالعات تحقیقی با افراد داوطلب نشان می دهد که کاهش سطح جیوه در خون، پس از مواجهه با یک دوز واحد، به خوبی توسط دو تابع نمایی با نیمه عمر معادل حدود ۳ و ۳۰ روز برای هر یک قابل توصیف است. کم ترین نیمه عمر برای جیوه در خون حدود ۹۰٪ محاسبه شده است. در حالی که حذف جیوه معدنی با وجود تغییر نیمه عمرهای بیولوژیکی با توجه به بافت و مدت زمان مواجهه، از یک الگوی پیچیده پیروی می کند. بنابراین نیمه عمر جیوه معدنی در کلیه، همانند کل بدن، ۶۴ روز به دست آمده است. اخیراً در مطالعه انجام شده در ۱۰ دندان پزشک و پرستار دندان پزشکی در مواجهه شغلی با جیوه، با فرض کینتیک درجه اول برای کلیرانس جیوه ادرار حاصل از بخار جیوه، نیمه عمر به طور متوسط ۴۱ روز گزارش شده است. از سطوح خونی جیوه می توان به عنوان شاخص مواجهه اخیر با بخار جیوه استفاده نمود، هر چند

به منظور حذف تاثیر احتمالی جذب جیوه از رژیم غذایی حاوی ماهی، نوع گونه جیوه نیز باید مشخص گردد. معذک در حال حاضر هیچ شاخص کلی و مناسبی که منعکس کننده وجود غلظت جیوه معدنی در اندام‌های بحرانی نظیر مغز و کلیه در شرایط متفاوت مواجهه باشد، وجود ندارد. این موضوع از الگوی پیچیده پیشنهاد شده برای متابولیسم ترکیبات مختلف جیوه ناشی می‌شود. یکی از نتایج مهم این است که علی‌رغم بالا بودن غلظت جیوه در اندام‌های حیاتی، غلظت جیوه در خون یا ادرار ممکن است بلافاصله پس از توقف مواجهه کاهش یابد، در مقابل، میزان جیوه ادرار با مواجهه طولانی‌مدت مرتبط است. تفاوت فردی (از جمله میزان دفع روزانه) نیز باید در نظر گرفته شود. برای پایش بیولوژیکی بخار جیوه، هرگز نباید از مدفوع استفاده شود، و غلظت‌های جیوه مو می‌تواند ناشی از جذب احتمالی Hg^0 از جو بوده و ارتباطی با سطوح نداشته باشد. مطالعات نشان می‌دهد که ادرار افراد دارای بیش از ۳۶ ترمیم دندانی، به طور متوسط دارای 30 nmol/l جیوه در مقایسه با گروه کنترل 6 nmol/l فاقد ترمیم با آمالگام می‌باشد. گزارشات WHO حاکی از افزایش دفع ادراری جیوه بیش از $30 \text{ nmol/mmol.crea}$ ناشی از مواجهه شغلی با غلظت $50 \mu\text{g/m}^3$ در هوا می‌باشد. همچنین مقادیر Hg^0 در بازدم افرادی با پرکردگی‌های آمالگام برابر $8/2 \mu\text{g/m}^3$ می‌باشد، که ۱۰۰ برابر سطوح جیوه در هوای بازدم افراد بدون پرکردگی‌های آمالگامی است. افرادی که تعداد ترمیم آمالگامی زیادی دارند، روزانه حدود $10-12 \mu\text{g}$ جیوه جذب می‌کنند. همچنین نشان داده شده است که جذب جیوه فلزی از آمالگام می‌تواند از $21 \mu\text{g/day}$ نیز بیش تر شود.

۱۰-۳-۲ ترکیبات معدنی جیوه ۱ ظرفیتی (Hg^+) و ۲ ظرفیتی (Hg^{2+})

دفع جیوه معدنی جذب شده است عمدتاً از طریق ادرار و مدفوع صورت می‌گیرد، که در صورت مواجهه زیاد، ادرار مسیر دفع غالب است. میزان دفع از هر دو مسیر، تقریباً برابر است. نیمه عمر تمام بدن در بالغین حدود ۴۰ روز است. بخار جیوه عمدتاً به شکل جیوه (II) حذف می‌گردد، لذا این موضوع در پایش بیولوژیکی جیوه حائز اهمیت می‌باشد. نیمه عمر جیوه در ادرار حدود ۲ ماه بوده و از آن جایی که مقادیر جیوه ادرار ارتباط نزدیکی با سطوح جیوه در کلیه‌ها دارد، اندازه‌گیری جیوه ادرار به طور گسترده‌ای برای ارزیابی مواجهه با جیوه معدنی کاربرد دارد. مطالعه کلیرانس بخار جیوه رادیواکتیو، حاکی از دفع ۷٪ جیوه استنشاق شده با یک نیمه عمر ۱۸ ساعته می‌باشد. نیمه عمر جیوه کل در کلیه ۶۴ روز می‌باشد که با میزان اکسید شدن به Hg^{2+} متناسب است.

بهترین شاخص ارزیابی مواجهه شغلی با جیوه، اندازه گیری جیوه کل در خون و ادرار می باشد. مطالعات نشان می دهد که اندازه گیری جیوه ادرار عملی ترین و حساس ترین روش برای نشان دادن مواجهات شغلی با غلظت های پایین جیوه معدنی می باشد. اندازه گیری جیوه در خون را می توان در دو بخش خون تام و پلاسما انجام داد و به این ترتیب می توان مواجهه شغلی با جیوه فلزی و مواجهه غیرشغلی ناشی از غذاهای دریایی را مشخص کرد. در صورتی که جیوه ادرار فقط نمایانگر مواجهه با جیوه معدنی است. بعد از مواجهه، حداکثر غلظت جیوه در ادرار حاصل شده و در خون به آرامی کاهش می یابد. حداکثر غلظت جیوه در خون، ۴-۲ روز پس از مواجهه اتفاق می افتد. لذا تجزیه خون پس از مدت های طولانی، فاقد اطلاعات مفید می باشد. به طور کلی غلظت جیوه ادرار ناشی از مواجهه با بخار جیوه، به جهت اکسید شدن به Hg^{2+} کاهش می یابد. دفع Hg^0 ممکن است به دنبال تماس حاد با آمالگام، یا از طریق امکان احیای Hg^{2+} در بدن ایجاد گردد.

۱۰-۳-۳ جیوه آلی

دفع متیل جیوه عمدتاً از طریق مدفوع انجام می گیرد. متیل جیوه در روده به آرامی به جیوه غیرآلی تبدیل گردیده، و بیش ترین مقدار آن (البته نه همه آن)، به شکل غیرآلی دفع می گردد. چرخه مجدد آنتروپاتیک، عدم وجود احتمالی متیل جیوه در مدفوع را توجیه می کند. نیمه عمر تمام بدن متیل جیوه معمولاً بین ۸۰-۷۰ روز است، اما در این بین تفاوت های قابل توجهی نیز رخ می دهد. نیمه عمر در مغز تقریباً با نیمه عمر تمام بدن برابر است. در حالی که نیمه عمر در خون تا حدودی کم تر است. استفاده از تکنیک های ردیابی در مطالعات انجام شده در حیوانات آزمایشگاهی حاکی از آن است که پس از تجویز حاد متیل جیوه، غلظت جیوه خون در ابتدا، به خوبی نمایانگر منطقی غلظت اندام خواهد بود، اما با گذشت زمان، نسبت سربرار بدن در مغز، عضلات و کلیه افزایش می یابد. در کلیرانس کل بدن و توزیع بافتی جذب روده ای متیل جیوه در جوندگان، تفاوت های جنسی نشان داده شده است. در نسبت غلظت جیوه در خون و اندام های هدف بالقوه، نیز تفاوت وابسته به جنس مشاهده شده است.

غلظت خون ممکن است یک شاخص مفید برای جیوه سربرار بدن باشد، در حالیکه غلظت جیوه در گلبول های قرمز برای مواجهه با متیل جیوه اختصاصی تر است. بنابراین در مواقع مشکوک بودن به مواجهه با بخار جیوه یا سایر ترکیبات جیوه غیرآلی، یا باید نوع گونه جیوه مشخص گردد و یا نمونه سرم تجزیه گردد. تجزیه مو خصوصاً در بررسی مواجهه با متیل جیوه که با ترکیبات

مو پیوستگی دارد، حائز اهمیت است. با توجه به رشد مو (حدود ۳mm در هفته) می توان سیر پیشرفت مسمومیت را با تجزیه اجزاء مو بررسی نمود. همچنین با اندازه گیری جیوه مو تنها در طول یک رشته، می توان به عنوان یک شاخص، از سطوح خونی فرد در گذشته اطلاع حاصل نمود. با این حال جذب جیوه از محیط خارج به سطح مو ممکن است باعث ایجاد خطا در نتایج گردد. علاوه بر این مواجهه همزمان با جیوه معدنی از راه دهان، سبب افزایش سطوح جیوه خون در مقایسه با سطوح جیوه مو می گردد.

۱۱- سمیت و خطرات جیوه

خطرات استفاده از جیوه توسط مصریان باستان که از بردگان جهت کار در معادن جیوه استفاده می کردند، کشف شده، و بردگانی که در معادن شنگرف (HgS) رومی ها کار می کردند، احتمالاً به خاطر سمیت آمالگام جیوه در استخراج طلا، بعد از ۶ ماه می مردند. از اوایل قرن هجدهم میلادی توجه دانشمندان به مواجهه شغلی و مواجهه افراد عادی با جیوه جلب شد.

مسمومیت با جیوه می تواند از استنشاق، بلع، یا جذب از طریق پوست ناشی گردد. جیوه عنصری به دلیل فرار بودن، مخاطراتی را برای سلامتی ایجاد می کند. جیوه عنصری به صورت بخار، به سیستم اعصاب مرکزی^۱ (CNS) نفوذ کرده و بعد از یونیزه شدن، در آن جا به دام می افتد، و در نتیجه اثرات سمی شدید ایجاد می کند. اما هدف اصلی Hg^{2+} کلیه ها و کبد است. جیوه عنصری به خوبی توسط دستگاه گوارش جذب نمی شود، بنابراین در هنگام خورده شدن، سمیت خفیفی تولید می کند. جیوه فلزی و ترکیبات جیوه در صورت استنشاق و یا باقی ماندن برای بیش از یک دوره زمانی کوتاه بر روی پوست، بسیار خطرناک می باشند. دی متیل جیوه به سرعت در پوست نفوذ می کند. بسته به نوع جیوه و دوز، علائم ممکن است نسبتاً به سرعت (بیماری حاد) و یا طی چند سال بروز کند (بیماری مزمن). جیوه عنصری یا موجود در هوا که در مایعات بدن به متیل جیوه تبدیل شده، بسیار سمی تر می باشد. تاکنون مدارک محدودی در ارتباط با سرطانزا بودن جیوه ارائه شده است. علاوه بر این، جیوه موجود در محیط زیست به آسانی در زنجیره غذایی تجمع زیستی می یابد. انواع ترکیبات جیوه، سمیت متفاوتی دارند، ترکیباتی مانند فنیل جیوه، کم ترین میزان سمیت، و ترکیبات الکیل جیوه بیش ترین سمیت را دارند. سمیت و خطرات ترکیبات مختلف جیوه

^۱ Central nervous system

در زیر ذکر شده است:

- بخار جیوه (مانند جیوه عنصری) از طریق استنشاق به آسانی جذب شده و همچنین از طریق پوست سالم جذب می شود. پس از جذب، خون جیوه عنصری را به سیستم اعصاب مرکزی منتقل نموده و در آن جا اکسید می شود. محصول اکسیداسیون ایجاد آسیب بدنی می کند. در افرادی که در مواجهه شدید با جیوه عنصری می باشند، علائم مشخصی از جمله: لرزش دست، کم رویی، بی خوابی، و بی ثباتی عاطفی (مانند نشانه های بیماری لرزش کلاه سازان) ایجاد می شود. زمانی که مایع جیوه گرم می شود، بخارات آن می تواند به سطوح بسیار بالا برسد. اگر کنترل محل کار ناکافی باشد، چنین سطوحی تقریباً بلافاصله باعث ایجاد عوارض جانبی در انسان می شود.

- نمک های جیوه (مانند نیترات جیوه) بسیار سمی و خورنده بوده که با تجمع زیاد در کلیه، باعث آسیب کلیوی می گردد.

- ترکیبات آلی جیوه با حمله به سیستم اعصاب مرکزی باعث لرزش، اختلال در بینایی و شنوایی و فلج می گردد. این ترکیبات همچنین ممکن است باعث نقص هنگام تولد شود. اثرات ناشی از مواجهه بیش از حد با جیوه موجود در هوا یا تماس پوستی با ترکیبات جیوه ممکن است برای ماه ها و یا سال ها قابل توجه نباشد.

- فولمینات جیوه $\text{Hg}(\text{ONC})_2$ ، ماده ای که در چاشنی های انفجاری استفاده می شود.
- اکسید جیوه (II) که مانند یک اکسید کننده قوی می تواند باعث شروع سوختن مواد آلی گردد.
- دی متیل جیوه، ماده بسیار سمی، مایع بی رنگ و خوش بو با خطر آتش سوزی شدید با فلش پوینت 4°C می باشد. این ماده به سرعت به پوست نفوذ می کند و مواجهه با مقادیر بسیار جزئی باعث سمیت شدید و کشنده می گردد. هنگام کار با این ماده، لازم است احتیاطات شدید اعمال گردد.

۱۲- اثرات زیان آور جیوه

به علت تفاوت در کینیتیک سمیت، اثرات زیان آور جیوه به اشکال شیمیایی ترکیبات آن بستگی دارد.

۱-۱۲ جیوه عنصری (Hg^0)

بررسی اثرات بهداشتی بخار جیوه بر سلامت، حاکی از ایجاد آسیب وابسته به دوز در سیستم عصبی، مخاط دهان و کلیه ها می باشد. اثرات بر سیستم عصبی به صورت لرزش و نشانه هایی از اختلالات روانی و اختلال در حافظه کوتاه مدت، تحریک پذیری شدید و کناره گیری از روابط

اجتماعی آشکار می‌گردد. درگیری سیستم عصبی محیطی نیز به صورت کاهش سرعت هدایت عصبی بروز می‌کند. اثر بر سیستم عصبی خصوصاً در عملکرد خودکار، معمولاً برگشت پذیر است. ایجاد خیلی آهسته اختلالات شناختی و تغییر عواطف، مضرترین اثرات ناشی از مواجهه شغلی می‌باشد. بخار جیوه می‌تواند سندرم نفروتیک ایجاد نماید که باعث از دست دادن بیش از حد پروتئین (عمدتاً آلبومین) در ادرار و ایجاد ادم می‌گردد، که حساسیت های فردی سبب ایجاد تفاوت های قابل توجهی در این مورد می‌شود. مواجهه با سطوح پایین بخار جیوه فقط با مشاهده مقادیر جزئی پروتئین و آنزیم در ادرار همراه است. اثرات کلیوی زودرس جیوه به طور کلی پس از قطع مواجهه ایجاد می‌گردد.

عوامل مربوط به میزان اهمیت ویژه ای در ایجاد سندرم نفروتیک در کارگران در معرض بخار جیوه یا ترکیبات جیوه غیرآلی دارد. افزایش گردش آنتی گلوبولین در غشای پایه آنتی بادی ها در ۸ مورد از ۱۳۱ کارگر مرد در مواجهه شغلی مشاهده شده است. در مطالعه دیگر ارتباط بین مواجهه با جیوه غیرآلی و افزایش سطح ایمونوگلوبولین IgA و IgM نشان داده شده ولی هیچ رابطه دوز-اثری به دست نیامده است. در هر دو مطالعه در تعداد نامعلومی از افراد مورد مطالعه، مواجهه نسبتاً بالا بوده است. مطالعه بر روی ۳۶ نفر از کارگران کالر آلکالی با متوسط غلظت جیوه ادرار $13 \mu\text{g/g}$ ، هیچ گونه اثر بر روی گویچه های سفید خون، ایمونوگلوبولین ها یا آنتی بادی ها نشان نداده است. با این حال مطالعات حیوانی حاکی از وجود اثرات ایمونولوژیکی است که به طور ژنتیکی تعیین می‌شود، با توجه به محدود بودن تعداد کارگران در مواجهه مورد بررسی، اثر سمیت ایمنی ناشی از مقادیر کم جیوه معدنی در افراد مستعد را نمی‌توان نادیده گرفت.

اخیراً یک مطالعه بر روی میمون ها نشان داده که مواجهه با آمالگام می‌تواند باعث غنی سازی فلور روده با گونه های باکتریایی مقاوم به جیوه گردد، که خود می‌تواند به نوع مقاوم به آنتی بیوتیک تبدیل گردد. در حال حاضر ما برداشت مشخصی از این مشاهدات در میمون ها نداریم، اما مقاومت به آنتی بیوتیک ها، به طور کلی یک مشکل فزاینده در پزشکی است. به نظر می‌رسد مواجهه با بخار جیوه سبب تجمع جیوه در غده هیپوفیز می‌گردد. در حالیکه هیچ ارتباطی بین مواجهه جیوه با متوسط سطح جیوه ادرار $37 \mu\text{g/g}$ و سطح سرمی پرولاکتین، هورمون محرک تیروئید و هورمون محرک فولیکول وجود ندارد.

در خصوص اثرات بخار جیوه بر مراحل اولیه چرخه زندگی انسان، اطلاعات محدودی در دسترس است. اثرات جیوه بر بارداری و تولد نوزاد در زنان در معرض شغلی با جیوه بخار گزارش شده است،

اما اطلاعات کافی برای ارزیابی ارتباطات دوز- پاسخ در دسترس نمی باشد. برای ارزیابی سربار بدن در افراد در مواجهه مزمن با جیوه، اغلب از شاخص های موجود در ادرار استفاده می شود. غلظت جیوه نمونه های ادرار افراد بدون مواجهه مشخص با جیوه، در حدود ۹۸٪ موارد، کم تر از $5 \mu\text{g}/\text{litre}$ است. مواجهه شغلی مزمن با جیوه می تواند در افراد بالغ حساس با مقادیر جیوه ادرار $50-100 \mu\text{g}/\text{litre}$ ، سبب ایجاد پروتئینوری گردد. لرزش و اختلالات روانی معمولاً در مقدار جیوه ادرار بیش از $300 \mu\text{g}/\text{litre}$ مشاهده می گردد، اما هیچ آستانه معینی منتشر نشده است (جدول ۷). در افراد حساس، اثرات ممکن است در مقادیر جیوه ادرار حدود $100 \mu\text{g}/\text{litre}$ نیز دیده شود. بیش تر اثرات بخار جیوه، معمولاً چند ماه پس از خاتمه مواجهه از بین می روند.

استنشاق حاد بخار جیوه ممکن است علائم مسمومیتی شبیه به تب بخار فلزی از جمله لرز، تهوع، ضعف عمومی، احساس فشار در قفسه سینه، درد قفسه سینه، تنگی نفس، سرفه، التهاب لثه، سیلان بزاق و اسهال ایجاد نماید. استنشاق مقادیر زیاد بخار جیوه در یک زمان کوتاه، به سرعت سبب ایجاد مسمومیت می گردد. علائم با سرفه، درد قفسه سینه، مشکل در تنفس و ناراحتی معده آغاز شده، و به پنومونی شیمیایی و برونشیت نکروزان، که می تواند کشنده باشد، منجر خواهد شد. کودکان بیش تر از بالغین مستعد ابتلا به مسمومیت بوده و جیوه موجود بر روی لباس، پوست و موی آنان خطرناک است. مواجهه کودکان با مقادیر قابل توجهی از جیوه، می تواند سبب ایجاد بیماری صورتی با راش پوستی در سراسر بدن، لرزش، تورم و سوزش در دست، پا، گونه ها و بینی، حساسیت به نور، مشکلات خواب و عرق کردن زیاد گردد. بلع جیوه نیز سبب زخم و سوراخ در جدار دستگاه گوارش و خونریزی شدید و گاهی کشنده می شود.

استنشاق بخار جیوه در طول زمان، بر مغز انسان، نخاع، چشم ها، و کلیه ها و همچنین سیستم ایمنی بدن اثر سوء دارد. مواجهه مزمن با بخار جیوه ممکن است باعث ضعف، خستگی، بی اشتها، کاهش وزن، ناتوانی در تمرکز، لرزش، احساس سوزن سوزن شدن، یا از دست دادن حس لمس در دست، زبان یا پلک، تغییر رنگ قرنی و عدسی چشم، اختلالات بینائی و اختلال در عملکرد دستگاه گوارش گردد. لرزش ممکن است ابتدا از انگشتان، پلک و لب ها شروع شده و به لرزش تمام بدن و اسپاسم مزمن پیشرفت منتهی گردد. به همراه توسعه لرزش، ممکن است تغییرات رفتاری و شخصیتی از جمله افزایش تحریک پذیری، از دست دادن حافظه، بی خوابی، و افسردگی نیز ایجاد گردد. در پوست ممکن است قرمزی و برافروختگی غیرطبیعی، تعریق بیش از حد و بثورات ماکولار نامنظم مشاهده گردد. از دیگر علائم مواجهه مزمن با بخار جیوه، می توان به اختلال در سیستم ایمنی،

ناباروری، تاثیرات منفی روی جنین، ناکارآمدی قلبی، برونشیت، پنومونی، ادم ریوی، آلزایمر، سیلان بزاق شدید، التهاب لثه، بی تفاوتی، بی اشتها، تهوع، استفراغ، اسهال، درد شکم، همچوری، تب، سندرم نفروتیک با آلبومینوری و ادم، اثر بر روی غده تیروئید، سمیت ژنی، تعریق شدید، ترس از نور، بی خوابی و خارش و گاهی پوسته پوسته شدن در دندناک پوست دست‌ها و پاها به همراه تاول اشاره نمود. جدول ۷- غلظت‌های جیوه کل در هوا و ادرار مربوط با اثرات مشاهده شده در کارگران در مواجهه طولانی مدت با بخار جیوه

سطح جیوه		اثر مشاهده شده ^a
ادرا ^b (µg/litre)	هوا ^b (µg/m ³)	
۱۰۰	۳۰	لرزش قابل مشاهده
۵۰	۱۵ ^c	اثرات توبولی کلیه، تغییر در آنزیم‌های پلاسمائی
۲۵-۱۰۰	۱۰-۳۰	علائم غیر اختصاصی

a. این اثرات با فراوانی کم در گروه دارای مواجهه شغلی ایجاد می گردد. اثرات دیگری نیز گزارش شده، ولی سطوح هوا و ادرار آنها موجود نبوده است.

b. غلظت‌های هوا با استفاده از نمونه بردارهای محیطی به صورت متوسط وزنی- زمانی (TWA) با احتساب ۴۰ ساعت در هفته در مواجهه طولانی مدت (در حداقل ۵ نیمه عمر بیولوژیکی، معادل ۲۵۰ روز) اندازه‌گیری شده است.

c. در محاسبه غلظت ادرار، غلظت جیوه هوا $100 \mu\text{g}/\text{m}^3$ اندازه گیری شده توسط نمونه بردارهای محیطی، معادل غلظت جیوه ادرار $300 \mu\text{g}/\text{litre}$ در نظر گرفته شده است.

۱۲-۲ ترکیبات معدنی جیوه (II)

این ترکیبات سمومی خورنده هستند، یک دوز حاد دهانی می تواند باعث ایجاد سمیت شدید در دستگاه گوارش، شوک سیستمیک و مرگ ناشی از نارسایی کلیه گردد. اطلاعات مربوط به اثرات مزمن ناشی از مواجهه انسان یا حیوانات با ترکیبات معدنی جیوه نشان می دهد که کلیه ارگان هدف این ترکیبات است و آسیب‌هایی از جمله نکرور حاد توبولی، گلوپروپونفریت و سندرم نفروتیک در مواجهه با این ترکیبات دیده می شود.

با این حال گزارش اثرات بهداشتی ناشی از مواجهه مزمن با ترکیبات جیوه معدنی بسیار نادر است. مواجهه شغلی با اکسید جیوه با آسیب سیستم اعصاب محیطی همراه است، به نظر می رسد این اثرات برگشت‌پذیر باشد. مواجهه با ترکیبات معدنی جیوه (II) و نیز Hg^0 ، سبب ایجاد عارضه بیماری صورتی در کودکان مستعد می گردد. ارتباطات دوز- اثر گزارش نشده است، اما سطوح جذب مرتبط با این اثرات، احتمالاً از اثرات اولیه مرتبط با بخار جیوه بیش تر است. به طور کلی به نظر می رسد اثرات مواجهه مزمن برگشت پذیر باشد.

۱۲-۳ متیل جیوه

بعد از بخار جیوه، متیل جیوه خطرناک ترین شکل جیوه است. استفاده از متیل جیوه به عنوان قارچ کش برای محافظت دانه ها سبب کاهش قابل ملاحظه پرنده گانی شد که از این دانه ها مصرف کرده بودند و همچنین صدها مرگ در عراق و آمریکا از مصرف نانی که دانه های گندم آن با متیل جیوه در تماس بوده گزارش شده است. ورود سمی ترین شکل جیوه یعنی متیل جیوه به بدن انسان، بیماری میناماتا^۱ ایجاد می کند. این بیماری اولین بار در دهه ۱۹۵۰ در خلیج میناماتای ژاپن مشاهده شد. بروز این بیماری در انسان با عوارض گوناگون عصبی از جمله اختلال در حواس پنج گانه، بروز آلزایمر در سنین پیری و در موارد حاد با مرگ بیمار، همراه است. متیل جیوه نسبت به نمک های Hg^{2+} سم قوی تری است، زیرا علاوه بر انحلال پذیری در بافت چربی، قابلیت تجمع و بزرگ نمایی زیستی دارد. همچنین می تواند از سد خونی- مغزی و جفت جنین عبور کند. فرایند متیل دار شدن جیوه در شرایط ناهوازی در رسوبات گل آلود رودخانه ها، توسط متیل کوبالامین صورت می گیرد. جیوه موجود در بدن انسان، بیش تر به صورت متیل جیوه بوده و اغلب از طریق خوردن ماهی وارد بدن انسان می شود.

آسیب ناشی از این ترکیب، تقریباً محدود به سیستم عصبی می شود. در افراد بالغ، آسیب به مناطق خاصی از مغز که با عملکرد حسی و هماهنگی مرتبط است، به خصوص سلول های عصبی در کورتکس بینائی و سلول های گرانولی مخچه منحصر می شود. به نظر می رسد دوره نهفتگی اثراتی مانند تنگی میدان بینائی و عدم تعادل، هفته ها تا ماه ها به طول انجامد. چنین اثراتی معمولاً برگشت ناپذیر است. اثر اولیه معمولاً با ذکر شکایت از احساس خارش در اندام ها و اطراف دهان همراه است. این احساس خارش می تواند برگشت پذیر یا برگشت ناپذیر باشد. در دوزهای بالا، سیستم عصبی محیطی نیز ممکن است تحت تاثیر این آسیب پذیری قرار داشته باشد، اما معمولاً پس از آن، اثر در سیستم عصبی مرکزی ظاهر خواهد شد. متیل جیوه از راه دستگاه گوارش در سیستم عصبی مرکزی و کلیه ها توزیع شده و به صورت اختلالات عصبی تأخیری تظاهر می کند. از جمله این اختلالات: آتاکسی، پاراستزی، لرزش، کاهش بینایی، شنوایی، بویایی و چشایی، از دست دادن حافظه، دمانس پیش رونده، نکرور کانونی، تخریب سلول های گلیال، اختلالات حرکتی و مرگ می باشد.

دوره پیش از تولد، مرحله ای از زندگی است که انسان بیش تر مستعد مواجهه با متیل جیوه

^۱ Minamata

است. این نوع مسمومیت در طول دهه های گذشته در ژاپن و عراق رخ داده است. به دنبال این مسمومیت، اثرات شدیدی مانند فلج مغزی در فرزندان مادران در مواجهه ای که این اثرات در آن ها حداقل بوده و یا وجود نداشت، مشاهده شد. در گزارشی از ایسن^۱ و همکاران پیشنهاد شد که اثرات خفیف مواجهه قبل از تولد مانند عقب ماندگی روانی، می تواند با سطوح جیوه $10-30 \mu\text{g/g}$ مو مادر در دوران بارداری ارتباط داشته باشد. این اثرات که قبل از تولد در نوزادان پسر در مواجهه مشاهده شد، در نوزادان دختر دیده نشد. داد های به دست آمده از شیوع مسمومیت حاد ناشی از جیوه در عراق، با گزارش ایسن و همکاران هم خوانی دارد. داده های به دست آمده از مطالعه ای که اخیر توسط جلسستروم^۲ و همکاران در نیوزیلند انجام شده، حاکی از آن است که در گروهی از کودکان که مادران آن ها غلظت جیوه مو $6-15 \mu\text{g/g}$ داشته اند، تغییرات اندکی در آزمون عملکرد (آزمون دنور^۳) مشاهده شده است. در این گونه موارد، برآورد ارتباطات دوز- پاسخ در سطوح مواجهه پایین، عدم اطمینان قابل ملاحظه ای ایجاد می کند. همه اثرات قبل از تولد شناخته شده تا به امروز، برگشت ناپذیر می باشد. سطوح جیوه خون و موی سر رایج ترین پارامترهای مورد استفاده برای نشان دادن جیوه سربار بدن به دنبال مواجهه با ترکیبات متیل جیوه می باشند، سطح متیل جیوه با مصرف ماهی مرتبط است. سطوح خونی جیوه بیش از $200 \mu\text{g/litre}$ با اثرات بهداشتی در بالغین ارتباط داشته، و غلظت $40-50 \mu\text{g/litre}$ در یک زن باردار، می تواند برای جنین وی ریسک سمیت به همراه داشته باشد. از آن جا که راه خوراکی مسیر اصلی مواجهه با متیل جیوه است (جدول ۶)، این جنبه در مسمومیت های شغلی مورد بحث قرار نمی گیرد.

۱۳- ارزیابی ریسک جیوه در انسان

۱۳-۱ ارزیابی مواجهه

محاسبه جذب اشکال مختلف جیوه از جو و سایر محیط ها ضروری است. در مناطق دور از صنعت، سطح جیوه جوی، حدود $4-2 \text{ ng/m}^3$ و در مناطق شهری حدود 10 ng/m^3 می باشد. این بدان معنی است که روزانه حدود $64-32 \text{ ng}$ در مناطق دور افتاده و حدود 160 ng در مناطق شهری جیوه در نتیجه مواجهه تنفسی از جو جذب جریان خون می شود. جو و آماگام دندان مهم ترین منابع مواجهه با بخار جیوه می باشند، در حالیکه رژیم غذایی منبع اصلی مواجهه با

^۱ Eyssen

^۲ Kjellström

^۳ Denver

ترکیبات متیل جیوه است. سطح فعلی جیوه در هوای خارج، به استثنای مناطق بحرانی، معمولاً $0.010 - 0.005 \mu\text{g}/\text{m}^3$ می باشد. بنابراین مواجهه با جیوه در هوای باز، در مقایسه با جذب بخار جیوه ناشی از پرکردن دندان با آمالگام که روزانه به طور متوسط بین $17000 - 3000 \text{ ng}$ برآورد شده، ناچیز است. انتظار می رود مواجهه با این سطوح از جیوه در هوای خارج، اثرات مستقیمی بر سلامت انسان نداشته باشد. Hg^0 گونه غالب جیوه موجود در هوا می باشد که نه جهش‌زا بوده و نه سرطان‌زا است. مواجهه با متیل جیوه هوای $2-3$ بار از میزان برداشت روزانه از مواد غذایی کمتر است و لذا جذب از این حیطة، ناچیز در نظر گرفته می شود. بنابراین، ارائه دستورالعمل عددی تنها برای استنشاق جیوه معدنی شامل بخار جیوه و جیوه دو ظرفیتی مقدور است. سطوح کم‌ترین اثر زیان‌آور مشاهده شده^۱ (LOAELs) پیشنهادی برای بخار جیوه حدود $30 - 15 \mu\text{g}/\text{m}^3$ است. استفاده از یک ضریب عدم اطمینان $20 (10)$ برای عدم اطمینان ناشی از حساسیت‌های مبتنی بر اطلاعات دوز-پاسخ در جمعیت‌های با ریسک بالا، و ضریب 2 مربوط به تعمیم LOAEL به سطح اثر زیان‌آور غیر قابل مشاهده^۲ (NOAEL)، برای بخار جیوه غیرآلی، مقادیر پیشنهادی $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ، به عنوان متوسط سالانه منتشر شده است. از آن جا که ماندگاری جیوه معدنی کاتیونی فقط نصف بخار جیوه می باشد، این دستورالعمل، محافظت در برابر اثرات خفیف کلیوی ناشی از جیوه کاتیونی معدنی را نیز پوشش می دهد. با این حال، دانش حاضر نشان می دهد که اثرات بر سیستم ایمنی در مواجهات پایین را نمی توان نادیده گرفت.

افزایش سطوح هوای محیطی، سبب افزایش جیوه در بدن آبزیان طبیعی، و در نتیجه منجر به افزایش احتمالی غلظت متیل جیوه در بدن ماهی‌های آب شیرین می گردد. چنین احتمالی نقش مهمی در تعیین سطوح قابل قبول جیوه در جو دارد. متأسفانه به علت عدم آگاهی کامل از چرخه جهانی و مسیرهای متیلاسیون و تجمع در زنجیره غذایی آبزیان، هیچ گونه برآورد کمی از ریسک‌های ناشی از پروسه‌های رسوب گذاری امکان پذیر نمی باشد. بنابراین یک راهنمای کیفیت هوای محیطی که بتواند از پتانسیل اثرات زیان‌آور متیل جیوه تشکیل شده از رسوب گذاری به طور کامل جلوگیری کند، پیشنهاد نشده است. با این حال به منظور جلوگیری از اثرات بهداشتی احتمالی در آینده نزدیک، سطوح هوای محیطی جیوه باید در حداقل ممکن نگه داشته شود.

^۱ Lowest-observed-adverse-effect levels

^۲ No -observed-adverse-effect levels

۱۳-۲ گروه های جمعیتی حساس

گروه های جمعیتی که با توجه به مطالعات اپیدمیولوژیک، بالینی یا تجربی، به طور قطع به مواجهه با بخار جیوه حساس باشند، شناسائی نشده اند. با این حال آنزیم کاتالاز که اکسید شدن بخار جیوه به یون جیوه دو ظرفیتی را کاتالیز می کند، در بین جمعیت، بیان ژن متفاوتی دارد، مطالعات انجام شده در سوئیس و سوئد، برای این صفت یک فراوانی ۰/۰۶ نشان داده است. بنابراین به ازای هر یک میلیون نفر جمعیت، تقریباً ۴۰-۳۰ نفر به طور کامل فاقد فعالیت کاتالاز (هموزیگوت) و ۱/۲٪ هتروزیگوت با کاهش ۶۰٪ در میزان فعالیت آنزیم کاتالاز می باشند. در خصوص سایر آنزیم های موجود در خون که قادر به انجام عمل اکسیداسیون باشند، اطلاعاتی وجود ندارد.

ایجاد اثرات کلیوی ناشی از جیوه معدنی و فنیل جیوه در یک زیر گروه از افراد حساس، حاکی از این واقعیت است که حساسیت می تواند به صورت ژنتیکی تعیین شود. با این حال مشخص نیست این زیرگروه چه نسبتی از جمعیت های عمومی را تشکیل می دهد. از حساسیت نسبی در مراحل مختلف دوره زندگی نسبت به بخار جیوه یا ترکیبات معدنی کاتیونی جیوه، تقریباً هیچ اطلاعی در دست نیست. با این استثنا که حساسیت کلیه رت در حال رشد به جیوه معدنی، از بافت رشد کرده آن نسبتاً کم تر است. به نظر می رسد که حساسیت به متیل جیوه در مرحله قبل از تولد بیش تر باشد، عوارض سیستم عصبی خودکار در جمعیت عراقیان در مواجهه نشان داده که حساسیت در این زمان، حداقل سه برابر از دوره بلوغ بیش تر است.

۱۳-۳ بخار جیوه

غلظت های وزنی- زمانی هوا، ابزار معمول جهت ارزیابی مواجهه افراد می باشد. مقادیر گزارش شده در هوا به نوع نمونه برداری بستگی دارد. به طور کلی مقادیر اندازه گیری شده با نمونه برداری ثابت یا استاتیک، از نمونه برداری فردی کم تر است. با توجه به مندرجات جدول ۷، به منظور تبدیل غلظت های هوا به غلظت های معادل در هوای محیطی، دو عامل باید در نظر گرفته شود. اولاً، غلظت های هوا ذکر شده در جدول ۷، با استفاده از نمونه برداری های محیطی در محیط کار اندازه گیری شده است. فاکتور تبدیل بسته به شرایط مواجهه ممکن است متفاوت باشد. جهت تبدیل مقادیر نشان داده شده به غلظت های واقعی در هوای استنشاقی کارگران که توسط نمونه بردارهای فردی اندازه گیری گردیده، این مقادیر باید با یک ضریب ۳ افزایش یابد. دوماً، مقدار کل هوا استنشاقی

طی یک هفته کاری، 50 m^3 ($10 \text{ m}^3/\text{day}$ در ۵ روز) در نظر گرفته شده است، در حالیکه مقدار هوای محیطی استنشاقی در هفته 140 m^3 ($20 \text{ m}^3/\text{day}$ در ۷ روز) می باشد. بنابراین حجم هوای محیطی استنشاقی در هر هفته تقریباً سه برابر حجم هوای استنشاقی در محیط کار است. لذا برای تبدیل غلظت های هوای محیط کار به دست آمده از جدول ۷ به غلظت های هوای محیطی معادل، و رسیدن به غلظت واقعی در محیط کار، ابتدا این غلظت ها باید در ۳ ضرب شود. سپس برای اصلاح مقدار هوای محیطی بیش تری که به طور متوسط توسط بالغین استنشاق شده، بر ۳ تقسیم گردد. بدین ترتیب غلظت بخار جیوه ذکر شده در جدول ۷، تقریباً با غلظت هوای محیطی برابر است. از آن جا که این ارقام مبتنی بر مشاهدات در انسان هاست، استفاده از یک ضریب عدم اطمینان ۱۰ مناسب به نظر می رسد. با این حال در جدول ۷، قادر به تخمین سطوح کم ترین اثر زیان آور مشاهده شده، یعنی غلظت هائی از هوا که در آن اثری با فراوانی کم رخ می دهد نمی باشد. از آن جایی که ایجاد چنین اثراتی در کارگران در مواجهه شغلی با غلظت های کم به میزان نصف مقادیر آمده در جدول ۷ بعید به نظر می رسد، استفاده از یک ضریب عدم اطمینان ۲۰ مناسب به نظر می رسد. بنابراین، دستورالعمل غلظت جیوه در هوا $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ برآورد می گردد.

۱۳-۴ ترکیبات معدنی

ماندگاری اشکال کاتیونی جیوه معدنی استنشاق شده در ریه ها، حدود نصف بخار جیوه است (40% در مقابل 80%)، بنابراین میزان محافظت در برابر اثرات توبولی کلیه ناشی از ترکیبات معدنی در این دستورالعمل، در مقایسه با بخار جیوه ۲ برابر تخمین زده می شود.

۱۳-۵ متیل جیوه

به نظر می رسد مجموعه دستورالعمل های کیفیت هوا برای ترکیب متیل جیوه مناسب نباشد. سهم جذب استنشاقی این شکل از جیوه در جو، قابل اغماض است. با این حال جیوه موجود در جو ممکن است پس از تجمع در خاک یا بدن موجودات طبیعی آبرزی به متیل جیوه تبدیل شده و باعث تجمع این شکل از جیوه در زنجیره غذایی آبریان گردد. در این صورت، دستورالعمل هائی برای برداشت از طریق غذا مانند مواردی که توسط کمیته کارشناسی مشترک FAO/WHO در افزودنی های غذایی توصیه شده، مناسب خواهد بود.

۱۴- حدود مجاز مواجهه شغلی

PELs - OSHA ۱-۱۴

سازمان بهداشت و ایمنی شغلی^۱ (OSHA) حد مواجهه مجاز^۲ (PEL) 0.1 mg/m^3 را به صورت حد سقفی^۳ برای مواجهه با تمامی اشکال جیوه در هوا توصیه نموده است. مواجهه کارگر با جیوه در هیچ زمان نباید از مقادیر پیشنهادی تجاوز کند.

RELs - NIOSH ۲-۱۴

موسسه ملی ایمنی و بهداشت شغلی^۴ (NIOSH) برای مواجهه با ترکیبات معدنی جیوه در کار روزانه بالغ بر ۱۰ ساعت و ۴۰ ساعت در هفته، حد مجاز توصیه شده^۵ 0.05 mg/m^3 (REL) را به صورت TWA و 0.1 mg/m^3 را به صورت حد سقفی پیشنهاد کرده است. اختصاص نماد "پوست"، برای جیوه، توسط NIOSH، تاثیر مسیر جلدی مواجهه، از جمله غشاهای مخاطی و چشم را در مواجهه کلی نشان می دهد. حدود پیشنهادی توسط این موسسه بر ریسک آسیب سیستم عصبی مرکزی، چشم، پوست، و تحریک دستگاه تنفسی استوار است.

TLVs - ACGIH ۳-۱۴

کنفرانس دولتی متخصصین بهداشت صنعتی آمریکا^۶ (ACGIH)، حد آستانه مجاز^۷ (TLV) را به صورت TWA برای مواجهه معمولی در ۸ ساعت کاری روزانه در یک هفته کاری ۴۰ ساعته برای مواجهه با ترکیبات معدنی و عنصری جیوه 0.025 mg/m^3 ، برای ترکیبات آلیکیل جیوه 0.01 mg/m^3 و برای ترکیبات آریل جیوه 0.1 mg/m^3 توصیه نموده، این سازمان همچنین برای مواجهه کوتاه مدت^۸ با ترکیبات آلیکیل جیوه، مقادیر 0.03 mg/m^3 را پیشنهاد کرده است. ACGIH کلاس A۴ (مادهای که به عنوان سرطانزای انسانی طبقه بندی نمی شود) و اختصاص نماد "پوست" را نیز برای بخار جیوه در نظر گرفته است. این سازمان مستندات مربوط به TLV

^۱ Occupational Safety and Health Administration

^۲ permissible exposure limit

^۳ Ceiling limit

^۴ National Institute for Occupational Safety and Health

^۵ Recommended exposure limit

^۶ American Conference of Governmental Industrial Hygienists

^۷ Threshold limit value

^۸ Short term exposure

پیشنهادی برای بخار جیوه را منتشر نکرده، در حالیکه در مستندات مربوط به سال ۱۹۹۱ (نسخه ۶) در خصوص مقدار حد آستانه مجاز قبل از 0.05 mg/m^3 بحث شده است.

۱۴-۴ OELs

با تدوین حدود مجاز مواجهه شغلی^۲ کشور با مشارکت گروهی از متخصصین بهداشت حرفه ای کشور در سال ۱۳۷۸، اولین مقادیر OELs برای جیوه و ترکیبات آن منتشر گردید. این مقادیر ابتدا در سال ۱۳۸۲ و سپس توسط کمیته تدوین و بازنگری حدود مجاز و استانداردهای بهداشت حرفه ای تحت نظارت مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی کشور در سال ۱۳۹۰ مورد بازنگری قرار گرفت. مقادیر OELs مواجهه با اشکال معدنی و عنصری، ترکیبات الکیل و آریل جیوه به صورت TWA برای مواجهه معمولی در ۸ ساعت کاری روزانه در یک هفته کاری ۴۰ ساعته، و نیز مقدار حد مواجهه کوتاه مدت برای مواجهه با ترکیبات الکیل جیوه که توسط کمیته بازنگری حدود مجاز و استانداردهای بهداشت حرفه ای پیشنهاد گردیده، در جدول ۸ نشان داده شده است. این کمیته همچنین اختصاص نماد "پوست" برای کلیه اشکال معدنی و عنصری، آریل و الکیل جیوه و نیز کلاس A۴ (ماده ای که به عنوان سرطانزای انسانی طبقه بندی نمی شود) را برای ترکیبات معدنی و عنصری جیوه در نظر گرفته است.

جدول ۸- حدود مجاز مواجهه شغلی جیوه پیشنهادی توسط کمیته بازنگری حدود مجاز و استانداردهای بهداشت حرفه ای در سال ۱۳۹۰

نام ترکیب	OELs		نماد
	STEL (mg/m ³)	TWA (mg/m ³)	
اشکال معدنی جیوه شامل:			
- بخار جیوه			
- فلز جیوه			
- اکسید جیوه (II)		۰/۰۲۵	پوست، A4، BEI
- استات جیوه (II)			
- کلرید جیوه (II)			
ترکیبات الکیل جیوه شامل:			
- متیل جیوه			
- دی متیل جیوه		۰/۰۱	پوست
- دی اتیل جیوه			
- متیل مرکوریک سیاناید			
ترکیبات آریل جیوه شامل:			
- فنیل مرکوریک استات		۰/۱	پوست

² Occupational exposure limits

۱۵- فوریت‌های پزشکی

جهت اجتناب از مواجهه بیش‌تر و انجام کمک‌های اولیه مناسب، ابتدا بایستی نسبت به خارج نمودن کارگر مسموم اقدام گردد. و منطقه آلوده به جیوه در فرد، فوراً با استفاده از چشم‌شوی یا دوش ایمنی مناسب شسته و مسئولین واحد HSE یا طب‌کار کارخانه از نوع، مقدار و حالت فیزیکی جیوه جذب شده مطلع گردند.

انجام اقدامات احتیاطی زیر جهت کلیه پرسنل و کارگران در مواجهه با جیوه یا سایر ترکیبات آن الزامی بوده و بایستی آموزش‌های لازم در این خصوص به آنان داده شود.

۱. آشنائی با روش‌های اورژانس، محل نگهداری و استفاده مناسب از تجهیزات اضطراری و روش‌های حفاظتی در طی عملیات نجات

۲. نحوه مطلع نمودن مسئولین یا پزشکان از جذب جیوه

۳. استفاده از پایش‌گر بخار جیوه جهت اطمینان از عدم وجود هیچ‌گونه جیوه بر روی پوست و یا زیر ناخن. تمیز کردن این منطقه با صابون، آب و برس در صورت لزوم، و سپس بررسی مجدد با پایش‌گر به جهت حصول اطمینان از حذف کامل جیوه

۴. عدم استفاده از محلول‌ها یا پودرهای خورنده همراه با اسفنج برای پاک‌سازی شخصی

۵. قرار دادن لباس‌های آلوده در کیسه‌های پلاستیکی

۶. رسیدگی و پاک‌سازی منطقه آلوده به جیوه، صرفاً توسط پرسنل غیر آلوده مجهز و آموزش دیده

۷. عدم تخلیه آب پاک‌سازی به سینک، مخزن ذخیره یا سیستم فاضلاب بهداشتی

۱۶- درمان مسمومیت با جیوه

قطع فوری تماس، درمان‌های حمایتی و درمان با ترکیبات کلپتور^۱ (شلاتور)، راه‌های اصلی درمان مسمومیت با جیوه می‌باشند. جیوه فلزی با کلپتورها واکنش نمی‌دهد، معذک حدود ۸۰٪ جیوه فلزی در بدن به Hg^{2+} اکسید شده و به کلپتورها جواب می‌دهد. در مقایسه با سایر فلزات سنگین، استفاده از اتیلن دی‌آمین تترااستیک اسید^۲ (EDTA) در درمان مسمومیت با جیوه، نسبت به ترکیبات دارای گروه سولفیدریل از اهمیت کم‌تری برخوردار است. ترکیبات منوتیول مانند گلوپتاتین^۳، سیستئین^۴، پنی‌سیلامین^۵ و مشتقات N-استیل آن‌ها قادر به حذف جیوه از پروتئین‌ها و مولکول‌های زیستی

^۱ Chelator

^۲ Ethylenediaminetetraacetic acid

^۳ Glutathione

^۴ Cysteine

^۵ Penicillamine

می باشند. ترکیبات دی تیول مانند دیمر کاپرول^۱ (BAL) یا دی مرکاپتو سوکسینیک اسید^۲ (DMSA) با ایجاد یک ساختار ۵ ضلعی محکم، به عنوان کلیتورهای مؤثر در درمان مسمومیت با جیوه کاربرد دارند. با توجه به اینکه این فلز خطرناک ممکن است از طریق وسائلی مانند فشارسنج و دماسنج به صورت ناخواسته در دسترس اطفال قرار گیرد، لذا لازم است اطلاع رسانی مناسب در زمینه خطرات و رعایت اصول کار با جیوه و ترکیبات آن مورد توجه بیش تری قرار گیرد.

۱۷- کنترل مواجهه با جیوه

حذف جیوه یک اولویت و برنامه جهانی است. لذا تهیه، تدوین و اجرای برنامه ای که بتواند این مشکل را برطرف کند الزامی می باشد. مطالعات حاکی از آن است که تنها هزینه های ناشی از کاهش بهره هوشی کودکان و به تبع آن کاهش بهره وری ناشی از جیوه در سال ۲۰۰۰، سالانه نزدیک به ۸/۷ میلیارد دلار (با دامنه ۲/۲ تا ۴۳/۸ میلیارد دلار) برآورد شده که بخش اعظم آن مربوط به کارخانجات تولید برق^۳ آمریکاست. مطالعه هزینه های زیست محیطی آلودگی جیوه حاکی از آن است که برای جبران آلودگی ناشی از هر کیلوگرم جیوه در محیط زیست، به طور میانگین باید نزدیک به ۱/۱ میلیون دلار هزینه کرد. در صورتی که اگر هزینه های مستقیم و غیر مستقیم ناشی از بیماری های مربوط به جیوه و همچنین هزینه های اجتماعی مرتبط را نیز مدنظر قرار دهیم، آنگاه اهمیت موضوع مشخص تر می گردد. در مورد هزینه های ناشی از جیوه و ترکیبات آن در ایران، متاسفانه مطالعه ای صورت نگرفته است ولی با توجه به مطالعات سایر کشورها پس از مشخص شدن منابع و مناطق خطر و تهیه آمارهای مربوطه، می توان با توجه به مطالعات سایر کشورها این هزینه ها را محاسبه کرد.

بهترین راه پیش گیری از خطرات جیوه، حذف کامل مواجهه با آن است که این کار باید به وسیله ارزیابی ریسک صورت گیرد. طبق بررسی ها و برنامه جامع سازمان جهانی^۴ (UNEP) دو رویکرد برای حذف و کاهش جیوه و مواد حاوی جیوه، تحت عناوین لیست مثبت و لیست منفی پیشنهاد شده است. لیست مثبت بدین معنی است که تولید، مصرف و حمل و نقل کلیه مواد و ترکیبات حاوی جیوه، به جز مواردی که در این لیست مشخص شده، اجازه استفاده دارند. لیست منفی نیز بدین معناست که تولید، مصرف و حمل و نقل کلیه مواد و ترکیبات حاوی جیوه، به جز مواردی

^۱ Dimercaprol

^۲ Dimercaptosuccinic acid

^۳ Power plants

^۴ United Nation Environment Program

که در این لیست اعلام شده، ممنوع است. رویکردی که به نظر می رسد با توجه به شرایط کشور در قالب برنامه عملیاتی قابل اجرا باشد، رویکرد لیست مثبت می باشد. در این راستا مرکز سلامت بهداشت محیط و کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، استراتژی ها و فعالیت هائی را تحت عنوان کاهش و حذف جیوه و جایگزینی آن با مواد بی خطر یا کم خطر به منظور حفظ و ارتقاء سلامت عموم جامعه تا پایان سال ۹۵، پیشنهاد نموده است.

جهت کنترل مواجهه شغلی با جیوه، با توجه به امکان اجرای موثر می توان از روش های جداسازی، جایگزینی جیوه با مواد بی خطر یا کم خطرتر، تهویه موضعی و عمومی، روش های پایش بیولوژیکی و تجهیزات حفاظت فردی به تنهائی یا به صورت هم زمان بهره گرفت. این بخش شامل معرفی روش ها و دستورالعمل های کنترلی جهت جلوگیری از مواجهه غیر ضروری و به حداقل رساندن احتمال و میزان ریخت و پاش جیوه می گردد. (راهنمای کنترل مواجهه با بخار جیوه در محیط کار در پیوست ۱ آمده است)

۱۷-۱ تحلیل ایمنی پروژه

تحلیل ایمنی پروژه^۱ (PSA) یک روش افزایش آگاهی از خطرات موجود در یک پروژه یا عملیات، و شناسایی پتانسیل های کاهش ریسک در فرایند برنامه ریزی یک پروژه می باشد. مقررات مهندسی ایمنی، تحلیل ایمنی پروژه را برای تمامی پروژه های جدید و پروژه های قدیمی که در آن ها شرایط بالقوه مضر یا خطرناک، یک ریسک غیر قابل قبول ایجاد می کند را الزامی می سازد. در تحلیل ایمنی یک پروژه پیشنهادی، امکانات، وسایل، تجهیزات و مواد شیمیایی مورد استفاده، خطرات و ریسک های هر یک از مراحل پروژه، کنترل های لازم برای جلوگیری از مواجهه زیان آور بالقوه، استانداردسازی آموزش شیوه های انجام کار با دستگاه ها و تجهیزات به روش ایمن، و ترکیبات شیمیایی و امکانات پاک سازی مورد نیاز شرح داده می شود. عملیات ارزیابی تحلیل ایمنی پروژه، در واحد HSE سازمان انجام می گیرد.

۱۷-۲ کنترل های مهندسی

برای فعالیت های مربوط به استفاده از جیوه بایستی کنترل های زیر را فراهم نمود:

- سیستم تهویه مناسب و کافی مجهز به سیستم های مهار بخار

^۱ Project safety analysis

- کیت های کنترل نشت جیوه. این کیت ها باید در تمام محیط های کاری که بیش از ۱ ml جیوه استفاده می شود (جز مقادیر کم جیوه موجود در محفظه بسته دماسنج ها و فشارسنج ها) وجود داشته باشد. کیت کنترل نشت پس از هر بار استفاده، باید تعویض گردد. شاغلین برای مهار و کنترل نشت، و پاک سازی و دفع باید از افرادی که آموزش واکنش اضطراری مواد خطرناک را دیده اند کمک بگیرند.

- حوضچه ها و سینی های ساخته شده از مواد صاف و غیر قابل نفوذ (مانند رنگ های پلاستیکی یا صیقلی) و شیب دار، جهت سهولت به دام اندازی جیوه ریخت و پاش شده. حوضچه ها باید به اندازه کافی بزرگ بوده و برای گرفتن قطرات جیوه از هر جهت قابل قبول باشد.

- گرفتن نشت جیوه از تجهیزات، با استفاده از سینی های بدون درز به جای ورقه های پلاستیکی جاذب. بسته بندی قطرات جیوه جمع آوری شده با پلاستیک و دفع به عنوان زباله حاوی جیوه

- استفاده از محافظ های پلاستیکی متحرک و تله های جیوه
- پر نمودن طبقات بتنی با اپوکسی و استفاده از سطوح غیر قابل نفوذ با شکاف مختصر برای کار با جیوه (عدم استفاده از فرش و کاشی).

۱۷-۳ کنترل های مدیریتی

هنگام استفاده از جیوه و ترکیبات آن در هر فرایند، کنترل های مدیریتی زیر باید اجرا شود:

۱۷-۳-۱ ارزیابی خطر

قبل از شروع هر پروژه مهندسی یا عملیات مربوط به استفاده از فلز جیوه، ترکیبات آن، یا دستگاه و تجهیزات حاوی جیوه، اقدامات زیر باید انجام گردد:

- آماده نمودن برگه کار یک پارچه^۱ (IWS)، برای آشنائی با خطرات مربوط به بهره برداری خاص و اجرای کلیه کنترل های لازم

- تهیه برگه اطلاعات ایمنی مواد^۲ MSDS، برای شرح خطرات و کنترل جیوه و هر یک از ترکیبات آن به طور جداگانه

- آموزش های کامل ایمنی در آزمایشگاه، خطرات مرتبط، بهره برداری از دستگاه ها و تجهیزات خاص و روش ایمن انجام کار به کارگران و کلیه پرسنل در مواجهه

^۱ Integration work sheet

^۲ Material safety data sheet

- مستند نمودن کلیه دوره های آموزشی و نگهداری سوابق آن ها در واحد HSE
- اطلاع واحد HSE از موارد استفاده جدید از جیوه (به جز دماسنج)
- برای تمام پروژه های جدید یا در حال انجامی که تغییرات قابل توجهی در آنها صورت گرفته باشد، و یا زمانی که شرایط خطرناک رخ داده، تحلیل ایمنی پروژه الزامی است. (کاربرگ جمع آوری اطلاعات مربوط به کار با جیوه فلزی در پیوست ۴ و کاربرگ جمع آوری اطلاعات مربوط به روش های کنترلی جیوه فلزی در پیوست ۵ آمده است)

۱۷-۳-۲ وظایف واحد HSE:

- راهنمایی در انتخاب کنترل ها و ارائه آموزش اختصاصی
- تعیین نوع پایش جیوه در محیط کار در صورت نیاز
- ارزیابی مستندات تهیه و تایید شده توسط سازمان های ذیربط و اخذ مجوزهای مورد نیاز
- تنظیم طرح ایمنی مدون جهت انجام عملیاتی مانند حرارت دادن و یا استفاده از مقادیر زیاد جیوه یا ترکیبات آن در صورت نیاز (چنانچه این مقادیر ناچیز بوده و از نصف حدود مجاز مواجهه شغلی بیش تر نباشد یا عملیات در یک سیستم کاملاً محصور با مقادیر مصرفی کمتر از ۱ ml انجام گردد، واحد HSE می تواند از نوشتن طرح ایمنی چشم پوشی کند. با تذکر این نکته که استفاده از دی متیل جیوه، همیشه به یک برنامه ایمنی کاربردی^۱ (OSP) نیاز دارد).

۱۷-۳-۳ آموزش

- شاغلین و دانشجویانی که به طور بالقوه در معرض جیوه می باشند، قبل از شروع کار باید آموزش های لازم در خصوص خطرات و کنترل را ببینند. آموزش مورد نیاز حداقل باید موارد زیر را شامل گردد:
- آموزش استفاده ایمن از جیوه
- آموزش خطرات جیوه
- آموزش پاک سازی ریخت و پاش مختصر (پیوست ۲ در مورد دستورالعمل پاک سازی جیوه)
- آموزش استفاده مناسب از پاک کننده های مکنده جیوه. کارگرانی که از تجهیزات شکستنی حاوی بیش از ۱ ml جیوه فلزی استفاده کرده و یا آن را باز و بسته می کنند، باید آموزش استفاده صحیح از مکنده های جیوه و دیگر روش های پاک سازی را دیده باشند.
- آموزش استفاده از تجهیزات حفاظت فردی، از جمله آموزش استفاده ایمن از ماسک تنفسی

³ Operation safety plan

- آموزش روش اطلاع رسانی برای دریافت خدمات اضطراری و گزارش حادثه
 - آموزش خطرات مرتبط با جیوه، ایمنی آزمایشگاه و انجام کار آزمایشگاهی به روش ایمن (برای شناخت خطرات مواد شیمیایی و انجام کار آزمایشگاهی به روش ایمن می توانید به راهنما و دستورالعمل جامع مواد شیمیایی خطرناک مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با کد الزامات ۱-۰۹۰۷-۲۰۲۰۲۰۵۰ مراجعه کنید).

۱۷-۴ روش ایمن کار با جیوه

شاغلین در مواجهه با جیوه باید از شیوه های کار ذکر شده در زیر آگاه بوده و از آن پیروی کنند.
 - در صورت امکان، اجتناب از استفاده از جیوه. استفاده از تجهیزات و ابزارهای اندازه گیری دما و یا فشار جایگزین فاقد جیوه
 - در صورت استفاده از مواد یا روش های جایگزین، انتخاب روش جایگزین موجود با کم ترین میزان خطر
 - استفاده از تجهیزات حفاظت فردی اضافی، بسته به نوع و غلظت جیوه با نظر واحد HSE (تجهیزات حفاظتی مورد استفاده جهت پاک سازی ریخت و پاش جیوه در پیوست ۳ آمده است)
 - اجتناب از خوردن، نوشیدن، استعمال دخانیات، نگهداری مواد غذایی، نوشیدنی، دخانیات یا لوازم آرایشی و بهداشتی در مناطقی که از جیوه استفاده می گردد.
 - اجتناب از تماس چشم و پوست با جیوه، و استفاده از دستکش های حفاظتی
 - عدم استفاده از دستکش های یک بار مصرف ساده و سبک برای کارهای سنگین، چرا که به راحتی پاره شده و امکان ورود جیوه به زیر ناخن و یا تماس با دیگر نقاط پوست را ممکن می سازد.
 - استفاده از پوشش مخصوص صورت در عملیاتی که باعث مواجهه صورت گردد، مگر آن که حفاظ تنفسی تمام صورت را پوشانده باشد. (از مقدار نفوذ جیوه در انواع دستکش ها یا لباس های حفاظتی که جهت حفاظت از جیوه و ترکیبات آن پیشنهاد گردیده، اطلاعات مختصری در دسترس است).
 - شستن دست و صورت پس از دست زدن به جیوه، قبل از ناهار و استراحت، و در پایان از هر دوره کاری
 - عدم کار با جیوه در سطوح درزدار (مانند درزهای کاشی، فضاهای بین تخته های چوبی، ستون های چوبی، گودی دیوار، شکاف بین پایه ها و سطح میز)، شکاف سنگ ها و سایر سطوح سخت، سطوح منفذدار (مانند فرش، چوب و رنگ متخلخل)، و سطوح کاذب
 - عدم ذخیره یا کار با جیوه در نزدیکی آب روها یا فاضلاب ها. جیوه نشست شده پس از به دام

افتادن در سینک، با فلز لوله های فاضلاب تشکیل آمالگام داده و باعث تخریب آن می گردد، و سپس وارد محیط زیست و یا مخازن طراحی شده جهت نگهداری آب می گردد. جیوه موجود در سیستم لوله کشی و تخلیه ممکن است باعث مواجهه غیر ضروری و به طور بالقوه نامطلوب در کارگران مسئول تعمیر و نگهداری و دیگران گردد.

- اجتناب از استفاده از جیوه یا ترکیبات آن در عملیاتی که منجر به تولید زباله های حاوی جیوه آلوده به ترکیبات پرتوزا گردد، زیرا دفع این نوع زباله های مخلوط، پرهزینه بوده و اغلب غیر ممکن است. فرایند دفع مناسب و یا ذخیره سازی طولانی مدت زباله جیوه آلوده به ترکیبات پرتوزا، به عنوان بخشی از وظایف واحد HSE، مستلزم مستندسازی می باشد.

- جهت محدود کردن هرگونه ریخت و پاش، انتقال جیوه مایع بین ظروف، باید در زیر هود مخصوص انجام گردد.

- کلیه تجهیزات حفاظت فردی، کنترل ها، تجهیزات و دستگاه ها باید از جانب خود افراد به صورت هفتگی بازرسی شده و اقدامات اصلاحی احتمالی مستند گردد.

۱۷-۵ برچسب زنی و ذخیره سازی

جهت برچسب زنی و ذخیره سازی جیوه و ترکیبات آن، کنترل های زیر اعمال می شود:

- بر روی تمام ظروف حاوی جیوه فلزی و ترکیبات آن برچسب زده شود.

- در برچسب ظروف و محل نگهداری از جیوه باید مطالبی مطابق نمونه زیر درج گردد:

هشدار: حاوی جیوه

دارای بخارات زیان آور در دمای اتاق

در صورت حرارت دادن در محیط باز، می تواند کشنده باشد.

از استنشاق بخار اجتناب شود.

از تهویه مناسب استفاده شود.

از تماس پوستی اجتناب شود.

- جیوه در نزدیکی مواد شیمیایی که می توانند با جیوه مخلوط قابل انفجار ایجاد کنند (مانند استیلن، آمونیاک، فسفو دی یدید بور، دی اکسید کلر، متیل آزید، کاربید سدیم و غیره) و یا مواد رادیواکتیو ذخیره نگردد.

- ترکیبات اکسیدکننده جیوه، از مواد آلی و سایر مواد قابل احتراق جداگانه نگاه داشته شود. علاوه بر این، ذخیره سازی کلیه مواد شیمیایی براساس کلاس مخاطرات انجام گیرد.

- به حداقل رساندن مقدار جیوه جهت استفاده یا ذخیره سازی
- مد نظر قرار دادن مهار یا کنترل نشت ذاتی جیوه در ذخیره سازی
- نگهداری جیوه در یک محل جداگانه خنک و ایمن
- استفاده از ظروف ساخته شده از مواد مقاوم در برابر ضربه، و یا قرار گیری در ظروف ثانویه محکم
- بستن محکم ظروف زمانی که از جیوه استفاده نمی گردد.
- اجتناب از برش کارتن های حاوی بطری های پلاستیکی پر شده با جیوه. یا پاره و باز نمودن بطری های پلاستیکی

۱۷-۶ بسته بندی و حمل و نقل

جهت بسته بندی کلیه ظروف، اشیاء و دستگاه های حاوی جیوه، از مواد و روش های بسته بندی مناسب استفاده گردد.

پاک سازی ریخت و پاش جیوه

کار با جیوه عنصری در صورت مانند استفاده از هود مناسب، آسان است. در هر حال در صورت نادیده گرفتن یا عدم محل یابی درست، ریخت و پاش جیوه عنصری می تواند سبب ایجاد مشکلات جدی زیر گردد:

- دانسیته جیوه زیاد است (وزن مخصوص حدود ۱۳/۵)، لذا شکسته شدن قطرات بزرگ جیوه به قطرات کوچک و متعدد، می تواند باعث جابه جایی با سرعت زیاد و در مسافت های طولانی گردد.

- قطرات کوچک و بخارات جیوه تمایل دارند در شکاف ها جمع شوند. مواد متخلخل پس از آلوده شدن ممکن است به ضایعات جیوه تبدیل گردد. که در این صورت رفع آلودگی از آن ها بیش از حد دشوار خواهد بود.

- جیوه با فلزات دیگر تولید آمالگام می کند. مقاومت فیزیکی اشیاء فلزی بعد از آلودگی با جیوه ضعیف تر شده و برای استفاده نامناسب می گردد.

- اقلام خاکی و آلوده به جیوه اغلب قابل پاک سازی نبوده و لذا می بایست به صورت زباله های خطرناک آلوده به جیوه دفع گردد.

- میکروارگانیسم ها جیوه فلزی را به ترکیبات آلی جیوه که در برخی از گونه ها از فرم فلزی خطرات بیش تری دارند تبدیل می کنند. این موضوع خصوصاً هنگام ورود جیوه به زنجیره غذایی آبیان، ممکن است باعث مشکلات زیست محیطی قابل توجه گردد.

- جیوه در محیط زیست، تجمع زیستی یافته و در نتیجه به زنجیره غذایی منتقل می گردد. در صورت ریخت و پاش جیوه فوراً باید:
۱. منطقه‌ای که قطرات جیوه مشاهده شده را باید با استفاده از نوار یا علائم هشدار دهنده ساخته شده از مواد در دسترس مسدود نمود. ارائه پشتیبانی فنی نیاز به مشخص نمودن دقیق مرزهای منطقه آلوده جهت مسدود نمودن دارد.
 ۲. اجتناب از راه رفتن و یا دست زدن به هر سطح آلوده به جیوه
 ۳. اطلاع به واحد HSE در اسرع وقت، جهت تعیین غلظت جیوه، انجام پاک سازی و دفع جیوه ریخت و پاش شده
 ۴. دسترسی آسان به تجهیزات حفاظت فردی و پوشش ویژه طراحی شده برای کار با جیوه در موقعیت های غیرمعمول و پاک سازی نشت
 ۵. پاک سازی ریخت و پاش مختصر فلز جیوه به صورت ایمن توسط پرسنل درگیر، در صورت برخورداری از آموزش و تجهیزات مناسب
 ۶. دسترسی به کیت نشت جیوه در مناطقی که با جیوه کار می شود.
 ۷. عدم استفاده از پاک کننده های مکنده معمولی برای جیوه نشت شده، و استفاده از پاک کننده مکنده ای که اختصاصاً برای جیوه طراحی و اختصاص داده شده (دستورالعمل پاک سازی ریخت و پاش جیوه در پیوست ۲ آمده است).

۱۷-۷ جمع آوری و دفع پسماندهای حاوی جیوه

پسماندهای جیوه به عنصر جیوه و ترکیبات آن، اشیاء یا مواد حاوی جیوه یا ترکیبات جیوه و مواد یا اشیاء آلوده به جیوه یا ترکیبات آن اطلاق می گردد. ضایعات آلوده به جیوه تولید شده بایستی از نظر تعیین قابلیت اجرایی تجاوز از معیارهای حدود مجاز پسماندهای خطرناک، ارزیابی گردد. ژنراتورهای تولید جیوه باید با قوانین و مقررات مربوطه مطابقت داشته باشد. تجهیزات یا اشیاء حاوی جیوه که در یک برنامه طولانی نیاز نباشند، باید مطابق با برنامه های مدیریت پسماند خطرناک ارزیابی شود. تجهیزات یا اشیاء مشخص شده به عنوان پسماندهای خطرناک باید برچسب زده شده و برای حمل و نقل و دفع از طریق برنامه مدیریت پسماندهای خطرناک آماده گردد. واحد HSE باید برنامه دفع نهایی مواد و پسماندهای خطرناک، و تمیز کردن و پاک سازی دستگاه ها، تجهیزات و امکانات را مستند کند. طرح دفع باید قبل از خرید مواد و یا شروع نهایی فعالیت های

پروژه برنامه ریزی گردد.

بایستی از ذخیره سازی موقت پسماندهای حاوی جیوه با شیوه ای سازگار با محیط زیست اطمینان حاصل شود. تمامی مفاد کنوانسیون بازل^۱ مبنی بر کنترل دفع مواد زائد خطرناک باید در خصوص پسماندهای حاوی جیوه نیز اعمال گردد. برای جمع آوری پسماندهای جیوه بایستی از دستکش، روپوش و ماسک های هوارسان مناسب استفاده گردد. کلیه قطرات جیوه موجود در حوضچه ها بایستی با استفاده از پمپ مکنده و بطری آسپراتوری دارای لوله موئینه جمع آوری شود. جیوه آلوده شده باید در داخل یک بطری با سرپوش محکم قرار داده و جهت بازیافت مجدد جیوه به تولید کننده ارسال گردد. ترکیبات جیوه برای بازیافت یا امحاء در داخل ظروف جداگانه برچسب دار در محل مخصوص پسماندهای خطرناک، قرار داده شود. (برای آگاهی از روش ایمن دفع زباله آلوده به جیوه می توانید به راهنمای نحوه صحیح امحاء مواد شیمیائی مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با کد الزامات ۱-۰۹۰۲۰۲-۲۰۵۰ مراجعه کنید).

۱۷-۸ پایش کارگران در مواجهه با جیوه

۱۷-۸-۱ پایش هوای محیط کار

۱۷-۸-۱-۱ تکنیک های اندازه گیری گونه های جیوه در هوا

تعیین کمی گونه های متنوع جیوه در هوا، نیاز به جمع آوری آن ها از هوا توسط برخی از وسایل مناسب جهت تجزیه بعدی دارد. مرحله پیش تغلیظ همچنین به تجمع مقداری جیوه، بالاتر از حد تشخیص (LOD) تکنیک های معمول شناسائی نیاز دارد. به این ترتیب، نمونه برداری جیوه معمولاً با عبور دادن حجم کافی هوا از درون یک ماده جمع آوری-که اغلب به یک جاذب اشاره دارد، آغاز می گردد. اگر تجزیه جیوه جوی به سه شکل مهم (TGM یا GEM)، RGM و Hg_p، محدود گردد، تکنیک های نمونه برداری گونه های مختلف را می توان به سه دسته تقسیم نمود (جدول ۱۰). در مکان های دور، جایی که غلظت TPM معمولاً کم است، TGM بخش غالب (>۹۹٪) غلظت کل جیوه در هوا را تشکیل می دهد. با این حال با بهبود تکنیک های نمونه برداری حاصل از تحولات تکنولوژیک، می توان اشکال شیمیایی کلیدی جیوه (یعنی GEM، RGM و Hg_p) را هم زمان نمونه برداری و تجزیه نمود. با توجه به کاربردهای اندازه گیری و پایش، روش های دستی و اتوماتیک برای اشکال مختلف جیوه توسعه داده شده اند.

^۱ Basel

رایج ترین روش به کار گرفته شده برای نمونه برداری از جیوه، جذب در آمالگام طلا و پس از آن، واجذب حرارتی مستقیم یا غیرمستقیم از طریق یک فرایند گام به گام، و نهایتاً تشخیص (معمولاً توسط طیف سنجی جذب اتمی بخار سرد)^۱ (CVAAS) یا طیف سنجی فلورسانس اتمی بخار سرد^۲ (CVAFS) متکی می باشد. (روش های پایش جیوه در هوای محیط کار در پیوست ۶ آمده است)

جدول ۹- روش های نمونه برداری مرسوم جهت اندازه گیری گونه های مختلف جیوه در هوا

روش ها و مواد نمونه برداری	گونه جیوه
آمالگاماسیون با طلا- سنجش گره های اتوماتیک جیوه	GEM/TGM
محفظه میست	RGM
جاذب پشم کوارتز- تله گیر مرطوب- فیلترهای الیاف شیشه ای، الیاف کوارتز و سلولز استات	Hg _p

تعیین مواجهه شغلی با بخار جیوه موجود در هوا با استفاده از لوله های جاذب (۲۰۰ میلی گرمی) با اسامی تجاری هیدرار^۳ یا هاپکالایت^۴، ساخت کمپانی SKC انجام می شود. نمونه های TWA با دبی حداکثر ۰/۲ l/min در حجم هوای حداقل ۳ lit یا حداکثر ۹۶ lit جمع آوری شده و توسط طیف سنجی جذب اتمی بخار سرد تعیین مقدار می گردد. این روش در متدهای (OSHA ID -140) و NIOSH-6009 توضیح داده شده و به طور کامل معتبر است.

۱۷-۸-۲ پایش بیولوژیک

پایش بیولوژیک اندازه گیری یک عامل شیمیایی در خون، ادرار، و یا بافت بدن افراد در مواجهه می باشد، که با نمونه برداری و تجزیه بافت ها یا مایعات بدن، یک شاخص مواجهه قابل اندازه گیری را جهت یک ماده سمی یا متابولیت ارائه می نماید. این نوع پایش با تعیین مقدار مواد شیمیایی جذب شده به بدن، جهت اندازه گیری مواجهات محیطی در گذشته کاربرد دارد. چرا که اندازه گیری های هوا به تنهایی قادر به ارزیابی مواجهه پوستی و یا اثرات تجهیزات حفاظتی و شیوه های انجام کار نمی باشد. از طرفی، با اندازه گیری مقدار واقعی یک عامل جذب شده در بدن، بهتر از پایش هوا می توان ریسک ابتلا به اثرات بهداشتی زیان آور را برآورد نمود. روش پایش بیولوژیک ایده آلی برای ارزیابی خطرات ناشی از مسمومیت با بخار جیوه عنصری وجود ندارد. با این حال، جیوه معدنی

^۱ Cold vapour atomic absorption spectroscopy

^۲ Cold vapour atomic fluorimetry spectroscopy

^۳ Hydrar

^۴ Hopcalite

کل در ادرار را می توان توسط نمونه گیری قبل از شیفت، هم در خون و هم در ادرار اندازه گیری نمود. سطوح فردی اندازه گیری شده ممکن است روز به روز و حتی در طول یک روز تا حد زیادی متفاوت باشد. لذا تفسیر مناسب نتایج می تواند مشکل باشد، در هر حال این اندازه گیری می تواند در مورد مواجهه بالقوه بیش از حد اطلاعاتی را ارائه کند. در هر پروژه ای که از مقادیر قابل توجهی جیوه استفاده می گردد، برای ایجاد پایه ای جهت مقایسه در آینده، کلیه پرسنل آسیب دیده، مقام مسئول و دانشجویان قبل از کار با جیوه باید توسط روش های پایش بیولوژیک تایید شده مورد آزمایش قرار گیرند. تمامی شاغلین در طی پروژه می بایست به صورت دوره ای آزمایش شوند تا با مقایسه نتایج با مقادیر پایه در شروع مطالعه، اگر مواجهه بالقوه زیان آوری انجام شده باشد، مشخص گردد. تناوب زمانی آزمایشات دوره ای را باید پزشک طب کار تعیین کند.

۱۷-۸-۲-۱ جیوه در ادرار

پایش بیولوژیک توصیه شده برای کارگران در مواجهه با جیوه فلزی و جیوه غیرآلی، اندازه گیری جیوه در ادرار است. در حالت ایده آل، جمع آوری ادرار باید ۲۴ ساعته انجام گیرد. نمونه های ادرار تائیدی نیز باید گرفته شود، اما باید دقت شود که تمام نمونه ها در یک زمان مشخص از روز در حوالی پایان هفته کاری و پس از چند ماه مواجهه مداوم جمع آوری گردد. نمونه های شبانه نیز باید گرفته شود، محدوده زمانی این نمونه ها از وقتی که فرد به رختخواب می رود تا اولین دفع ادرار در صبح می باشد. نمونه ها در ظروف فاقد جیوه حاوی نگهدارنده که از آزمایشگاه دریافت شده، جمع آوری می گردد. حداقل ۲۵ ml ادرار باید جمع آوری شود. جلوگیری از آلودگی ظروف نمونه و یا ادرار با جیوه از طریق پوست یا هوای محیط کار، نیاز به مراقبت های زیادی دارد.

هنگام تفسیر نتایج، مقدار جیوه ادرار باید براساس گرم کراتی نین در نمونه اصلاح گردیده و به صورت $\mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ بیان شود. سطوح ادرار افرادی که مواجهه شغلی با جیوه ندارند، به ندرت از $5 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ بیش تر می شود. اخیراً توسط گروه بهداشت و خدمات سالمندان و پزشکان نیوجرسی^۱، سطوح بیش تر یا مساوی $20 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ نیز گزارش شده است. هر چند بسیاری از آزمایشگاه ها تنها سطوح بالاتر از $150 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ را دال بر سمیت می دانند، ولی شواهد قوی وجود دارد که نشانه های اولیه مسمومیت با جیوه را می توان در کارگران با دفع ادراری بیش از $50 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ (برای میزان کراتی نین ادرار استاندارد 1 g/l) نیز مشاهده نمود. مقدار

^۱ New Jersey

توسط بسیاری از کارشناسان به عنوان حد آستانه بیولوژیکی برای مواجهه مزمن با بخار جیوه پیشنهاد و در سال ۱۹۸۰ نیز توسط گروه تحقیقاتی سازمان بهداشت جهانی تایید شد. افراد در مواجهه با سطوح بالاتر از $50 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ تا زمان مشخص شدن دلیل مواجهه بیش از حد آنان و اصلاح آن، و کاهش سطوح جیوه ادرار آنان به زیر مقادیر حد مجاز، باید در کاری بدون مواجهه شغلی با جیوه گمارده شوند.

۱۷-۸-۲-۲ جیوه در خون

غلظت جیوه در خون نشان دهنده مواجهه با جیوه آلی و همچنین جیوه فلزی و معدنی می باشد، نیمه عمر جیوه در خون کوتاه است لذا اندازه گیری جیوه خون باید بلافاصله پس از مواجهه انجام شود. نمونه ها همیشه باید در یک زمان مشخص از روز در حوالی پایان هفته کاری و پس از چند ماه مواجهه مداوم جمع آوری گردد. خون تام باید توسط لوله های فاقد جیوه حاوی هپارین، و پس از تمیز نمودن کامل پوست، جمع آوری گردد. میزان جیوه در خون افرادی که مواجهه شغلی با جیوه ندارند، معمولاً کمتر از $20 \mu\text{g/l}$ است. اخیراً توسط گروه بهداشت و خدمات سالمندان و پزشکان نیوجرسی، سطوح بیشتر یا مساوی $28 \mu\text{g/l}$ نیز گزارش شده است. به گفته برخی از کارشناسان، متوسط غلظت هوا بر د $50 \mu\text{g/m}^3$ سبب غلظت جیوه خون در حدود $30-35 \mu\text{g/l}$ می گردد. اثرات زودرس سمیت جیوه در غلظت خون بیش از $30 \mu\text{g/l}$ دیده می شود. کارگری با سطوحی بیش از این مقدار، تا زمان ارزیابی میزان مواجهات از طریق رژیم غذایی و محیط کار و بازگشت سطوح خونی وی به حد پایه، باید در کاری فاقد مواجهه با جیوه گمارده شود.

نمونه های خون یا ادرار برای تجزیه باید به یک آزمایشگاه معتبر فرستاده شوند. همه آزمایشگاه ها مهارت انجام این نوع تجزیه را ندارند. لیست آزمایشگاه های قابل اطمینانی که از مهارت کافی برای تجزیه جیوه در خون و ادرار برخوردار می باشند را می توان از دفتر سلامت محیط و کار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی استعلام نمود.

پایش بیولوژیک جیوه تحت تاثیر مصرف غذاهای دریایی قرار دارد، لذا هنگام انجام پایش بیولوژیک لازم است فرد حداقل ۳ روز از مصرف غذاهای دریایی اجتناب کند.

۱۷-۸-۲-۳ شاخص های بیولوژیکی مواجهه^۱ (BEIs)

برای ارزیابی مواجهه خطر ابتلا کارگران به ریسک بهداشتی، از شاخص های بیولوژیکی مواجهه

^۱ Biological exposure indices

استفاده می گردد. BEIs حدودی برای ارزیابی نتایج پایش بیولوژیکی هستند، این حدود معرف سطوحی از عوامل قابل اندازه گیری مشاهده شده در نمونه های جمع آوری شده از کارگران سالمی می باشد، که به طور بالقوه با مواد خطرناک در محدوده حد آستانه مجاز (TLV) از طریق استنشاق مواجهه داشته باشند. BEIs نشان دهنده مقادیر کم تر از محدوده غلظتی است که تقریباً در تمام کارگران عوارض نامطلوب بهداشتی ایجاد نکند. BEIs به طور غیر مستقیم دوز حاصل از مواجهه کارگر با یک ماده خاص را نشان می دهد. این روش مستلزم اندازه گیری غلظت یک ترکیب شیمیایی معین در خون، مایعات و بافت های افراد دارای مواجهه بالقوه به شاخص جذب ماده می باشد. در اکثر موارد، نمونه های بیولوژیکی مورد استفاده جهت پایش بیولوژیک، ادرار، خون یا هوای بازدم کارگران است. برای تعیین BEIs می توان از مواد شیمیایی اصلی، یک یا چند متابولیت، یا یک ویژگی، تغییرات بیوشیمیایی ناشی از مواد شیمیایی استفاده نمود. از BEIs نباید به عنوان معیاری جهت تعیین اثرات نامطلوب یا تشخیص بیماری های شغلی استفاده گردد. پایش بیولوژیک امکان کمک به متخصصین بهداشت حرفه ای یا پزشکان را از طرق زیر فراهم می کند:

- تشخیص و تعیین میزان جذب از طریق پوست یا دستگاه گوارش یا استنشاق

- ارزیابی سربار بدن

- تعیین مواجهات در گذشته

- تشخیص مواجهات شغلی یا غیر شغلی در میان کارگران

- آزمایش بهره وری کنترل های مهندسی و تجهیزات حفاظت فردی

- پایش شیوه های انجام کار

BEIs به عنوان دستورالعملی جهت ارزیابی خطرات بهداشتی بالقوه در نظر گرفته شده است. BEIs جهت ۸ ساعت مواجهه روزانه به مدت ۵ روز در هفته کاربرد دارد. هرچند در برنامه کاری مشاغل مختلف گاهی تغییر ایجاد می شود، معذک کمیته BEI سازمان ACGIH اعمال هیچ گونه تغییر یا ضریب تصحیحی را در BEIs توصیه نمی کند، و BEIs باید بدون در نظر گرفتن برنامه کاری، به همان شکل ذکر شده استفاده گردد. جهت اطلاع از معیارهای دقیق علمی و توضیحات مربوط به هر BEI، می توان به مستندات حدود مجاز شغلی مجاز و شاخص های بیولوژیکی مواجهه که سالانه توسط کمیته دولتی متخصصین بهداشت صنعتی آمریکا منتشر می گردد، مراجعه نمود.

مقادیر BEIs جیوه معدنی کل که توسط کمیته بازنگری حدود مجاز و استانداردهای بهداشت حرفه ای

پیشنهاد گردیده، در جدول ۱۰ نشان داده شده است. از آن جایی که در نمونه های بیولوژیک جمع آوری شده از افراد بدون مواجهه شغلی با جیوه نیز ممکن است جیوه در غلظتی که بر تفسیر نتیجه تاثیرگذار باشد وجود داشته باشد، لذا جهت لحاظ نمودن غلظت های زمینه ای در مقادیر شاخص های بیولوژیکی مواجهه، نماد "زمینه" توسط این کمیته برای شاخص های بیولوژیکی جیوه در نظر گرفته شده است.

جدول ۱۰- شاخص های بیولوژیکی مواجهه پیشنهادی توسط کمیته بازنگری حدود مجاز و استانداردهای بهداشت حرفه ای در سال ۱۳۹۰

شاخص	نمونه بیولوژیک	زمان نمونه برداری	BEI	نماد
جیوه معدنی کل	ادرار	ابتدای شیفت	۳۵ µg/gCreatinine	زمینه
	خون	انتهای شیفت در آخر هفته کاری	۱۵ ug/l	زمینه

۱۷-۸-۳ پایش های پزشکی

پایش پزشکی، ارزیابی دوره ای کارگران در مواجهه جهت حصول اطمینان از عدم ایجاد هرگونه عوارض جانبی ناشی از مواجهه بالقوه خطرناک در محیط کار می باشد. هدف اصلی از انجام این ارزیابی که در برنامه پایش دوره ای هوا و پایش بیولوژیک کاربرد دارد، حصول اطمینان از کم تر بودن سطوح مواجهه از اثرات سوء بهداشتی مربوطه می باشد. برنامه پایش پزشکی باید به نحوی طراحی شود که منجر تشخیص عوارض جانبی ناشی از مواجهه در اولین مراحل ممکن، یعنی در مرحله ای که هنوز قابل برگشت است، گردد. به طوری که بتوان مواجهه را کنترل نموده و از ایجاد عوارض جانبی دائمی و جدی جلوگیری کرد.

یک برنامه پایش پزشکی نظام مند باید آموزش کارفرمایان و کارگران در مورد خطرات مربوط به کار، تشخیص زودرس عوارض زیان آور بهداشتی و ارجاع کارگران برای تشخیص و درمان را شامل گردد. وقوع بیماری و یا سایر عوارض زیان آور بهداشتی مرتبط با کار باید ارزیابی فوری اقدامات پیشگیرانه اولیه (مانند پایش های بهداشت حرفه ای، کنترل های مهندسی، و تجهیزات حفاظتی شخصی) را به دنبال داشته باشد. نتایج معاینات فیزیکی و پرسشنامه ای به دست آمده از معاینه فیزیکی، نتایج حاصل از معاینات فیزیکی و تکمیل پرسشنامه از نظر گروهی نیز باید بررسی شود. این موضوع اهمیت زیادی دارد، زیرا مسمومیت با جیوه در ابتدا ممکن است بسیار خفیف جلوه کند، لذا زمانی که مجموع علائم مورد توجه قرار گیرد، افزایش احتمالی نشانه های بالینی به میزان

ناچیز در هر فرد، در شناخت وقوع مواجهه سمی با جیوه حائز اهمیت است. یک برنامه پایش پزشکی به عنوان مکمل در نظر گرفته شده و لذا جایگزین سایر سنجش ها نمی گردد. به منظور شناسایی و کنترل اثرات بهداشتی مرتبط با کار، ارزیابی های پزشکی باید (۱) قبل از شروع به کار، (۲) به صورت دوره ای در طول مدت اشتغال، و (۳) در زمان انتقال یا فسخ کار انجام گردد. کلیه پایش های پزشکی شاغلین در مواجهه باید توسط پزشک متخصص طب کار انجام گردد. به علاوه، تفسیر داده ها تنها باید توسط پزشک متخصص طب کار یا پزشک دیگر دارای تجربه در انجام چنین تجزیه و تحلیل هائی انجام گردد.

۱۷-۸-۳-۱ ارزیابی پزشکی قبل از شروع به کار

قبل از اینکه کارگری در کاری دارای پتانسیل مواجهه با بخار جیوه به کار گمارده شود، لازم است ارزیابی های پیش از استخدام با طراحی توسط متخصص طب کار، شامل سوابق پزشکی، زیست محیطی و شغلی، معاینه فیزیکی و آزمایشات مناسب برای پایش بین ریسک های شغلی انجام شود. این ارزیابی بایستی عملکرد چشم ها، پوست، سیستم تنفسی، سیستم عصبی مرکزی و محیطی را به صورت متمرکز شامل گردد. پایش پزشکی جهت بیماری های تنفسی بایستی با استفاده از اصول و روش های توصیه شده توسط سازمان های علمی ذیربط انجام گیرد. هنگامی که کارگر با بخار جیوه پایین تر از حدود مجاز شغلی مواجهه دارد، جهت ارزیابی شرایط پزشکی منجر به افزایش یا تشدید ریسک ابتلا، توصیه می گردد یک ارزشیابی پزشکی اولیه انجام گیرد. در پایش سلامت شغلی باید فراوانی احتمالی، شدت و مدت زمان مواجهه و همچنین ماهیت هر وضعیت پزشکی قابل اجرا در نظر گرفته شود. هدف از این معاینه، فراهم نمودن یک سطح پایه، برای پایش سلامت در آینده و تعیین تناسب برای شغل می باشد. این معاینات باید شامل موارد زیر باشد:

- تکمیل سوابق پزشکی و پرسشنامه علائم، با تاکید بر:

- سیستم عصبی (ارگان هدف برای مواجهه مزمن)
- کلیه (ارگان هدف برای مواجهات حاد و مزمن)
- حفره دهان (ارگان هدف برای مواجهه مزمن)
- ریه (ارگان هدف برای مواجهه حاد)
- چشم (ناشی از تاثیر مواجهه مزمن)
- پوست (با توجه به این که جیوه یک حساس کننده پوست شناخته شده است)

- علائم و نشانه های شناخته شده مسمومیت اولیه با جیوه عبارتند از: تغییرات شخصیتی، کاهش وزن، تحریک پذیری، خستگی، عصبانیت، از دست دادن حافظه، عدم تمرکز و زوال فکر، شکایت از لرزش و از دست دادن هماهنگی نیز قابل پی گیری است.

- انجام معاینه فیزیکی در اندام های هدف فوق الذکر

- اقدام به ثبت اولیه نمونه دست خط

- ارزیابی آزمایشگاهی حداقل شامل آزمایش کامل ادرار. این معاینه باید سالانه تکرار شود. برای بررسی تغییرات مربوط به سمیت جیوه، نتایج باید با یافته های معاینات اولیه مقایسه گردد. جهت تأیید لرزش، نمونه های دست خط باید با نمونه پایه مقایسه گردد. اگر علائم ذکر شده مربوط به مسمومیت با جیوه تأیید گردید، باید اقدام به انجام ارزیابی های موقت نمود.

۱۷-۸-۳-۲ ارزیابی های پزشکی دوره ای

اندازه گیری های بهداشت حرفه ای و معاینات فیزیکی باید مطابق با استانداردهای منطقه ای و محلی در فواصل منظم در طول دوره استخدام انجام شود. در جایی که هیچ استاندارد وجود نداشته و میزان خطر حداقل باشد، ارزیابی باید هر ۳ تا ۵ سال و یا اغلب با توصیه متخصص طب کار با تجربه انجام شود. اگر در کارگری علائم مربوط مواجهه با بخار جیوه مشاهده گردد، لازم است جهت بررسی بیشتر به متخصص طب کار ارجاع شود. مصاحبه ها، معاینات و آزمایشات غربال گری پزشکی باید با تأکید بر شناخت عوارض جانبی بخار جیوه در چشم ها، پوست، سیستم تنفسی، سیستم عصبی مرکزی و محیطی، و یا کلیه ها انجام شوند. وضعیت سلامت فعلی کارگر باید با وضعیت سلامت پایه وی و یا با مقادیر مورد انتظار برای یک جمعیت مرجع مناسب، مقایسه گردد.

برای تشخیص هرگونه تغییر احتمالی مربوط به مسمومیت با جیوه، نتایج معاینات فیزیکی و پرسشنامه ای به دست آمده از معاینات دوره ای، باید با معاینات اولیه مقایسه گردد. نتایج باید با جزئیات به کارگر منتقل گردد. اگر براساس علائم و نتایج حاصل از یافته های معاینات فیزیکی و یا تست های آزمایشگاهی، تردیدی در مسمومیت با جیوه وجود داشته باشد، کارگر باید توسط پزشک معاینه گردد. در صورت تردید در مسمومیت، کارگر باید از مواجهه دور گردیده و سپس با یک کارشناس خبره مشاوه گردد. نتایج معاینات فیزیکی باید محرمانه نگاه داشته شده و به

استثنای متخصصان بهداشت حرفه ای، هیچ یک از کارمندان دیگر نبایستی به سوابق پزشکی دسترسی داشته باشند.

مطالعات متعددی نشان داده اند که برخی از آزمایشات خاص می توانند در تشخیص علائم اولیه سمیت جیوه مفید باشند. تست های عصبی رفتاری، طراحی شده برای شناسایی تغییرات اولیه در تمرکز، زمان پاسخ، حافظه و هماهنگی دست و چشم، می تواند در تشخیص علائم اولیه مواجهه با جیوه در سیستم عصبی در فرد و گروه شاهد مفید باشد. آسیب اولیه کلیوی را می توان با وجود پروتئین های با وزن مولکولی کم در ادرار تشخیص داد. وجود این پروتئین ها در ادرار، آسیب کلیوی را مدت ها قبل از این که توسط یک شاخص ادراری معمولی معرف غیرطبیعی بودن تأیید گردد، نشان می دهد. بتا-۲-میکروگلوبولین و N-استیل -D-B - گلوکز آمینیداز (NAG) دو پروتئینی هستند که می توان در ادرار اندازه گیری نمود. انجام این آزمایش در افراد گروه شاهد نیز مفید می باشد. این آزمایشات تخصصی باید به صورت مرتب انجام شده و توسط یک پزشک طب کار یا پزشک دیگری دارای تخصص در این حیطه تفسیر گردد.

۱۷-۸-۳ ارزیابی های خروج از کار

مصاحبه های مربوط به تاریخچه سوابق پزشکی، زیست محیطی و شغلی، معاینات فیزیکی، و آزمایشات انتخابی فیزیولوژیک یا آزمایشگاهی که در زمان شروع به کار انجام شده، جهت تعیین وضعیت پزشکی کارگر در زمان انتقال و یا ختم کار نیز بایستی تکرار گردد. هرگونه تغییر در وضعیت سلامت کارگران بایستی با شرایط مورد انتظار در یک جمعیت مرجع مناسب مقایسه گردد.

۱۷-۸-۴ دور نمودن شاغلین از مواجهه

افرادی که در معاینه فیزیکی آنان علائم یا نشانه های مسمومیت تشخیص داده شود و یا سطوح جیوه ادرار و خون آنان به ترتیب از $50 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ و $30 \mu\text{g/l}$ تجاوز کند، را باید از مواجهه با جیوه دور نمود. افرادی که به دلیل بالا بودن سطوح جیوه خون یا ادرار و یا نتایج معاینه فیزیکی دال بر مسمومیت اولیه با جیوه، از کار دور می گردند، باید در کار بدون مواجهه گمارده شده و دستمزد، مزایا و مرتبه شغلی آنان حفظ شود. هیچ کارگری به دلیل مواجهه بیش از حد با جیوه نباید مجازات یا اخراج گردد.

این افراد تنها هنگامی باید به کار اصلی خود بازگردند که فاقد علائم مسمومیت با جیوه بوده و سطح جیوه ادرار آن‌ها به کم‌تر از $35 \mu\text{g/g}_{\text{Creatinine}}$ کاهش یافته باشد. در صورتی که هیچ‌گونه کار فاقد مواجهه با جیوه در دسترس نباشد، این کارگران می‌توانند با استفاده از ماسک مجهز به تامین هوا همچنان به کار خود ادامه دهند، به شرطی که نتایج پایش بیولوژیکی یا کاهش علائم آنان در طول زمان رضایت‌بخش باشد.

پیوست ها

پیوست ۱

راهنمای کنترل مواجهه با بخار جیوه در محیط کار

اقدام در جهت پیدا کردن یک جایگزین برای جیوه

آیا واقعاً نیازی به استفاده از جیوه وجود دارد؟ آیا می توان میزان استفاده از جیوه را کاهش داد؟ آیا به جای جیوه فلزی، می توان از ترکیبات جیوه استفاده نمود؟ آیا می توان به جای جیوه، از فلز یا آلیاژ دیگری استفاده کرد؟ آیا می توان ابزار و تجهیزات حاوی جیوه را حذف و یا ابزار و تجهیزات فاقد جیوه را جایگزین آن ها نمود؟ جایگزینی، سبب حذف کامل جیوه به عنوان یک آلاینده قدیمی از محیط کار می گردد. با این حال، بایستی از امکان استفاده ایمن از هر نوع روش یا ابزار جایگزین نیز اطمینان حاصل گردد. در جدول زیر، جایگزین های مناسب با توجه به کاربردهای مختلف جیوه ارائه شده است:

مورد	جایگزین
کنترل گره های فشار جیوه ای	کنترل گره های فشار فاقد جیوه یا الکترونیکی
فشارسنج ها، وسائل اندازه گیری فشار	فشارسنج های فاقد جیوه یا الکترونیکی، کنترل گره های فشار آنالوگ (یا خلاء)
سونیچ ها و رله ها	سونیچ های فاقد جیوه، رله ها و تجهیزات گازی با جرقه زن الکترونیکی، سونیچ های مکانیکی
دماسنج ها	الکل و روغن های معدنی، دیجیتالی
پروب های ترموستات	حس گرهای شعله ای الکتریکی، جرقه زن الکترونیکی
ترموستات ها	کنترل توسط هوا، سونیچ های بادی، دیافراگم های پرفشار، سونیچ های ضربه ای و قابل برنامه ریزی
باتری ها	باتری های قلبانی، وسایل الکتریکی
حلال ها و محلول ها	استفاده از جایگزین های فاقد جیوه (به طور مثال استفاده از روی - فرمالین به جای کلرید جیوه)
آمالگام دندان	کامپوزیت، شیشه، پوشش فلز - سرامیک، آلیاژهای طلا و گالیوم
رنگ (مانند قرمز شنجراف کادمیوم، رنگ شنجراف واقعی) و لعاب ها	رنگ های فاقد جیوه
رنگدانه	رنگدانه های گیاهی
سم بید	تراشه های سدر، روغن اوکالیپتوس
مواد ضد عفونی کننده موضعی حاوی مرکورکروم	الکل یا پراکسید هیدروژن
محلول های حاوی فنیل مرکوریک استات، فنیل مرکوریک نیترات	محلول های فاقد جیوه

نیاز به یک برنامه ایمنی و بهداشت

برخورداری از برنامه و افراد مورد نیاز برای مدیریت ایمنی و بهداشت محیط کار در تمامی جوانب، کنترل جیوه را موثرتر خواهد نمود. جهت کسب موفقیت در کنترل جیوه، به یک برنامه ایمنی و بهداشت مشتمل بر اجزاء زیر نیاز است:

تعهد مدیریت

- اعتقاد کامل به پیشگیری از بیماری و آسیب به عنوان یک هدف
- انطباق برنامه با استانداردهای موجود
- ارائه موفق خدمات ایمنی و بهداشت به شاغلین
- استفاده از مشاوران مناسب و کارآمد
- اختصاص بودجه کافی جهت ارائه خدمات ایمنی و بهداشت

مشارکت کارگران

- ارتباط کارگران با کمیته مدیریت ایمنی و بهداشت
- همکاری کارگران در اجرای برنامه های آموزشی
- امکان دسترسی کارگران به اطلاعات مواجهه و پرونده های پزشکی خود

شناسایی خطر

- اقدام به ثبت سوابق و نتایج تجزیه
- بررسی علل شیوع و بروز حادثه

انجام اقدامات کنترلی

- پیش‌بینی برنامه های کنترلی کوتاه مدت و بلند مدت
- انتشار کتابچه راهنمای ایمنی و بهداشت در خصوص مقررات و انجام کار به روش ایمن
- نظارت بر اجرای مقررات و روش ایمن انجام کار
- اقدام به انجام تعمیرات و نگهداری با اهداف پیش‌گیرانه
- انجام تعمیرات فوری تجهیزات کنترلی در صورت بروز مشکل

روش ساده کنترل قدم به قدم مواجهه با جیوه

قدم اول: جمع آوری اطلاعات در مورد کار با جیوه و شیوه های آموزش کار

شناسایی مکان هائی در محیط کار که از جیوه استفاده شده و یا جیوه در آن جا موجود است. تعداد شاغلین در هر شیفت کاری که با جیوه کار کرده یا با آن تماس دارند. در نظر گرفتن همه کارگران، چه آن هائی که به طور مستقیم با جیوه در تماسند و چه آن هائی که مواجهه غیر مستقیم دارند. انواع کارگران زیر باید در نظر گرفته شوند:

- دائمی
- موقت
- نظافتچی ها
- تعمیر و نگهداری
- تحقیق و توسعه
- رانندگان جرثقیل، لودر و کامیون
- سرپرستان و مدیران
- اداری و دفتری
- انباردارها
- حمل و نقل
- پیمانکاران
- دانشجویان و کارآموزان
- بازدیدکنندگان و مشتریان

لحاظ نمودن کلیه تغییرات در وظایف از نظر چگونگی انجام (فراوانی در روز یا هفته) و مدت انجام (ساعت یا روز). مد نظر قرار دادن موقعیت های کاری مانند: دفاتر کار، فرآیندها، طبقات، ماشین آلات، ایستگاه های کاری دائم یا موقت، اضافه کاری، شیفت های کاری اضطراری و فعالیت های معمولی و غیر معمولی مانند:

- خرابی ها
- کمبود کارکنان
- تغییرات پرسنلی
- تغییرات در حجم تولید
- کارهای آزمایشی
- تغییرات جوی

قدم دوم: مشاهده و مصاحبه جهت مشخص نمودن شاغلین در مواجهه

- ارزیابی ریسک مواجهه ناشی از هر فعالیت
- در نظر گرفتن پتانسیل جذب پوستی جیوه در هر فعالیت

- تماس مستقیم با جیوه
- پاشش یا ریختن بر روی پوست
- لمس جیوه در هنگام کار با آن
- آلودگی داخل دستکش ها، لباس، کفش ها، عینک و سایر ملزومات شخصی
- آلودگی پوستی به هنگام پوشیدن و بیرون آوردن دستکش ها، لباس و کفش ها
- عدم شستن دقیق پوست، ناخن و مو در پایان شیفت کار
- در نظر گرفتن پتانسیل استنشاق بخار جیوه در هر فعالیت
- آلودگی مو، صورت، پوست، لباس و دستکش ها به هنگام تبخیر خصوصاً در منطقه تنفسی
- آلودگی سطوح کار، کف به هنگام تبخیر
- دمای محیط کار بالاتر از ۶۸°F
- تبخیر جیوه از ظروف در باز
- افزایش تبخیر جیوه ناشی از حرارت
- آلودگی ناشی از استعمال سیگار
- آلودگی داخل ماسک تنفسی
- عدم انتخاب، نگهداری و یا استفاده درست از ماسک تنفسی
- عدم طراحی، نگهداری و یا استفاده درست از تهویه
- در نظر گرفتن پتانسیل جیوه تزریق شده به درون بدن
- استفاده از تجهیزات با فشار بالا
- دست زدن به اشیاء تیز آلوده مانند شیشه شکسته
- در نظر گرفتن پتانسیل آلودگی ناشی از اتومبیل های پرسنل
- در نظر گرفتن پتانسیل آلودگی ناشی از منازل پرسنل
- حذف جیوه از روی سطوح کار، کف، لباس، مو و غیره با استفاده از پودر گوگرد و چراغ قوه
- تشخیص حضور جیوه در سطوح کار، کف، لباس، مو، و غیره با استفاده از یک بخارسنج قرائت مستقیم جیوه
- ردیابی و مشاهده حرکت هوا در داخل و خارج منطقه استفاده از جیوه، با استفاده از جنبش دود یا بوی یک مولد دود یا بخار
- بررسی و اطمینان از جایگزینی هوای خارج شده با هوای تازه و کافی، سهولت در باز و بسته شدن

در و پنجره‌ها و عملکرد صحیح سیستم های تهویه

قدم سوم: مشاهده شاغلین در محیط کار و انجام مصاحبه جهت پیدا کردن روش های

کنترلی مناسب جهت جلوگیری از مواجهه با جیوه

- جداسازی یا آماده نمودن مناطق برای استفاده:

• بستن درها

• محدود کردن ورود فقط برای کارگرانی که ورودشان ضروری است.

• محدود نمودن زمان حضور در منطقه

• محدود کردن جابجائی هوای اطراف محدوده

- تکنولوژی کنترل و طراحی ایستگاه کار:

• استفاده از دستکش

• استفاده از هود آزمایشگاهی مناسب

• کنترل درجه حرارت در زیر 20°C (68°F)

• خرید جیوه به اندازه نیاز در ظروفی با اندازه متناسب با سیستم های مربوطه

• انتقال و ذخیره سازی اقلام حاوی جیوه در ظروف در بسته

• تنظیم هشدار دهنده ها یا پایشگرهای مداوم در $1/2$ حد آستانه مجاز

• استفاده از سطوح کار صاف، نفوذناپذیر (فولاد ضد زنگ) با یک شیب در امتداد سطح کار منتهی

به یک بطری جمع آوری با لبه برگشته به داخل برای جلوگیری از ریخت و پاش جیوه

• استفاده از کف صاف، نفوذناپذیر (اپوکسی، پلی اوره تان و پوشش وینیلی) و عدم استفاده از چوب،

فرش و پادری

• استفاده از سطوح به رنگ تیره برای کمک به مشاهده جیوه

• درزگیری اطراف پایه های میز و فضای اتصال کف با دیوار

• نگهداری جیوه در ظروف غیر شکستنی، در بسته و نگه داشته شده در زیر آب یا روغن

- استفاده از شیوه های مدون اجرای کار به روش های استاندارد

- آموزش شغلی

- روش های پاک سازی ریخت و پاش جیوه

- استفاده از تهویه موضعی

- استفاده از تهویه رقتی

- استفاده مناسب از روش ها و تجهیزات نظافتی
- نظافت روزانه کف ها، سطوح کار و تمام نقاط در تماس با دست (ابزار، دستگیره در، رویه میز)
- پاک کردن سریع ریخت و پاش
- مکش منظم جیوه با مکنده ویژه
- اجتناب از پاک کردن با جاروی خشک
- عدم استفاده از هوای فشرده برای تمیز کردن
- عدم استفاده از پمپ های خلاء
- عدم دستمالی و استفاده مجدد و همچنین اجتناب از قرار دادن تنظیف و حوله کاغذی مورد استفاده جهت تمیز کردن در جیب و نیز عدم خشک نمودن بر روی بخاری
- محافظت از چشم و صورت توسط چشم شوی و بدن شوی اضطراری
- تعویض روزانه لباس و دستکش تجهیزات حفاظت تنفسی و شیوه های استفاده
- اختصاص اتاق و امکانات نگهداری ملزومات شخصی:
- فراهم نمودن محلی تمیز برای نگهداری لباس بیرون، کفش، و وسایل شخصی در حین انجام کار
- اجتناب از قرار دادن وسایل شخصی (لباس خیابانی یا کفش ها، شانه، کیف، حلقه، ساعت و ملزومات شخصی مانند کیف پول) در منطقه کاری
- امکانات و شیوه های شست و شوی دست ها و بدن:
- تمیز نگه داشتن سرویس های بهداشتی
- فراهم نمودن صابون، حوله یک بار مصرف، برس ناخن، و آب گرم
- فراهم نمودن تسهیلات اضافی شست و شوی دست در مناطق کار
- تمیز نگه داشتن حمام و فراهم نمودن صابون، شامپو، برس ناخن، حوله و آب گرم
- حصول اطمینان از دوش گرفتن، شستن موها و ناخن و نیز تمیز بودن عینک شاغلین قبل از بازگشت آنان به منزل
- رستوران و تسهیلات غذاخوری:
- فراهم نمودن محل نگهداری تمیز برای غذا، نوشیدنی ها، سیگار، آدامس، و غیره
- اجتناب از خوردن، آشامیدن و سیگار کشیدن در محیط کار
- حصول اطمینان از اینکه شاغلین قبل از غذا خوردن، نوشیدن و استعمال دخانیات، دست و صورت را می شویند.

- پاک سازی لباس و کفش توسط مکنده، قبل از ورود به رستوران
 - تمیز کردن روزانه رستوران توسط مکنده جیوه
 - پایش پزشکی
 - پایش بیولوژیک
 - کنترل خطر
 - کنترل لیست موجودی
 - برچسب زنی ظروف حاوی جیوه
 - نصب علائم هشدار دهنده در روی ظروف و پسماندهای حاوی جیوه
- قدم چهارم: تصمیم‌گیری در خصوص نیاز به کنترل‌های اضافی با استفاده از روش‌های کنترلی قدم سوم**
- فرایندهای کار با جیوه زیاد بوده و محدوده کنترل موثر آن‌ها نیز به همان اندازه گسترده است. با این حال، استفاده از کنترل‌های احتمالی شرح داده شده در قدم سوم، نیاز به تمرکز و هدایت بسیاری از امکانات مربوطه گردد. کنترل محیط کار بهتر از تجهیزات حفاظت فردی است، این اصل به عنوان الویت کنترل شناخته شده است. بعضی موارد مانند، نظافت و رعایت بهداشت نیز همیشه جایگاه خود را داشته و دارد. فن آوری کنترل باید بسته به نیاز استفاده گردد. ماسک‌های تنفسی و سایر تجهیزات حفاظتی فردی تنها زمانی که دیگر کنترل‌ها کافی نباشند، باید استفاده شود. روش‌های کنترل به ترتیب الویت عبارت است از:
- جایگزینی با یک ماده شیمیایی ایمن تر
 - جایگزینی با یک فرایند ایمن تر
 - مکانیزه نمودن فرایندها
 - جداسازی فرایند
 - محصور نمودن عملیات
 - استفاده از تهویه موضعی
 - استفاده از تهویه عمومی
 - استفاده از ماسک‌های تنفسی، دستکش، و سایر تجهیزات حفاظتی
- قدم پنجم: ثبت سوابق ارزیابی**
- ثبت اطلاعات کافی برای نشان دادن علت تصمیم اتخاذ شده در مورد مواجهه و کنترل. استفاده از

تجهیزات حفاظت فردی تنها در صورتی مجاز است که علت عدم اجرا یا کافی نبودن سایر روش ها به روشنی بررسی گردد.

قدم ششم: حصول اطمینان از مطابقت با استانداردهای موجود

پیروی از استانداردهای موجود، در کنترل مواجهه با جیوه ضروری است. برای اطلاع از قوانین و مقررات استانداردهای موجود می توان به سازمان ملی استاندارد ایران مراجعه نمود.

قدم هفتم: اختصاص بودجه برای کنترل و اجرای تغییرات

قدم هشتم: بررسی اثربخشی کنترل

- بازبینی قدم های دوم و سوم
- انجام نمونه برداری فردی از تمامی پرسنل شیفت ها و مقایسه با حدود مجاز شغلی کشور
- انجام نمونه برداری از تنظیف مورد استفاده جهت پاک کردن سطوح کار و پوست
- بازبینی قدم چهارم، در صورت لزوم
- ارزیابی اتومبیل و خانه های شاغلین، در صورت لزوم
- برای کسب اطلاعات بیش تر در این خصوص می توان به بخش های حدود مجاز مواجهه جیوه در هوا و روش های پایش بهداشت صنعتی جیوه مراجعه گردد.

قدم نهم: بازبینی قدم های اول تا هشتم

در صورت تغییر کارخانه، فرایند، عملیات، روش های کنترل یا مواد، افزایش اثرات زیان آور یا نتایج پایش بیولوژیکی گزارش شده، قدم های اول تا هشتم بایستی بازبینی شود. این کار به معنی تکرار ارزیابی کل فرایند نمی باشد، بلکه هدف از این مرور، حصول اطمینان از مناسب و کافی بودن ارزیابی موجود است. اگر چنین باشد، به انجام اقدامات بیش تری نیاز نمی باشد. اگر نتایج حاکی از عدم اعتبار ارزیابی موجود باشد، فقط آن بخش هایی که با ارزیابی جدید مغایرت دارند، لازم است که به روز گردد.

پیوست ۲

دستورالعمل پاک سازی ریخت و پاش جیوه عنصری

ریخت و پاش جزئی، ریخت و پاشی است که تمامی معیارهای زیر را داشته باشد:

- ماهیت و خطر بالقوه ماده شناخته شده باشد.
- نتایج حادثه هیچ گونه صدمه ای به انسان و یا آسیبی به تجهیزات وارد نکند.
- این نوع انتشار، هیچ گونه تهدید واقعی یا بالقوه ای برای سلامت انسان، محیط زیست، یا اموال نداشته باشد.

هرگونه ریخت و پاشی که از معیارهای فوق تجاوز کند، ریخت و پاش وسیع قلمداد می گردد. برای ریخت و پاش های وسیع، جهت دریافت خدمات پاسخ اضطراری بلافاصله بایستی با واحد HSE تماس گرفته شود.

دستورالعمل های زیر بایستی در هنگام پاک سازی نشت جیوه اعمال گردد:

- استفاده از تجهیزات حفاظت فردی و پوشش حفاظتی کارآمد، جهت جلوگیری از ورود قطرات جیوه به لباس و پوست افراد (پیوست ۳). این تجهیزات دستکش های پلاستیکی یا لاستیکی، پوشش های محافظ پا (زمانی که جیوه کف زمین ریخته شده باشد) و استفاده از پوشش های محافظ تکمیلی، زمانی که در مناسب بودن پوشش تردیدی وجود داشته باشد را شامل می گردد.
- کلیه تجهیزات و پوشش های حفاظتی باید برای استفاده جهت جیوه طراحی شده باشند. هرگز از دستکش های نازک یک بار مصرف استفاده نگردد، زیرا پاره شده و جیوه به زیر ناخن وارد می گردد.

- در صورت نیاز از محافظ تنفسی استفاده گردد. در پایان عملیات، رنگ کارتریج به عنوان یک شاخص با کارتریج های سایر افراد مقایسه شده و در صورت تغییر رنگ تعویض گردد. فقط از کارتریج های تنفسی مختص جیوه استفاده گردد. از کشیده شدن لوله های خرطومی عبور هوا محافظ تنفسی مراقبت گردد. قبل از انتقال تجهیزات به محل نگهداری، جهت اطمینان از عدم آلودگی، لوله های خرطومی و تجهیزات با استفاده از پاشش بخار جیوه بررسی گردد.

- قرار دادن صفحات پلاستیکی روی سطوح، جهت جمع آوری قطرات جیوه ریخت و پاش شده در حین پاک سازی. لبه های این صفحات باید به طرف داخل برگشته باشد.

توجه: صفحات پلاستیکی و دیگر اقلام پاک سازی، باید مطابق با دستورالعمل زباله های خطرناک آلوده به جیوه دفع گردد.

- هنگام پاک سازی ریخت و پاش، هرگونه گرد و غبار و یا روغن آلوده شده با جیوه را باید دفع نمود. برای حذف روغن و لکه های سیاه، از مواد شوینده یا حلال، و برای حذف گرد و غبار باید از مکنده استفاده نمود. کلیه مراحل پاک سازی ریخت و پاش، بایستی مبتنی بر روش های کنترلی مناسب باشد.

- پارچه مورد استفاده فقط یک بار در محلول پاک سازی فرو برده شود. هرگز کهنه کثیف در محلول پاک سازی فرو برده نشود، زیرا تمام محلول موجود در ظرف آلوده خواهد شد. میزان مواد آلوده به جیوه تولید شده در هنگام پاک سازی را بایستی به حداقل رساند، زیرا دفع زباله های مایع آلوده به جیوه پرهزینه می باشد. مواد پاک سازی شده باید مطابق موازین زباله های خطرناک دفع گردد.

- برای پاک سازی کاربردی هرگونه ریخت و پاش باید از کیت جیوه مجهز به مکنده دستی کوچک یا اسفنج استفاده گردد و اقلام کیت را نیز پس از هر بار استفاده، تعویض نمود.

- برای جلوگیری از گسترش آلودگی، هرگز مواد آلوده به جیوه از طرفی به طرف دیگر حرکت داده نشده و یا با نازل های هوای فشرده به سطوح دمیده نشود. و حتماً از سرپوش یا مکنده استفاده گردد.

- جیوه به دام افتاده در داخل تجهیزات، ابزار و اجزای ساختمانی، به سلامتی کسانی که در آینده بر روی سطوح آلوده شده کار خواهند کرد صدمه می زند. علائم هشدار دهنده نشان می دهد که در حال حاضر ممکن است در این محل جیوه به دام افتاده باشد. از هرگونه به دام افتادن جیوه در محل ممانعت گردد. تمیز کردن و پاک سازی تمام دستگاه ها، تجهیزات و امکانات پس از هر بار استفاده، یا دفع به صورت زباله های خطرناک، و مطلع نمودن واحد HSE از هرگونه موارد مشکوک به دام افتادن جیوه.

- استفاده از مکنده ویژه طراحی و اختصاص داده شده برای پاک سازی ریخت و پاش وسیع جیوه. بررسی خروجی مکنده با پیشگر بخار جیوه قبل و بعد از خارج نمودن جیوه داخل مکنده پس از هر بار استفاده. جیوه باقی مانده می تواند جاذب جیوه را خراب کند.

- عدم استفاده از جاروبرقی معمولی یا مکنده های هپا برای تمیز کردن جیوه ریخت و پاش شده، به دلیل ایجاد آمالگام بین جیوه و مس در موتور، و در ورود غلظت زیادی از بخار جیوه به هوا توسط مکنده. در این صورت استفاده یا رفع آلودگی از مکنده خطرناک بوده و لذا باید به عنوان زباله های خطرناک دفع گردد.

- استفاده از مکنده ویژه برای حذف بخارات جیوه در نزدیکی سطوح، به خصوص پس از حذف جیوه مایع از سطوح.
- تماس با واحد HSE برای دریافت کمک در عملیات پاک سازی یا تعیین بسته بندی مناسب مورد نیاز برای اقلام بزرگی که ممکن است با جیوه آلوده شده باشند.
- قرار دادن پارچه استفاده شده، مواد پاک سازی، پوشش های محافظ و پوشش های آلوده به جیوه در کیسه های پلاستیکی. شکستن دسته ها و سایر ابزار بزرگ قبل از قرار دادن آن ها در کیسه. فشردن کیسه به آرامی جهت خارج نمودن هوای اضافی، قرار دادن کیسه های مهر و موم شده در درام های مخصوص و چسباندن برچسب زباله های خطرناک به درام بعد از پر شدن کامل. تماس با واحد HSE یا دفتر مهندسی ایمنی جهت راهنمایی یا کمک در تکمیل فرم برچسب زباله و انتقال درام به منطقه تعیین شده جهت دفع زباله.
- بررسی عملیات تصفیه، قبل از برداشتن هرگونه موانع دسترسی توسط تیم مربوطه. مادامی که بررسی تکمیل نشده، منطقه نشت نباید به استفاده معمولی بازگردد.
- مطلع نمودن واحد HSE در صورت ورود آب آلوده به جیوه به پساب، مخزن نگهداری و فاضلاب بهداشتی، جهت اتخاذ اقدام مناسب.

پیوست ۳

تجهیزات حفاظتی مورد استفاده جهت پاک سازی ریخت و پاش جیوه

نوع وسیله حفاظتی	توضیحات
دستکش های غیرقابل نفوذ	دست راست و چپ (اندازه ها: متوسط و بزرگ)
پوشش های کفش، یک بار مصرف	استاندارد
نیم چکمه، کفه سخت	استاندارد
پیش بند، آزمایشگاهی	کار سنگین
پیش بند، آزمایشگاهی	کار سبک
لباس کار یک بار مصرف بدون هود	(اندازه ها: کوچک، متوسط و بزرگ)
لباس کار یک بار مصرف با هود	(اندازه ها: کوچک، متوسط و بزرگ)
محافظ تنفسی، کارتریج ^a	
محافظ تنفسی، راه هوایی ^{ba}	
تذکرات:	
a- استفاده از این محافظ تنفسی باید توسط متخصصین بهداشت صنعتی تأیید گردد. محافظ های تنفسی فقط بایستی توسط اشخاصی که دوره آموزشی مربوطه را دیده باشند استفاده گردد و موهای صورت افراد تداخلی در عملکرد محافظ ایجاد نکند.	
b- قبل از انتقال تجهیزات به محل نگهداری تأیید شده، لوله های خرطومی و تجهیزات از نظر آلودگی به جیوه پایش گردد.	

پیوست ۴

کاربرگ جمع آوری اطلاعات مربوط به کار با جیوه فلزی

محل / ساختمان / طبقه / بخش:

عملیات / فرایند / ماشین آلات / ایستگاه های کار:

بررسی مقدماتی نحوه استفاده از جیوه در محل و عملیات:

ساعات شیفت های کاری که از جیوه استفاده می شود:

تناوب استفاده از جیوه در روزهای هفته، ماه یا سال:

مقدار جیوه (واحد وزنی یا حجمی) مصرفی در هفته، ماه یا سال :

شاغلین در مواجهه با جیوه:

تعداد شاغلین عناوین شغلی در هر شیفت			عنوان شغلی
سوم	دوم	اول	
			۱.
			۲.
			۳.
			سایر.

تداوم ساعات / روز	تناوب روزها / هفته	شرح وظیفه	عنوان شغلی
		۱.	۱.
		۲.	
		۳.	
		۱.	۲.
		سایر.	

وظایف شغلی با مواجهه بالقوه

میزان مواجهه بالقوه از راه های تماس			تعداد عناوین شغلی و شرح وظایف
استنشاق	جذب پوستی	پاشش	
			مثال - ۱.۱
			مثال - ۱.۲

پیوست ۵

کاربرگ جمع آوری اطلاعات مربوط به روش های کنترلی جیوه فلزی

کنترل های حفاظتی هر یک از راه های تماس			تعداد عناوین شغلی و شرح وظایف
پاشش	جذب پوستی	استنشاق	
			مثال - ۱.۱
			مثال - ۱.۲

چک لیست روش های مدون توصیه شده

- ☐ برنامه مدون خطر جا به جایی
- ☐ برنامه مدون ماسک های تنفسی
- ☐ تأییدیه مدون انجام ارزیابی خطر در محیط کار جهت تعیین خطراتی که نیاز به استفاده از تجهیزات حفاظت فردی دارند.
- ☐ روش های مدون پاک سازی ریخت و پاش جیوه
- ☐ ارزیابی مدون کنترل مواجهه با جیوه
- ☐ روش های مدون کنترل جا به جایی جیوه
- ☐ روش های مدون پایش پزشکی

پیوست ۶

روش های پایش جیوه در هوای محیط کار

روش های قرائت مستقیم						
نام وسیله	مدل	کمپانی	اساس کار	محدوده غلظت	مزایا	معایب
بخار جیوه Sniffer فقط مخصوص بخار جیوه	MV-2	Bacharach Inc.	فتومتری ماوراء بنفش	$0.02-0.1 \text{ mg.m}^{-3}$ حساسیت: 0.1 mg.m^{-3} سرعت پاسخ دهی: کمتر از ۳۰ s	- پرتابل: وزن ۶ lb - عمر باتری: ۴ h - تنظیم صفر دستگاه حتی در اتمسفر آلوده - دسترسی سریع به نتایج	- بخارات برخی از ترکیبات آلی مانند ترکیبات دارای حلقه بتزنی، هیدروکربن های هالوزنه و ذرات، باعث جذب اشعه ماوراء بنفش دستگاه در فرکانس مربوطه می شوند.
دوزیمتر حلقه طلا فقط مخصوص بخار جیوه	X-412	Arizona Inst.	جمع آوری بخار جیوه بر روی لایه نازک طلا و واجذب پس از اتصال به پایشگر Jerome	محدوده: متغیر حساسیت: $> 5 \times 10^{-4} \text{ g}$ ظرفیت: $< 10^{-4} \text{ g}$ صحت: $0.15 \pm @ 0.107 \text{ mg.m}^{-3}$ - وزن: ۵-۱۰ اونس	- تهیه TWA ۸ ساعته مواجهه فردی - نتایج سریع در تجربه تجزیه مستلزم اتصال به پایشگر جیوه Jerome	- عدم تأیید توسط OSHA برای TWA ۸ ساعته - تجزیه مستلزم اتصال به پایشگر جیوه Jerome
پایشگر جیوه Jerome فقط مخصوص بخار جیوه	431-X	Arizona Inst. Jerome Division	تأثیر بخار جیوه در ایجاد تغییر در مقاومت لایه نازک طلا	$0.000-0.999 \text{ mg.m}^{-3}$ Hg حساسیت 0.003 mg.m^{-3}	- پرتابل: وزن ۶ lb - عمر باتری: ۴ h - صحت: $0.15 \pm \text{Hg}$ 0.100 mg.m^{-3} - بسته کامل پایشگر شامل پایه، پردازشگر اطلاعات، دوزیمتر فردی با حلقه طلا و قابلیت استفاده مجدد (این دوزیمتر جهت ارزیابی مواجهه فردی TWA نیاز به یک پمپ و یک پایشگر Jerome 431-X دارد). - اختصاصی برای جیوه، - عدم تداخل ذرات، - هیدروکربن ها و میدان های مغناطیسی	تعیین صفر دستگاه در آلودگی های شدید اتمسفری، نیازمند خروج از منطقه آلوده برای چند دقیقه می باشد.
لوله آشکارساز MSA و پمپ بیستونی فقط مخصوص بخار جیوه	497663	Mine Safety Appliances Co.	واکنش جیوه با یدید مس	$0.1-0.8 \text{ mg.m}^{-3}$	- سهولت کاربرد - محدوده کارایی در دمای $120-200^{\circ}\text{F}$ و رطوبت نسبی ۹۰-۱۰۰٪ - کم هزینه - دسترسی سریع به نتایج	- محدودیت صحت: $\pm 25\%$ - نیاز به ۲۰-۳۰ S جهت هر مرتبه مکش پمپ - نیاز به ۲۰ مرتبه مکش پمپ
لوله آشکارساز Draeger و پمپ بیستونی فقط مخصوص بخار جیوه	CH 23101	National Draeger Inc.	واکنش جیوه با یدید مس	$0.05-2 \text{ mg.m}^{-3}$ ۱-۴۰ مرتبه مکش پمپ، حداکثر زمان ۱۲ min	- سهولت کاربرد - کم هزینه - دسترسی سریع به نتایج - عدم تداخل فسفین، سولفید هیدروژن، آمونیاک، دی اکسید نیتروژن،	- محدودیت صحت: $\pm 30\%$ - تأثیر کالر و سایر هالوزن های آزاد در کاهش مقادیر قرائت شده - نیاز به ۴۰ مرتبه مکش پمپ

روش های قرائت مستقیم (ادامه)						
نام وسیله	مدل	کمپانی	اساس کار	محدوده غلظت	مزایا	معایب
لوله آشکارساز Sensidyne و پمپ پستونی فقط مخصوص بخار جیوه	40	Sensidyne	واکنش جیوه با پدید مس برای تشکیل کمپلکس Cu-Hg	$0.025-6 \text{ mg.m}^{-3}$ (با ۱ مرتبه مکش پمپ) $0.05-0.25 \text{ mg.m}^{-3}$ (با ۵ مرتبه مکش پمپ) $6-122 \text{ mg.m}^{-3}$ (با ۱/۲ مرتبه مکش پمپ)	- سهولت کاربرد - کم هزینه - دسترسی سریع به نتایج	- محدودیت صحت: $\pm 25\%$ - افزایش محدودیت در حضور سولفید هیدروژن، دی اکسید نیتروژن و کلر
نمونه بردار پسیو- Chromair فقط مخصوص بخار جیوه	380018-10	K & M Gillian	در انحصار سازنده	$0.15-14 \text{ mg.m}^{-3}$ ۸ h غلظت قابل تشخیص 0.15 mg.m^{-3} محدوده رطوبت نسبی ۲۵-۸۵٪	- سهولت کاربرد - کم هزینه - مقرون به صرفه جهت غربال گری - دسترسی سریع به نتایج	- محدودیت صحت: $\pm 20\%$ - تداخل با کلر و برم - نیاز به نگهداری در یخچال با دمای 4°C
نمونه بردار پسیو- Safeair فقط مخصوص بخار جیوه	382005	K & M Gillian	در انحصار سازنده	$0.1-0.2 \text{ mg.m}^{-3}$ ۸ h حاصل غلظت قابل تشخیص $0.013-0.03 \text{ mg.m}^{-3}$	- سهولت کاربرد - عدم تداخل در فیلترهای غربال گر - نمونه بردار پسیو دوالتی در حد آستانه - افزایش حساسیت - دسترسی سریع به نتایج	- محدودیت صحت: $\pm 20\%$ - تداخل با کلر و برم و اکسیدکننده های قوی - نیاز به نگهداری در یخچال با دمای 4°C

روش های مستلزم تجزیه						
نام وسیله	مدل	کمپانی	اساس کار	محدوده غلظت	مزایا	معایب
پاشیگر جیوه 3M فقط مخصوص بخار جیوه	3600A 3600	3M Occupational Health & Safety Products	جذب جیوه بر روی لایه نازک طلا	$0.005-0.20 \text{ mg.m}^{-3} \text{ Hg}$	- تجزیه مبتنی بر کمپانی 3M - استفاده از پاشیگر 3600A در حضور کلر - طراحی شده جهت اندازه گیری میلتگین وزنی- زمانی	- محدودیت صحت: $\pm 20\%$ - تداخل اکسیدکننده های قوی مانند هالوژن ها یا پاشیگر 3600 - دشواری نحوه تجزیه
نمونه بردار پسیو بخار جیوه فقط مخصوص بخار جیوه	WS-17417	Lab Safety Supply	جذب جیوه بر روی لایه نازک طلا	$0.005-0.20 \text{ mg.m}^{-3}$ (۸ h)	- سهولت کاربرد - طراحی شده جهت اندازه گیری میلتگین وزنی- زمانی	- محدودیت صحت: $\pm 20\%$ - دشواری نحوه تجزیه
جاذب کپسولی پسیو SKC (برای بخار جیوه) لوله جاذب SKC با فیلتر استرسولوزی مخلوط و پمپ (برای ذرات جیوه)	520-02A 226-17-1A	SKC, Inc.	جذب جیوه توسط جاذب سطحی هابکالایت و تجزیه توسط جذب اتمی بخار سرد	محدوده اعتبار: $0.061-0.20 \text{ mg.m}^{-3}$	- پایداری زیاد ناشی از تمایل غیرقابل بازگشت جیوه با هابکالایت - عدم تداخل کلر و رطوبت - تجزیه توسط آزمایشگاه های معتبر - قابلیت تمیز نمودن و استفاده مجدد از نگهدارنده نمونه بردار پسیو - تجزیه مطابق روش OSHA - 1D-140	- عدم امکان نمونه برداری از ترکیبات ذره ای توسط کپسول پسیو - وابستگی دبی نمونه برداری به سرعت خطی - اتصال لوله جاذب به یک پمپ نمونه برداری کالیبره - دشواری نحوه تجزیه

روش های مستلزم تجزیه (ادامه)							
روش	وسیله نمونه برداری	حداقل و حداکثر حجم نمونه برداری	دبی جریان	روش تجزیه	محدوده نمونه	مزایا	معایب
NIOSH 6009 بازنگری شده در ۸۹/۵/۱۵ برای بخار و جیوه متصل به ذرات	لوله هیدرار یک قسمتی (۲۰۰ mg)	حداقل: ۲ L حداکثر: ۱۰۰ L	۰/۱۵-۰/۲۵ ml/min	جذب اتمی بخار سرد	۰/۱-۱/۲ µg در نمونه	-عدم تاثیر رطوبت زیاد - استفاده از پیش فیلتر جهت جداسازی گونه جیوه متصل به ذرات از نمونه - تجزیه پیش فیلتر با روش مشابه، جهت تعیین جیوه متصل به ذرات	- تداخل مثبت ناشی از ترکیبات آلی و معدنی جیوه - عدم تداخل گازهای اکسید کننده مانند کلر - فقدان قابل ملاحظه بخار جیوه ناشی از پیش فیلتر - افزایش کاذب در غلظت جیوه متصل به ذرات و کاهش کاذب در غلظت بخار جیوه
OSHA - ID-140 بازنگری شده در دسامبر ۸۹ فقط مخصوص بخار جیوه (نمونه برداری پسبو) برای بخار و جیوه متصل به ذرات کل (نمونه برداری فعال)	جاذب سطحی هیدرار یا هاپکالایت قابل انجام با استفاده پمپ (نمونه برداری فعال) یا دوزیمتر پسبو (نمونه برداری پسبو)	۴/۸-۹/۶ L (نمونه برداری پسبو) ۳-۱۰۰ L (نمونه برداری فعال)	۰/۰۲۰ ml/min (نمونه برداری پسبو) ۰/۲۰ ml/min (نمونه برداری فعال)	جذب اتمی بخار سرد	۰/۱-۲ µg در نمونه	-حساسیت مناسب - عدم نیاز دوزیمتر پسبو به پمپ نمونه برداری - قابلیت استفاده مجدد دوزیمتر - عدم تداخل ناشی از کلر موجود در هوا	- عدم جمع آوری جیوه متصل به ذرات توسط دوزیمتر پسبو - وابستگی دبی نمونه برداری به سرعت خطی، عدم کارایی در مناطقی با سرعت جریان هوا < ۲۲۹ m/min (۷۵۰ ft/min) - وابستگی نمونه برداری فعال به پمپ نمونه برداری کالیبره - عدم توانایی تشخیص بخار جیوه از جیوه متصل به ذرات
OSHA - ID-140 بازنگری شده در دسامبر ۸۹ فقط مخصوص جیوه متصل به ذرات	فیلتر استرسولوزی مخلوط (MCA) ۰/۸ µ	۱۰ L توصیه شده برای اندازه گیری مطابق با PEL سفی تمام شیفت برای ارزیابی در آخر هفته کاری	۲ ml/min توصیه شده	جذب اتمی بخار سرد	۰/۱-۲ µg در نمونه	-امکان جمع آوری و تجزیه نمونه های خشک و توده ای با استفاده از این روش - حساسیت مناسب - امکان جمع آوری ترکیبات آلی جیوه متصل به ذرات در صورت استفاده از فیلتر استرسولوزی مخلوط (MCA) ۰/۸ µ	- عدم جمع آوری بخار جیوه در صورت استفاده از فیلتر استرسولوزی مخلوط (MCA) ۰/۸ µ - تداخل مثبت ناشی از برخی ترکیبات آلی فرار مانند بنزن، تولوئن، استون و تتراکلرید کربن ناشی از آلودگی موجود در معرف های مورد استفاده در آماده سازی نمونه، در صورت استفاده از آب دیونیزه فاقد ترکیبات آلی و استفاده از پالاک، از این تداخلات می توان صرف نظر نمود.

مراجع

1. ACGIH. 2011. TLVs® and BEIs®. Threshold Limit Values for Chemical Substances and Physical Agents and Biological Exposure Indices. American Conference of Governmental Industrial Hygienists. ISBN 1-882417-49-6. Cincinnati (OH).
2. ATSDR, 2001. Medical Management Guidelines for Mercury (Hg). U.S. Department of Health and Human Services, Centers for Disease Control and Prevention, Agency for Toxic Substances and Disease Registry. CAS no. 7439-97-6. UN no. 2024 (liquid compounds). Atlanta (GA).
3. ATSDR. 1999. Toxicological profile for Mercury, 1999. U.S. Department of Health and Human Services, Centers for Disease Control and Prevention, Agency for Toxic Substances and Disease Registry. Atlanta (GA).
4. Ghasem Zolfaghari, Abbas Esmaili-Sari, Seyed Mahmoud Ghasempouri, Soghrat Faghihzadeh. "Evaluation of environmental and occupational exposure to mercury among Iranian dentists". Science of the Total Environment. 2007; 381: 59-67.
5. IOMC, Global Mercury Assessment, Issued by UNEP Chemicals, Geneva, Switzerland, December 2002.
6. Kales, S. and R. Goldman. "Mercury Exposure: Current Concepts, Controversies, and a Clinician's Experience". J. Occupational Environmental Medicine. 2002; 44.2: 143-154.
7. Kasraei Sh., Mortazavi H., Vahedi M., Bakianian Vaziri P., Assari M.J. "Blood Mercury Level and Its Determinants among Dental Practitioners in Hamadan, Iran". Journal of Dentistry, Tehran University of Medical Sciences. 2010; 7: 55-63.
8. Mason, H., P. Hindell, and N. Williams. "Biological Monitoring and Exposure to Mercury". Occupational Medicine (Lond.). 2001; 51.1: 2-11.
9. NIOSH, Analytical Methods Manual. METHOD 6009, Issue 2, dated 15 August 1994.
10. OSHA. 2007. Mercury: OSHA Standards. US Department of Labor, Occupational Safety and Health Administration.
11. Patty's Toxicology, Bingham, E., Cohrssen, B. and Powell, H. C. (Eds). 5th edition, New York: John Wiley & Sons, inc. 2000.
12. Sudhir Kumar Pandey, Ki-Hyun Kim, Richard J.C. Brown. "Measurement techniques for mercury species in ambient air". Trends in Analytical Chemistry. 2011; 30: 935-1188.
13. WHO. 2000. Air Quality Guidelines for Europe, 2nd ed. World Health Organization. Regional Publications, European Series No.91. Copenhagen (Denmark).
14. WHO. 1996. Biological Monitoring of Chemical Exposure in the Workplace Guidelines, World Health Organization. Geneva.
15. WHO. 2008. Guidance for identifying populations, at risk from mercury exposure, Issued

by UNEP DTIE Chemicals Branch and WHO Department of Food Safety, Zoonoses and Foodborne Diseases, Geneva.

۱۶. الزامات، دستورالعمل‌ها و رهنمودهای تخصصی مرکز سلامت محیط و کار (کد الزامات: ۱-۳۰۱-۰۳۰۲-۲۰۵۰۲۰)،
حدود مجاز مواجهه شغلی
۱۷. الزامات، دستورالعمل‌ها و رهنمودهای تخصصی مرکز سلامت محیط و کار (کد الزامات: ۱-۰۹۰۲-۲۰۵۰۲۰)،
راهنمای کنترل سرب در محیط کار
۱۸. الزامات، دستورالعمل‌ها و رهنمودهای تخصصی مرکز سلامت محیط و کار (کد الزامات: ۱-۰۹۰۱-۲۰۵۰۲۰)،
راهنمای نحوه صحیح امحاء مواد شیمیایی
۱۹. الزامات، دستورالعمل‌ها و رهنمودهای تخصصی مرکز سلامت محیط و کار (کد الزامات: ۱-۰۹۰۷-۲۰۵۰۲۰)،
راهنما و دستورالعمل جامع مواد شیمیایی خطرناک
۲۰. خاموردی، زهرا، عصارى، محمد جواد، ملکی، کیکاوس. بررسی میزان جیوه ادرار دندان پزشکان شهرستان همدان
با سابقه کاری بیش از چهار سال. مجله دندان پزشکی جامعه اسلامی دندان پزشکان، شماره ۱۶ (۸۳) صفحات
۴۲-۴۸.
۲۱. گلبابائی، فریده. شریعتی، بتول. حسنی طباطبائی، معصومه. بررسی میزان جیوه ادرار دندان پزشکان شهر تهران
و عوامل مؤثر بر آن. مجله دندان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران، دوره ۱۹، شماره
۳، ۱۳۸۵.
۲۲. نقاب، مسعود. کاردانیان، محمدرضا. نوروزی، محمد امین. اثرات بهداشتی مواجهه شغلی با غلظت‌های کم بخارات
جیوه توسط کارگران یک واحد کلرآلکالی. فصل نامه سلامت کار ایران، دوره ۷، شماره ۱، ۱۳۸۹، صفحات ۳۳-۲۶.

